

Ku lepszemu życiu Polska w OECD

TOWARDS BETTER LIVES
POLAND IN THE OECD

Ku lepszemu życiu Polska w OECD

TOWARDS BETTER LIVES
POLAND IN THE OECD

Opracowanie publikacji
Content-related works

Główny Urząd Statystyczny, Departament Opracowań Statystycznych
Statistics Poland, Statistical Products Department

Zespół autorski
Editorial team

Dominika Borek, Justyna Gustyn, Joanna Kozłowska, Ewa Morytz-Balska, Filip Piotrowski, Marcin Safader, Anna Zielkowska

pod kierunkiem
supervised by

Magdaleny Ambroch, Renaty Bielak

Skład i opracowanie graficzne
Typesetting and graphics

Elżbieta Lisiak, Eustachiusz Markowski, Katarzyna Stanecka

Opracowanie map
Maps

Anna Bińkowska, Robert Chmielewski

Projekt okładki
Cover design

Beata Zawistowska

Zdjęcia
Pictures

Narodowe Archiwum Cyfrowe – na stronach: 13, 19, 29, 37, 45, 53, 61, 69, 75, 81, 87

ISBN 978-83-66466-59-3 (wersja elektroniczna online version)

ISBN 978-83-66466-60-9 (wersja drukowana printed version)

Publikacja dostępna na stronie
Publication available at

stat.gov.pl

Zakład Wydawnictw
Statystycznych

00-925 WARSZAWA, AL. NIEPODLEGŁOŚCI 208
Informacje w sprawach sprzedaży publikacji – tel.: (22) 608 32 10, 608 38 10
Zam. 248/2021/nakt. 1060

Drodzy Czytelnicy,

Mija 25 lat od kiedy Polska została przyjęta do Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju, łączącej wysokorozwinięte państwa, które wspólnie dążą do postępu gospodarczego oraz poprawy jakości życia. Był to ważny krok na drodze do wzmocnienia naszej pozycji na arenie międzynarodowej.

Srebrny jubileusz członkostwa Polski w OECD zbiega się z 60. rocznicą powstania tej Organizacji. Jej działalność od lat stanowi wiodący głos w wyznaczaniu kierunków rozwoju i przebudowy świata w stronę prężnych, niewykluczających i ekologicznych gospodarek oraz nowoczesnych społeczeństw. Jest to zatem dobry moment na refleksję nad postępami poczynionymi przez kraje członkowskie na rzecz poprawy jakości życia swoich mieszkańców w myśl hasła OECD *Lepsze polityki dla lepszego życia*.

Z tej okazji Główny Urząd Statystyczny przygotował publikację *Ku lepszemu życiu. Polska w OECD*. Na podstawie opracowanego przez OECD Indeksu Lepszego Życia (Better Life Index), publikacja przedstawia zmiany, jakie w ostatniej dekadzie zaszły w jakości życia mieszkańców naszego kraju na tle przemian obserwowanych w pozostałych krajach członkowskich OECD.

Czytelników, których publikacja ta zainspiruje do poszukiwania dalszych informacji statystycznych o społeczeństwie i gospodarce, zachęcam do sięgnięcia po inne opracowania Głównego Urzędu Statystycznego oraz Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju.

Życzę przyjemnej lektury!

P r e z e s

Głównego Urzędu Statystycznego

dr Dominik Rozkrut

Warszawa, listopad 2021 r.

Dear Readers,

It has been 25 years since Poland joined the Organisation for Economic Co-operation and Development, which brings together highly developed countries striving for economic progress and improved quality of life. This was a milestone in the process of strengthening the position of Poland in the international arena.

The silver jubilee of Poland's membership in the OECD coincides with the 60th anniversary of the establishment of the Organisation. For years, it has been a leading voice in setting the directions of development and transformation of the world towards resilient, inclusive and green economies and modern societies. It is therefore a good moment to reflect on the progress made by member countries in improving the quality of life of their inhabitants in line with the OECD mission – *Better policies for better lives*.

On this occasion, Statistics Poland prepared a publication entitled *Towards better lives. Poland in the OECD*. Based on the Better Life Index developed by the OECD, it presents the changes in the quality of life of inhabitants of Poland over the last decade against the wider background of changes observed in this respect in other OECD member countries.

I would like to encourage those readers who will be inspired by this publication to search for more statistical information on the society and economy to reach for other works by Statistics Poland and the Organisation for Economic Co-operation and Development.

We wish you pleasant reading.

P r e s i d e n t

of Statistics Poland

Dominik Rozkrut, Ph.D.

Warsaw, November 2021

Spis treści

Contents

	Wprowadzenie Introduction	8
	Edukacja Education	13
	Praca Jobs	19
	Równowaga pomiędzy pracą a życiem osobistym Work-life balance	29
	Dochody Income	37
	Warunki mieszkaniowe Housing	45
	Środowisko Environment	53
	Zdrowie Health	61
	Więzi społeczne Community	69
	Bezpieczeństwo Safety	75
	Zaangażowanie obywatelskie Civic engagement	81
	Zadowolenie z życia Life satisfaction	87

O publikacji

Publikacja przedstawia statystyczny obraz jakości życia w Polsce na tle krajów członkowskich OECD, a także samej Organizacji. Opracowanie bazuje na wskaźnikach tworzących Indeks Lepszego Życia (Better Life Index), pogrupowanych w jedenaście obszarów o kluczowym znaczeniu dla ogólnej oceny jakości życia. Dla pełniejszej charakterystyki zastosowano dodatkowo podział wskaźników według określonych grup społecznych oraz przedstawiono zmiany w czasie. Analiza każdego obszaru rozpoczyna się rankingiem prezentującym syntetyczny wynik krajów członkowskich w każdym z prezentowanych tematów. Stanowi to kontekst dla analizy porównawczej, pokazującej jak poszczególne kraje członkowskie radzą sobie w danym obszarze, ze szczególnym zaakcentowaniem pozycji Polski.

Jako źródła danych wykorzystano bazę danych OECD (<https://stats.oecd.org/>), platformę interaktywną Better Life Index (<http://www.oecdbetterlifeindex.org/>), raport statystyczny How's Life? 2020 (<https://www.oecd.org/statistics/how-s-life-23089679.htm>), a także bazy danych Eurostatu (<https://ec.europa.eu/eurostat/web/main/data/database>) oraz Międzynarodowej Organizacji Pracy (<https://ilostat.ilo.org/data/>). Dane dla Polski również pochodzą z tych źródeł, przez co są w pełni porównywalne z danymi dla OECD i pozostałych krajów członkowskich, ale w niektórych przypadkach mogą różnić się od wartości zamieszczonych w innych opracowaniach GUS.

W publikacji wykorzystano najnowsze dane dostępne do września 2021 r. Publikacja obejmuje lata 2010–2020, jednak ze względu na zróżnicowaną dostępność informacji, niektóre dane mogą odnosić się do innych okresów. Wszelkich przeliczeń, w oparciu o dane źródłowe, dokonano w Departamencie Opracowań Statystycznych GUS.

Niniejsze opracowanie ma charakter poglądowy, dlatego zdecydowano się na pewne uproszczenia i uogólnienia. W opisie tendencji przyjęto, że dane za ostatni dostępny rok (w miarę możliwości 2019 r. lub 2020 r.) charakteryzują stan obecny, w jakim znajduje się Polska i inne kraje członkowskie OECD. Nazwy niektórych kategorii mogą być skrócone w stosunku do obowiązujących w klasyfikacjach statystycznych. Dane, w szczególności w opi-

Note to the Reader

This publication draws a statistical picture of the quality of life in Poland compared to other OECD member states and the Organisation as a whole. The study is based on indicators forming the Better Life Index, grouped into eleven areas of key importance to the general assessment of quality of life. To ensure a more comprehensive description, an additional division of indicators by particular social groups was deployed and changes in time presented. The analysis of each area of the study begins with a ranking showing a synthetic score of the member states in each of the selected fields. This provides a context for a comparative analysis, demonstrating how each OECD member performs in a given area with a particular emphasis on the performance of Poland.

The OECD database (<https://stats.oecd.org/>), the Better Life Index interactive platform (<http://www.oecdbetterlifeindex.org/>), the 2020 How's Life? statistical report (<https://www.oecd.org/statistics/how-s-life-23089679.htm>), as well as Eurostat (<https://ec.europa.eu/eurostat/web/main/data/database>) and the International Labour Organization's databases (<https://ilostat.ilo.org/data/>) served as sources of data for this study. Data relating to Poland were also taken from these sources, which ensures their full comparability with the data for OECD and the remaining member states. They may, however, sometimes differ from the values presented in other Statistics Poland's publications.

The publication uses the most recent data available up until September 2021. It covers the years 2010–2020, although due to the varying availability of information, certain data may refer to other periods. All calculations based on source data were performed by the Statistical Products Department of Statistics Poland.

This publication is of an informative character, therefore some simplifications and generalisations have been adopted. In the description of trends, it was assumed that the data for the last available year (2019 or 2020, whenever possible) describe Poland's and other OECD member states' current state of affairs. The names of certain categories may be abbreviated in comparison to those adopted in statistical classifications.

sach tendencji, podano z dużym zaokrągleniem, stąd suma poszczególnych wartości może nieznacznie różnić się od wartości ogółem. W przypadku braku najnowszych danych dla części krajów lub OECD ogółem podano wartości dla ostatniego dostępnego roku. Liczba krajów składających się na agregat OECD ogółem jest zależna od dostępności danych. W nielicznych przypadkach obszary terytorialne krajów mogą różnić się od ogólnie przyjętych (np. w wyniku nie uwzględnienia niektórych jednostek administracyjnych krajów unitarnych).

Szczegółowe wyjaśnienia metodologiczne dotyczące pojęć i wskaźników stosowanych w publikacji znajdują się na stronach internetowych OECD (<https://www.oecd.org/>) oraz Eurostatu (<https://ec.europa.eu/eurostat>), w szczególności na podstronach, z których pozyskano dane źródłowe.

The data, especially those used in depicting trends, have been largely rounded, therefore the sum of particular values may differ slightly from the total values. Wherever the most recent data referring to some countries or OECD in general were lacking, the values for the last available year have been provided. The number of countries which account for the OECD aggregate depends on data availability. In rare cases, boundaries of some countries may be slightly different than those generally accepted (e.g. as a result of not including certain administrative units of unitary states).

Detailed methodological explanations relating to the terms and indicators applied in the publication are available on the websites of the OECD (<https://www.oecd.org/>) and Eurostat (<https://ec.europa.eu/eurostat>), particularly on the subpages where source data were drawn from.

Wprowadzenie

Organizacja Współpracy Gospodarczej i Rozwoju

OECD rozpoczęła swoją działalność 60 lat temu – 30 września 1961 r. Obecnie skupia 38 wysokorozwiniętych państw z Europy, Ameryki Północnej i Południowej oraz obszaru Azji i Pacyfiku, które łączy akceptacja zasad demokracji i wolnego rynku. Na jej terytorium zamieszkuje ok. 18% globalnej populacji, a kraje członkowskie odpowiadają łącznie za ponad 60% światowego PKB. Na forum Organizacji rządy – w myśl hasła *Lepsze polityki dla lepszego życia* – wypracowują rozwiązania wspólnych problemów, a także wymieniają się doświadczeniami i praktykami w celu poprawy jakości życia ludzi na całym świecie. OECD działa nie tylko na rzecz krajów członkowskich, ale również angażuje się w pomoc i poprawę warunków życia w krajach rozwijających się m.in. wspierając Organizację Narodów Zjednoczonych w realizacji celów Agendy na Rzecz Zrównoważonego Rozwoju 2030.

Członkostwo Polski w OECD

Polska przystąpiła do Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju 25 lat temu – 22 listopada 1996 r. Było to pierwsze ugrupowanie integracyjne państw zachodnich, do którego nasz kraj dołączył po 1989 r. Przynależność do grupy krajów wysokorozwiniętych miała szczególne znaczenie dla polskiej gospodarki, która przechodziła wówczas transformację systemową i wkraczała na ścieżkę integracji europejskiej. Członkostwo w OECD jest znakiem jakości, świadczącym o zobowiązaniu kraju do wspierania rozwoju gospodarczego oraz poprawy jakości życia.

Introduction

Organisation for Economic Co-operation and Development

The OECD was established 60 years ago, on 30 September 1961. At present, it brings together 38 highly developed countries from Europe, North and South Americas and Asia and the Pacific, all of which accept the rules governing democracy and free market. About 18% of the global population live on the territory of the Organisation and its member states contribute to over 60% of the world GDP in total. The OECD provides a forum for cooperation between governments in resolving common problems, exchanging experiences and determining best practices aiming to improve quality of life for people all around the world in line with the motto: *Better Policies for Better Lives*. The initiatives undertaken by the OECD are not only for the benefit of the member states, but the Organisation also helps and engages in activities improving living conditions in developing countries, e.g. by supporting the United Nations in the process of implementing the goals set by the 2030 Agenda for Sustainable Development.

Poland's OECD membership

Poland joined the Organisation for Economic Co-operation and Development 25 years ago, on 22 November 1996. It was the first integration group of western countries that Poland accessed after 1989. The membership in a group of highly developed countries was of particular importance to the Polish economy, which at that point was undergoing a systemic transformation and embarked upon European integration. The membership in the OECD is a mark of quality, confirming a country's commitment to supporting economic development and the improvement of quality of life.

Kraje członkowskie OECD

OECD member countries

Kod Code	Kraj	Country	Rok przystąpienia Accession year
 AT	Austria	Austria	1961
 BE	Belgia	Belgium	1961
 DK	Dania	Denmark	1961
 FR	Francja	France	1961
 EL	Grecja	Greece	1961
 ES	Hiszpania	Spain	1961
 NL	Holandia	Netherlands	1961
 IE	Irlandia	Ireland	1961
 IS	Islandia	Iceland	1961
 CA	Kanada	Canada	1961
 LU	Luksemburg	Luxembourg	1961
 DE	Niemcy	Germany	1961
 NO	Norwegia	Norway	1961
 PT	Portugalia	Portugal	1961
 US	Stany Zjednoczone	United States	1961
 SE	Szwecja	Sweden	1961
 TR	Turcja	Turkey	1961
 UK	Wielka Brytania	United Kingdom	1961
 CH	Szwajcaria	Switzerland	1961
 IT	Włochy	Italy	1961
 JP	Japonia	Japan	1964
 FI	Finlandia	Finland	1969
 AU	Australia	Australia	1971
 NZ	Nowa Zelandia	New Zealand	1973

Kod Code	Kraj	Country	Rok przystąpienia Accession year
 MX	Meksyk	Mexico	1994
 CZ	Czechy	Czechia	1995
 KR	Korea Południowa	South Korea	1996
 PL	Polska	Poland	1996
 HU	Węgry	Hungary	1996
 SK	Słowacja	Slovakia	2000
 CL	Chile	Chile	2010
 EE	Estonia	Estonia	2010
 IL	Izrael	Israel	2010
 SI	Słowenia	Slovenia	2010
 LV	Łotwa	Latvia	2016
 LT	Litwa	Lithuania	2018
 CO	Kolumbia	Colombia	2020
 CR	Kostaryka	Costa Rica	2021

Kluczowi partnerzy

Key partners

Kod Code	Kraj	Country
 BR	Brazylia	Brazil
 CN	Chiny	China
 IN	Indie	India
 ID	Indonezja	Indonesia
 ZA	Południowa Afryka	South Africa

Statystyki OECD

OECD jest jednym z największych źródeł danych statystycznych dotyczących społeczeństwa i gospodarki, umożliwiających podejmowanie decyzji opartych na faktach. Organizacja prowadzi liczne prace badawcze oraz wytycza kierunki rozwoju badań statystycznych. Nad działaniami na rzecz wiarygodnych, rzetelnych oraz spójnych metodologicznie statystyk czuwa Komitet ds. Statystyki i Polityki Statystycznej. Pełni on rolę koordynacyjną w rozbudowanym systemie OECD, dba o doskonalenie jakości statystyk oraz wzmacnianie współpracy państw członkowskich. Zapewnia również forum dla dialogu pomiędzy decydentami politycznymi, analitykami i producentami danych.

Inicjatywa na rzecz lepszego życia

Z okazji swojej 50. rocznicy OECD rozpoczęła „Inicjatywę na rzecz lepszego życia”, w ramach której zajmuje się badaniem jakości życia mieszkańców państw członkowskich. Od blisko dekady co roku publikowany jest Indeks Lepszego Życia (Better Life Index), umożliwiający porównanie jakości życia w poszczególnych krajach. Zgodnie z teorią, że na jakość życia wpływają zarówno czynniki ekonomiczne, jak i społeczne, polityczne oraz kulturowe, indeks jest oparty na ocenie szeregu kategorii, takich jak: warunki mieszkaniowe, dochody, praca, edukacja, wsparcie społeczne, stan środowiska, zdrowie, bezpieczeństwo, zadowolenie z życia i zaangażowanie obywatelskie. Na podstawie przyjętych wskaźników OECD tworzy rankingi odzwierciedlające poziom życia w krajach członkowskich Organizacji.

OECD statistics

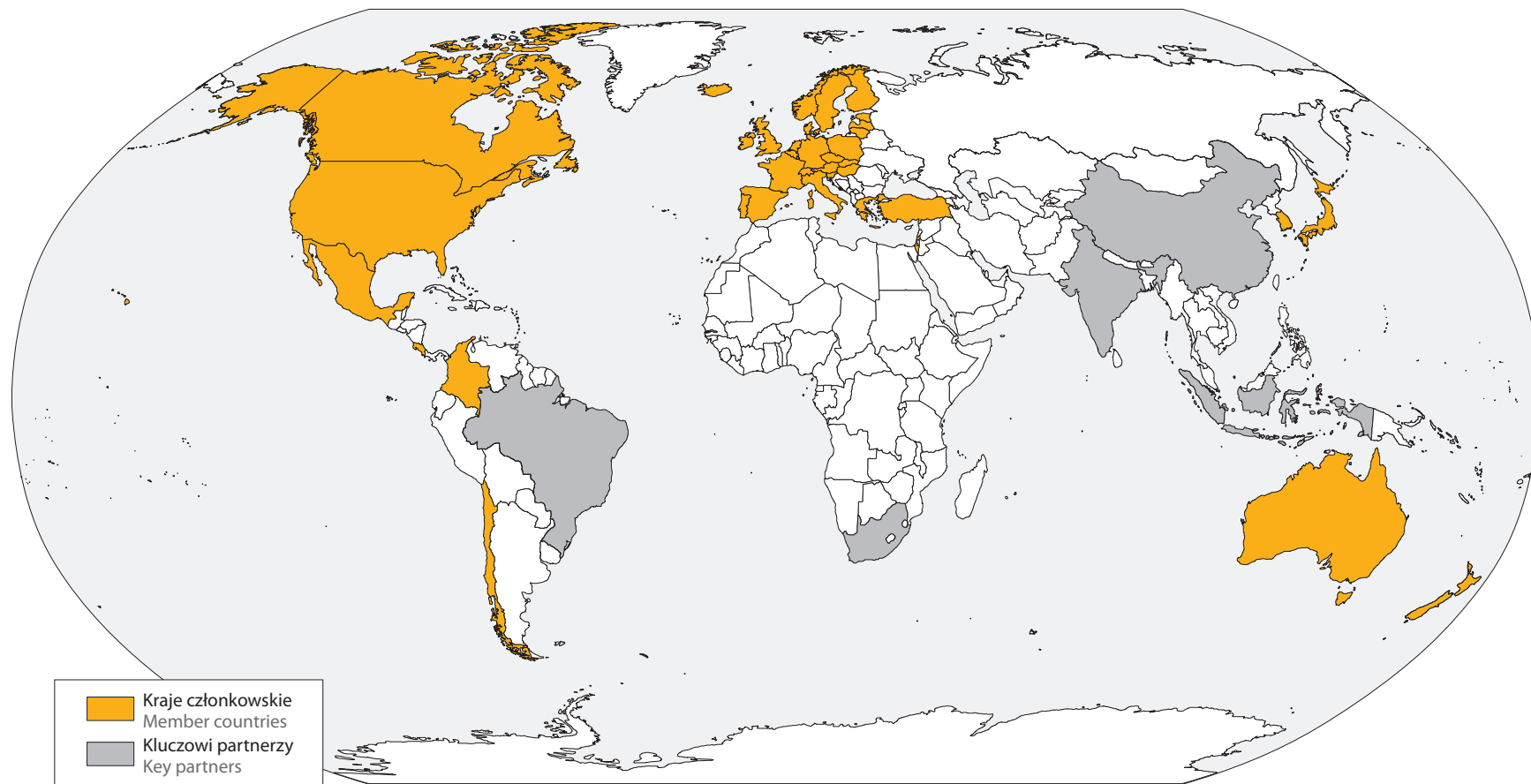
The OECD constitutes one of the largest international sources of social and economic data used in fact-based decision-making. The Organisation conducts a wide variety of research work and establishes guidelines on the further development of statistical research. The Committee on Statistics and Statistical Policy (CSSP) monitors the activities whose purpose is to produce reliable, thorough and methodologically coherent statistics. The Committee's role is to coordinate the extensive OECD system, ensure an improvement of the quality of statistics and to reinforce the cooperation between the member states. The CSSP also serves as a forum for dialogue between decision-makers, analysts and producers of data.

Better Life Initiative

To mark its 50th anniversary the OECD began the 'Better Life Initiative', which examines the quality of life of the member states' population. For nearly a decade now, a Better Life Index has been published, enabling the comparison of life quality between particular countries. The Index hinges on the assumption that, jointly with economic factors, social, political and cultural ones also affect quality of life. The Better Life Index is based on the evaluation of a series of categories, such as: housing, income, work, education, social support, condition of the environment, health, safety, life satisfaction and civic engagement. The adopted indicators form the basis for OECD rankings which reflect the standard of living in the Organisation's member states.

Organizacja Współpracy Gospodarczej i Rozwoju

Organisation for Economic Co-operation and Development

Edukacja

Education

Indeks Lepszego Życia 2019 – jakie mamy wykształcenie i kwalifikacje?

Better Life Index 2019 – what education do we have and what we get out of it?

Aktywność edukacyjna

Mieszkańcy Polski przeznaczają na edukację nieco większą część życia niż przeciętny mieszkaniec krajów OECD. Między 5. a 39. rokiem życia nauce poświęcają średnio 17,6 roku (wobec 17,2 dla OECD ogółem). Wśród krajów członkowskich przeciętny czas spędzony na kształceniu jest dość zróżnicowany, co może wynikać z różnych systemów nauczania. W większości krajów Organizacji czas poświęcany na edukację jest dłuższy od średniego dla OECD. Najdłużej kształcą się mieszkańcy Australii (21 lat), Finlandii, Danii, Belgii i Szwecji (powyżej 19 lat), najkrócej natomiast mieszkańcy Kolumbii (14 lat), Luksemburga i Meksyku (nieco powyżej 15 lat).

W Polsce osoby młode (w wieku 15–24 lata) relatywnie rzadko są nieaktywne zarówno pod względem kształcenia się, jak i pracy. Odsetek młodzieży niepracującej, niekształcącej i nieszkolącej się obniżył się w ostatnim dziesięcioleciu do 9% (z 11% w 2010 r.) i utrzymuje się poniżej przeciętnej dla OECD ogółem (11%, a w 2010 r. – 14%). W największym stopniu problem braku aktywności edukacyjnej oraz zawodowej dotyka młodych mieszkańców Meksyku, Włoch, Kostaryki, Kolumbii i Turcji (gdzie 18%–25% osób nie pracuje, nie kształci ani nie szkoli się). Najlepiej radzi sobie natomiast z nim Islandia, Czechy oraz Holandia (gdzie ani kształcenia, ani pracy zawodowej nie podejmuje ok. 5%–6% młodzieży).

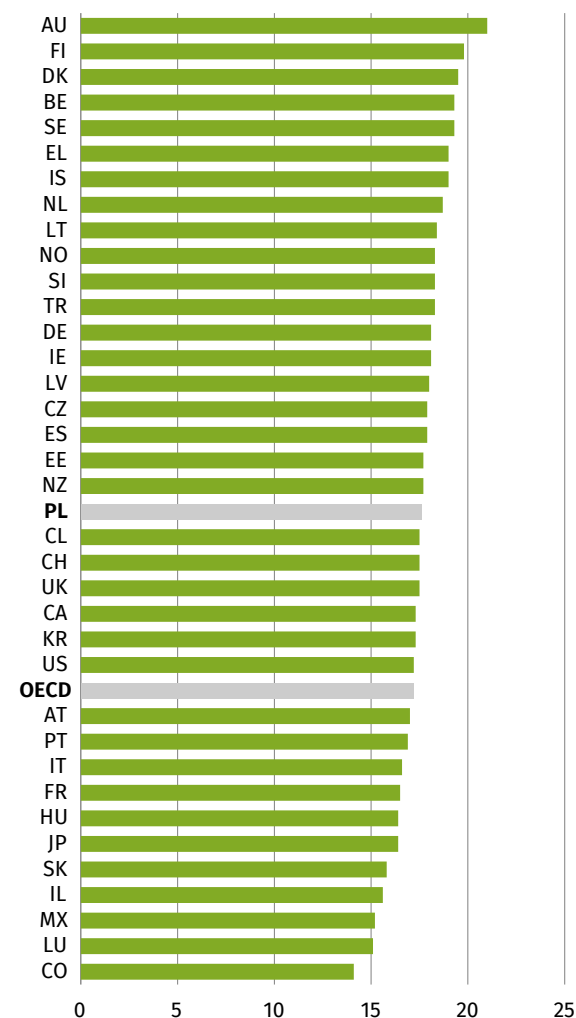
Educational activity

Inhabitants of Poland devote slightly more time to education during their lifetime than the average inhabitant of the OECD. Between the ages of 5 and 39, on average they spend 17.6 years in education, compared to the OECD average of 17.2 years. The average period devoted to education differs among member countries, which might be caused by diverse systems of education. In most OECD countries it is longer than the average. Inhabitants of Australia spend the longest in education (21 years), followed by inhabitants of Finland, Denmark, Belgium and Sweden (over 19 years). The average education period is however the shortest in Colombia (14 years), Luxembourg and Mexico (slightly over 15 years).

In Poland, it is relatively rarely that young people aged 15–24 remain inactive in education and work. The percentage of young people who are not in employment, education or training shrank to 9% over the last decade (from 11% in 2010), and is below the OECD average (11% in 2019 and 14% in 2010). The problem of the lack of educational or professional activity afflicts young people from Mexico, Italy, Costa Rica, Colombia and Turkey to the largest extent (18%–25% of whom do not work or are not in any form of education or training). Iceland, Czechia and the Netherlands are dealing with this problem most effectively. Only about 5%–6% of young people there do not attend any school or training or do not work.

Lata spędzone na edukacji – 2016 r.

Years in education – 2016

Umiejętności uczniów w świetle PISA

Młodzi mieszkańcy Polski dobrze radzą sobie z nauką. Pokazują to wyniki międzynarodowego badania PISA, zainicjowanego przez OECD w 2000 r. Jest to największe badanie umiejętności uczniów na świecie, prowadzone co trzy lata we wszystkich krajach członkowskich oraz w kilkudziesięciu krajach partnerskich tej Organizacji. W 2018 r. Polscy piętnastolatki zajęli dziesiąte miejsce pod względem czytania i matematyki oraz jedenaste w zakresie nauk przyrodniczych wśród niemal 80 krajów uczestniczących w badaniu. Wyniki polskich uczniów we wszystkich badanych dziedzinach były znacznie wyższe od średniej dla krajów OECD i lepsze niż w edycji z 2015 r., ale słabsze niż w 2012 r. Pod względem wszystkich badanych dziedzin lepsze wyniki niż młodzież z Polski osiągnęli tylko mieszkańcy Chin, Singapuru oraz Estonii. W umiejętności czytania lepiej wypadli ponadto rówieśnicy z Kanady, Finlandii, Irlandii i Korei Południowej, w znajomości matematyki – młodzi mieszkańcy Tajwanu, Japonii, Korei Południowej oraz Holandii, a nauk przyrodniczych – Japonii, Finlandii, Korei Południowej, Kanady i Tajwanu. W 2018 r. w Polsce, podobnie jak w większości krajów Organizacji, dziewczęta osiągnęły lepsze wyniki niż chłopcy w czytaniu, natomiast w matematyce oraz naukach przyrodniczych wyniki chłopców i dziewcząt były podobne.

Students' skills by PISA

Young inhabitants of Poland are good at school, which is demonstrated by the results of the international PISA test introduced by the OECD in 2000. The PISA is the most comprehensive assessment of students' skills across the world. It is carried out every three years in all the OECD member states and in several dozen partnership countries. In the 2018 edition of PISA, Polish 15-year-olds were the 10th best in reading and mathematics and the 11th best in science from among teenagers from almost 80 countries who took part in the examination. That year, the performance of Polish students was much better than the OECD average, and additionally superior to their results from the 2015 edition of PISA yet worse than those from 2012. Only students from China, Singapore and Estonia achieved bet-

ter results in all the examined fields than young Poles in that edition. As regards reading literacy, students from Canada, Finland, Ireland and South Korea performed better than Polish students, those from Taiwan, Japan, South Korea and the Netherlands proved better in mathematics, and students from Japan, Finland, South Korea, Canada and Taiwan displayed superior competences in science. In 2018, girls from both Poland and the majority of the OECD countries performed better in reading than boys, whereas in mathematics and science the results of both sexes were similar.

Umiejętności uczniów według badań PISA (w punktach)

Student skills in PISA tests (in points)

	2015		2018	
	PL	OECD	PL	OECD
Rozumienie czytanego tekstu Reading	506	490	512	487
Matematyka Mathematics	504	487	516	489
Rozumowanie w naukach przyrodniczych Science	501	491	511	489

Kształcenie na studiach wyższych

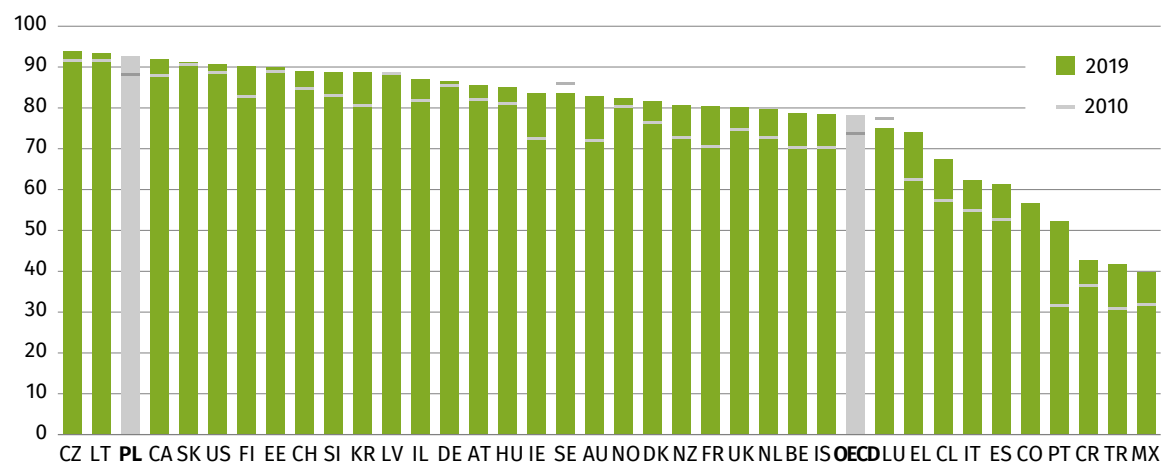
Mieszkańcy Polski są coraz lepiej wykształceni. Polska (wraz z Czechami i Litwą) należy do grupy krajów OECD o najwyższym odsetku osób w wieku 25–64 lata z wykształceniem co najmniej średnim, który wynosi blisko 93% (wobec średniej dla OECD na poziomie 79%). Wśród osób z takim poziomem wykształcenia najbardziej zwiększył się w Polsce odsetek osób z wykształceniem wyższym (do 32% z 22% w 2010 r.), jednak nadal jest mniejszy niż przeciętnie w OECD (38%). Wśród krajów członkowskich najwięcej osób legitymuje się wykształceniem wyższym w Kanadzie (niemal 60%), natomiast najmniej w Meksyku (nieco ponad 18%). W większości krajów Organizacji, w tym w Polsce wykształceniem wyższym częściej mogą pochwalić się kobiety (38%) niż mężczyźni (26%). Wyjątek stanowią Szwajcaria, Niemcy, Korea Południowa, Turcja, Meksyk i Austria, gdzie to mężczyźni częściej posiadają dyplom ukończenia studiów wyższych.

Education at university

Inhabitants of Poland are increasingly well-educated. Poland (together with Czechia and Lithuania) is among the OECD countries with the highest percentage of residents aged 25–64 with at least upper secondary education (almost 93% compared to the OECD average at 79%). Within this group, it was the percentage of people with tertiary education that grew fastest over the last decade (from 22% in 2010 to 32%), but still fewer Poles complete tertiary education than is the OECD average (38%). Among all the member countries, the percentage of university graduates is the highest in Canada (almost 60%), and the lowest in Mexico (slightly over 18%). In most OECD countries, including Poland, more women hold university diplomas than men (38% compared to 26%). Switzerland, Germany, South Korea, Turkey, Mexico and Austria are exceptional in this respect, as in those countries it is men who complete tertiary education more often than women.

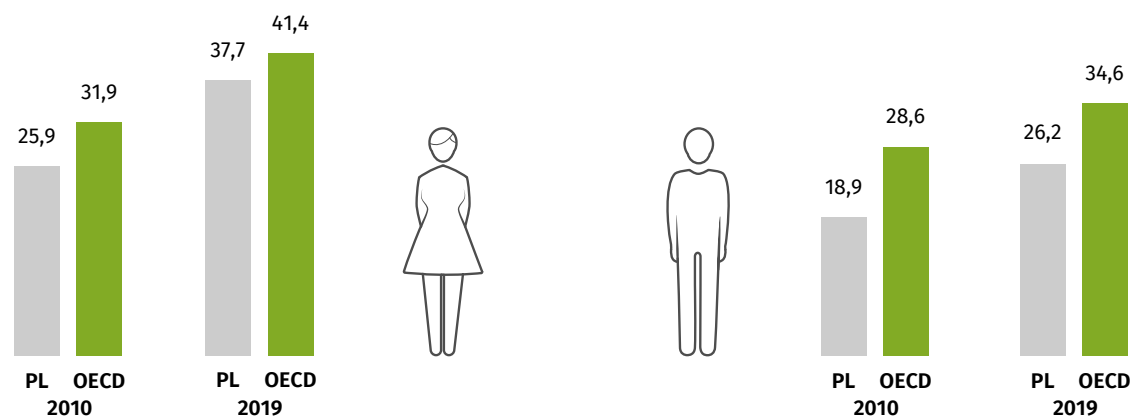
Odsetek ludności w wieku 25–64 lata z wykształceniem co najmniej średnim (w %)

Percentage of population aged 25–64 with at least upper secondary education (in %)

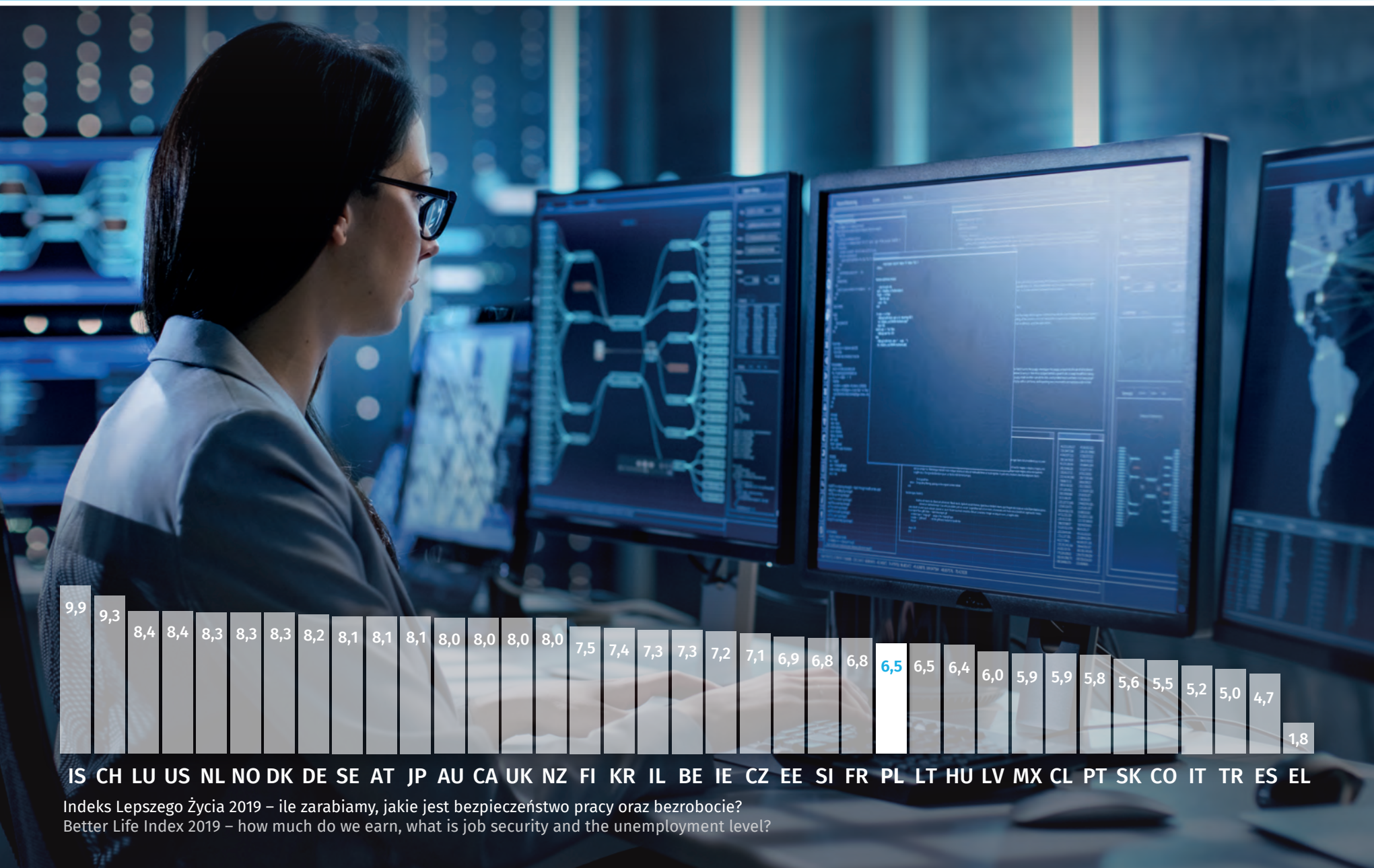
Odsetek ludności w wieku 25–64 lata z wykształceniem wyższym według płci (w %)

Percentage of population aged 25–64 with tertiary education by sex (in %)

Praca

Jobs

IS CH LU US NL NO DK DE SE AT JP AU CA UK NZ FI KR IL BE IE CZ EE SI FR PL LT HU LV MX CL PT SK CO IT TR ES EL

Indeks Lepszego Życia 2019 – ile zarabiamy, jakie jest bezpieczeństwo pracy oraz bezrobocie?
Better Life Index 2019 – how much do we earn, what is job security and the unemployment level?

Zatrudnienie

W większości gospodarek OECD poziom zatrudnienia jest większy niż na początku dekady, mimo negatywnego wpływu pandemii COVID-19 w 2020 r. W Polsce wskaźnik zatrudnienia osób w wieku produkcyjnym (15–64 lata) wzrósł do 69% (z 59% w 2010 r.) i po raz pierwszy ukształtował się powyżej przeciętnej dla OECD (66%). Najwyższym wskaźnikiem zatrudnienia, podobnie jak dziesięć lat temu, charakteryzują się Niemcy, Nowa Zelandia, Japonia, Holandia, Islandia oraz Szwajcaria, gdzie pracuje 76%–80% osób w wieku produkcyjnym. Najślabiej pod względem zatrudnienia nadal wypada Turcja, gdzie mniej niż połowa osób w wieku 15–64 lata posiada pracę. Niski (nieprzekraczający 60%) jest również poziom zatrudnienia w Kostaryce, Chile, Grecji, Kolumbii, we Włoszech oraz w Meksyku. W ostatniej dekadzie największą poprawę wskaźnika zaobserwowano w krajach bałtyckich oraz na Węgrzech, gdzie wzrósł on o ok. 13–15 p.proc. Niższy niż w 2010 r. jest natomiast poziom zatrudnienia w siedmiu krajach OECD, w tym najbardziej obniżył się w Kolumbii, Kostaryce oraz Chile (na co wpływ miało załamanie na rynku pracy wywołane pandemią COVID-19).

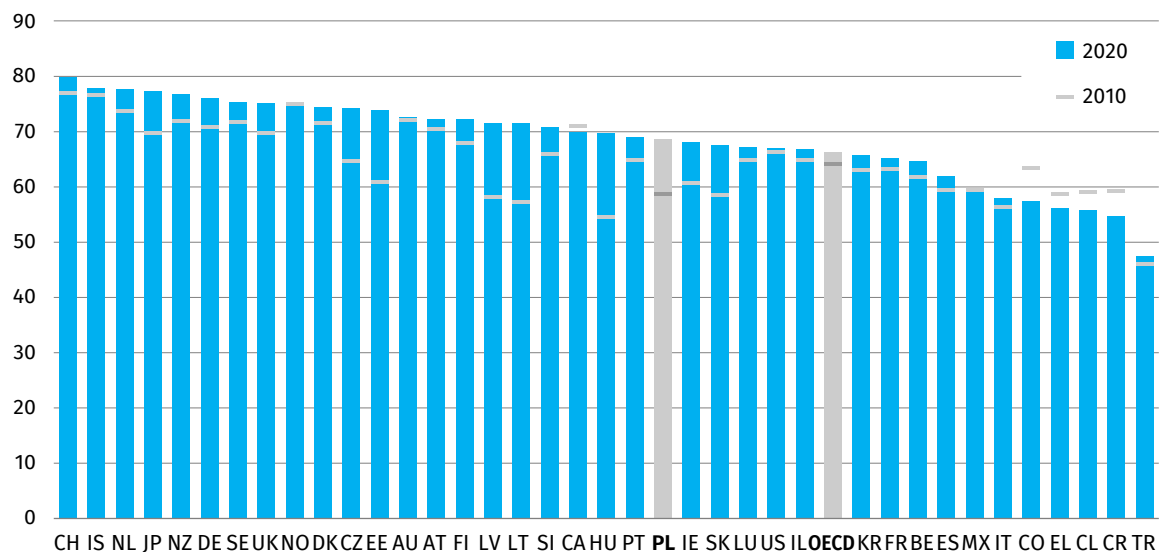
Employment

In most OECD economies, the level of employment is higher than at the beginning of the decade, despite the negative impact of the COVID-19 pandemic in 2020. In Poland, the employment rate for the working-age population (aged 15–64) increased to 69% (from 59% in 2010) and for the first time exceeded the OECD average (66%). The highest employment rates, just as ten years before, are observed in Germany, New Zealand, Japan, the Netherlands, Iceland and Switzerland, where 76%–80% of the working-age population are employed. Turkey remains the country with the smallest percentage

of the employed aged 15–64 (less than 50%), followed by Costa Rica, Chile, Greece, Colombia, Italy and Mexico, where the employment rates do not exceed 60%. In the last decade, the most notable improvement in employment was observed in the Baltic states and Hungary, where ratios increased by approximately 13–15 pp. On the other hand, seven OECD countries faced a decline in employment, the most significant of which was recorded in Colombia, Costa Rica and Chile (due to the labour market collapse caused by the COVID-19 pandemic).

Wskaźnik zatrudnienia osób w wieku 15–64 lata (w %)

Employment rate of persons aged 15–64 (in %)

Zatrudnienie według płci i wykształcenia

We wszystkich krajach OECD zatrudnienie wśród kobiet jest mniejsze niż wśród mężczyzn. W Polsce różnica pomiędzy wskaźnikami zatrudnienia dla obu płci wynosi ok. 14 p.proc. i jest zbliżona do przeciętnej w Organizacji. Największe dysproporcje pod tym względem występują w Turcji i Meksyku (powyżej 30 p.proc.), a także w Kostaryce i Kolumbii (powyżej 25 p.proc.), tj. w krajach o najniższym zatrudnieniu wśród kobiet. W najmniejszym stopniu wskaźniki zatrudnienia kobiet i mężczyzn różnią się natomiast na Litwie (o ok. 1 p.proc.), Łotwie i w Finlandii (po ok. 3 p.proc.).

Pod względem wykształcenia najstabszą pozycję na rynku pracy mają osoby wcześniej kończące naukę. W Polsce wśród osób w wieku 25–64 lata z wykształceniem niższym niż średnie (poniżej poziomu ISCED 3) tylko 47% posiada pracę, podczas gdy przeciętnie w OECD odsetek ten wynosi 58%. Wśród krajów OECD trudniejsza sytuacja występuje jedynie na Słowacji, gdzie wskaźnik zatrudnienia osób w wieku 25–64 posiadających wykształcenie niższe niż średnie wynosi ok. 37%. Najwyższy poziom zatrudnienia w tej grupie osób utrzymuje się w Nowej Zelandii, Islandii, Portugalii oraz Szwajcarii (ok. 70%).

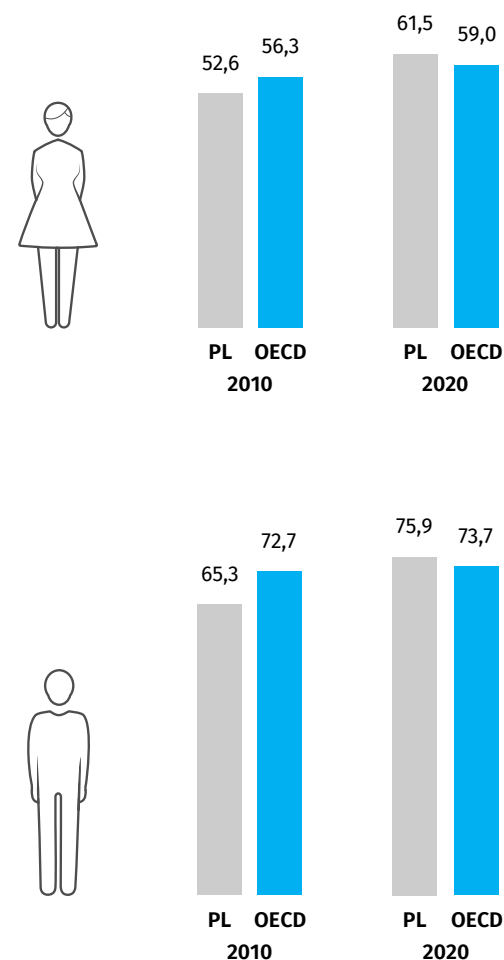
Employment by sex and education

In all OECD countries, employment among women is lower than among men. In Poland, the difference between the employment rates for both sexes is approximately 14 pp, and is close to the OECD average. The largest disproportions in the employment rates of men and women are observed in Turkey and Mexico (over 30 pp) and in Costa Rica and Colombia (above 25 pp), which are at the same time the countries with the lowest employment among women. The smallest discrepancies between the employment rates of men and women are observed in Lithuania (about 1 pp), Latvia and Finland (approximately 3 pp each).

As far as education is concerned, early leavers are in the weakest position on the labour market. In Poland, only 47% of 25–64 year-olds with education lower than secondary (below the ISCED 3 level) have a job, while the OECD average is 58%. The only OECD country where this indicator is lower than in Poland is Slovakia, where it stands at approximately 37%. In contrast, the highest employment rates for this group can still be observed in New Zealand, Iceland, Portugal and Switzerland (approximately 70%).

Wskaźnik zatrudnienia osób w wieku 15–64 lata według płci (w %)

Employment rate of persons aged 15–64 by sex (in %)

Oblicza bezrobocia

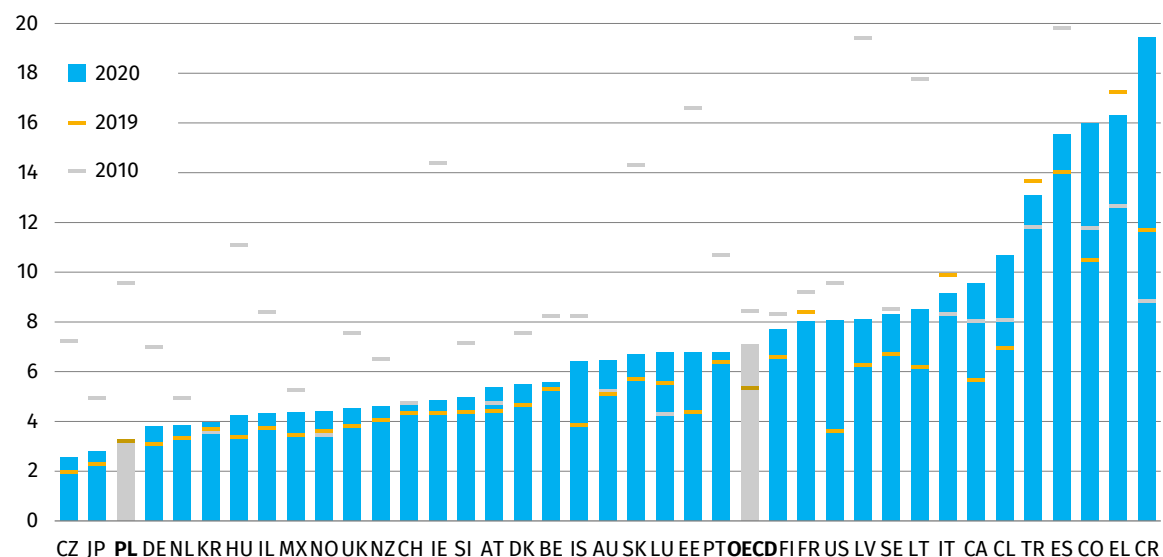
W 2020 r. w większości krajów OECD na natężenie bezrobocia istotnie wpłynęła pandemia COVID-19. Przeciętnie w Organizacji stopa bezrobocia wzrosła z 5,4% w 2019 r. do 7,1%, ale pozostała niższa niż na początku dekady (8,5%). Pandemia dotknęła w szczególności rynki pracy w Kostaryce (gdzie stopa bezrobocia wzrosła o blisko 8 p.proc. do ok. 20%) oraz Kolumbii (o ponad 5 p.proc. do 16%), a także w Stanach Zjednoczonych, Kanadzie oraz Chile (po ok. 4 p.proc. do ok. 8%–11%); w efekcie w krajach tych (oprócz Stanów Zjednoczonych) bezrobocie jest wyższe niż przed dekadą. W pozostałych krajach OECD stopa bezrobocia przeważnie jest mniejsza niż w 2010 r. W Polsce kształtuje się ona na poziomie zbliżonym do notowanego w 2019 r. i jest wyraźnie niższa niż dziesięć lat temu (3,2% wobec 9,6% w 2010 r.). Mniejszym natężeniem bezrobocia niż w Polsce charakteryzują się jedynie Czechy i Japonia (poniżej 3%). Duże bezrobocie, oprócz Kostaryki i Kolumbii, utrzymuje się również w Grecji i Hiszpanii (po ok. 16%) oraz Turcji (13%).

Faces of unemployment

The COVID-19 pandemic significantly contributed to the deepening of the unemployment in most OECD countries in 2020. On average, the unemployment rate in the OECD increased from 5.4% in 2019 to 7.1%, nevertheless it remains lower than at the beginning of the decade (8.5%). The pandemic afflicted mostly the labour markets of Costa Rica (where the unemployment rate grew by nearly 8 pp to approximately 20%) and Colombia (where it increased by over 5 pp to 16%), and also the United States, Canada and Chile (in each of which the unemployment rate grew by about 4 pp to approximately 8%–11%).

As a result, the unemployment in these countries (except for the United States) is higher than a decade before. In the remaining OECD states, the unemployment rate is in most cases lower than in 2010. In Poland, this indicator is similar to that recorded in 2019 and clearly lower than ten years before (3.2% compared to 9.6% in 2010). Only in Czechia and Japan the unemployment rate is lower than in Poland (below 3%). In contrast, high unemployment, except for Costa Rica and Colombia, is also observed in Greece and Spain (about 16% each) and Turkey (13%).

Stopa bezrobocia (w %)
Unemployment rate (in %)

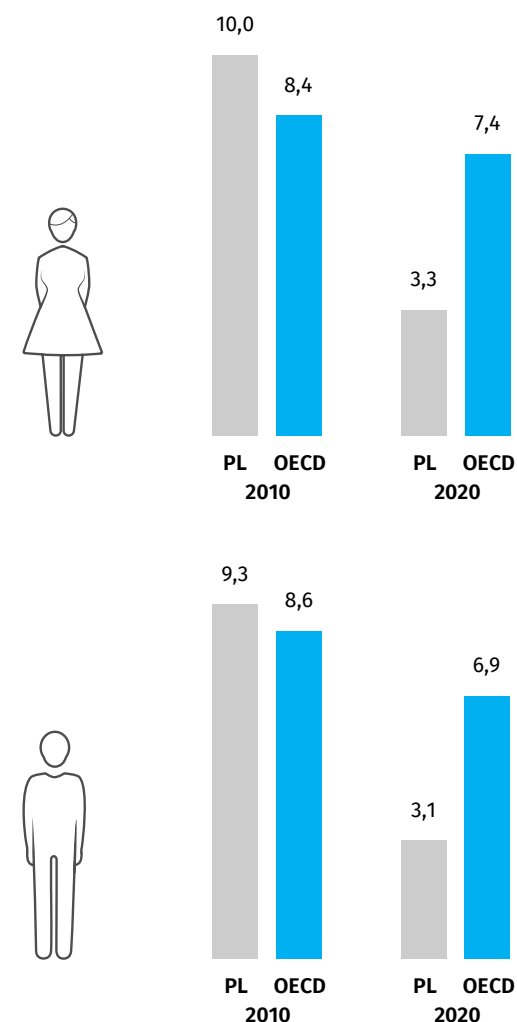
W większości krajów OECD nie ma istotnych różnic w natężeniu bezrobocia ze względu na płeć. Przeciętnie w OECD stopa bezrobocia wśród kobiet jest nieco wyższa (o 0,5 p.proc.) niż wśród mężczyzn, na co wpływa m.in. sytuacja w Grecji, Kolumbii i Kostaryce, gdzie różnica pomiędzy płciami wynosi w granicach 6–10 p.proc. na niekorzyść kobiet. W Polsce zróżnicowanie bezrobocia pod względem płci zmniejszyło się – obecnie kobiety są na nie narażone w podobnym stopniu jak mężczyźni.

Choć sytuacja na rynku pracy uległa poprawie w ostatnim dziesięcioleciu, to nadal problemem dla większości krajów Organizacji pozostaje bezrobocie długotrwałe. W Polsce dłużej niż rok poszukuje pracy 20% bezrobotnych, tj. nieco więcej niż przeciętnie w OECD, ale mniej niż w 2010 r. (wówczas dotyczyło to 25% bezrobotnych). Najniższy udział osób długotrwałe bezrobotnych wśród ogółu bezrobotnych utrzymuje się w Korei Południowej (0,6%) i Meksyku (1,4%). Z kolei najbardziej dotknięci bezrobociem długotrwałym pozostają mieszkańcy Grecji (66,5%) oraz Włoch (52,4%), a skala tego zjawiska, odmiennie niż w większości krajów OECD, jest większa niż na początku dekady.

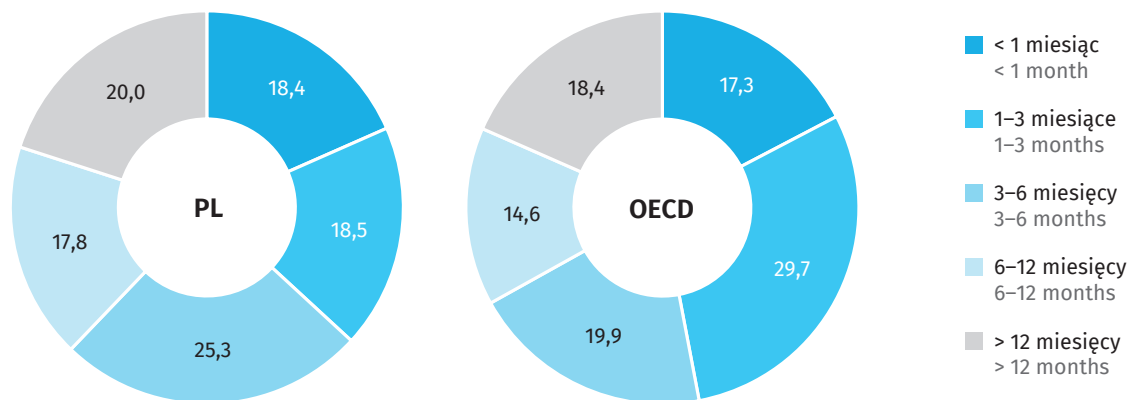
In most OECD countries, there are no significant differences in the scale of unemployment among men and women. The average unemployment rate in the OECD is slightly higher for women than for men (by 0.5 pp), which is partly caused by the situation in Greece, Colombia and Costa Rica (the difference between the sexes reaches 6–10 pp there). The discrepancy between men and women's unemployment rates in Poland has decreased; at present, Polish women are exposed to becoming unemployed to the similar degree as Polish men.

Although the last decade saw improvement in the situation on the labour market, long-term unemployment remains an issue for the majority of OECD countries. In Poland, 20% of the unemployed are looking for a job for over a year, which is slightly more than the OECD average, but fewer than in 2010 (25% of the unemployed then). The long-term unemployed have the smallest shares in the total unemployed in South Korea (0.6%) and Mexico (1.4%), whereas in Greece and Italy they constitute over half of all the unemployed (66.5% and 52.4%, respectively). Moreover, the scale of this phenomenon, unlike in most OECD countries, is larger in these two countries than at the beginning of the decade.

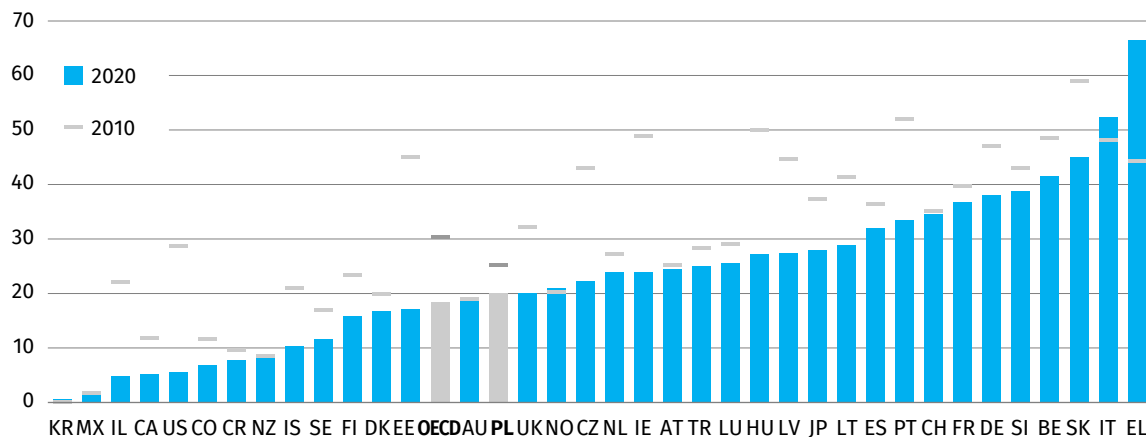
Stopa bezrobocia według płci (w %)
Unemployment rate by sex (in %)

Bezrobotni według czasu pozostawania bez pracy w 2020 r. (w % ogółu bezrobotnych)
 Unemployed persons by duration of unemployment in 2020 (in % of total unemployed)

Udział osób długotrwale bezrobotnych w ogólnej liczbie bezrobotnych (w %)
 Share of long-term unemployed persons in the total number of unemployed (in %)

Młodzi na rynku pracy

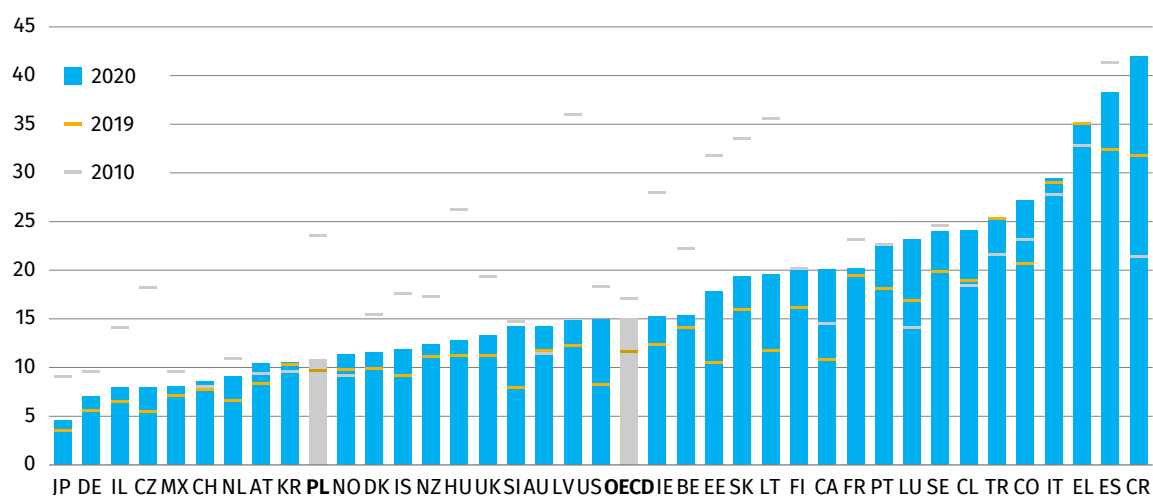
Osoby młode (w wieku 15–24 lata), stawiające pierwsze kroki na rynku pracy, mają zazwyczaj mniejsze szanse na znalezienie pracy. Przeważnie cechują się najwyższą stopą bezrobocia na tle pozostałych grup wieku, a pandemia dodatkowo negatywnie wpłynęła na ich pozycję na rynku. Mimo to, w większości krajów OECD ich sytuacja jest lepsza niż przed dekadą (stopa bezrobocia spadła, a w blisko połowie krajów zwiększył się wskaźnik zatrudnienia). Największą poprawę sytuacji młodych ludzi na rynku pracy odnotowano w krajach Europy Środkowo-Wschodniej (stopa bezrobocia najbardziej obniżyła się na Łotwie – o 21 p.proc., a wskaźnik zatrudnienia w największym stopniu wzrósł na Litwie – o 11 p.proc.). W Polsce wskaźnik zatrudnienia osób w wieku 15–24 lata zwiększył się nieznacznie w porównaniu z 2010 r. (z 26% do 28%), natomiast stopa bezrobocia w tej grupie wieku jest o ponad połowę niższa niż na początku dekady (11% wobec 24% w 2010 r.) i mniejsza niż przeciętnie w Organizacji (15%). Najmniejsze natężenie bezrobocia wśród osób młodych utrzymuje się w Japonii (niespełna 5%), a także w Niemczech, Izraelu, Czechach, Meksyku, Szwajcarii i Holandii (7%–9%). Z kolei największe trudności ze znalezieniem pracy mają nadal osoby młode w Grecji, Hiszpanii oraz Kostaryce (gdzie stopa bezrobocia wynosi 35%–42%).

Youth on the labour market

Young people (aged 15–24), just entering the labour market, usually have lower chances of finding a job. It is among this group that the unemployment rate is the highest compared to other age groups; and the pandemic additionally worsened their position on the market. Nevertheless, their situation is better than a decade before in most OECD states (the unemployment rate dropped, and in nearly half of the countries the employment rate grew). The greatest improvement of young people's situation on the labour market has been observed in the Central and Eastern European countries (the unemployment rate has decreased to the largest extent in Latvia – by 21 pp, and the employment rate

has grown most notably in Lithuania – by 11 pp). In Poland, the employment rate for 15–24 year-olds has slightly increased compared to 2010 (from 26% to 28%), while the unemployment rate in this age group has decreased by over a half since the beginning of the decade (11% compared to 24% in 2010), and currently is lower than the OECD average (15%). Japan is the country with the smallest scale of unemployment among young people (less than 5%), followed by Germany, Israel, Czechia, Mexico, Switzerland and the Netherlands (7%–9%). On the other hand, young people in Greece, Spain and Costa Rica (where the unemployment rate in this group stands at 35%–42%) struggle most with finding a job.

Stopa bezrobocia osób w wieku 15–24 lata (w %)
Unemployment rate of persons aged 15–24 (in %)

Zarobki

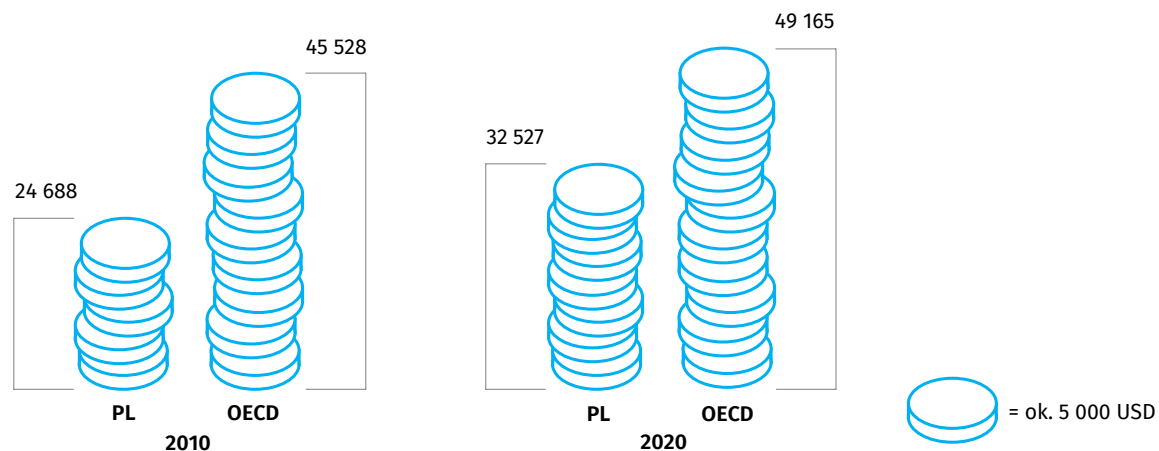
W większości krajów OECD zarobki są lepsze niż na początku dekady: przeciętnie zwiększyły się o 8%. W Polsce odnotowano jeden z najwyższych wzrostów realnych rocznych wynagrodzeń (o ponad 30%), jednak Polacy nadal zarabiają znacznie mniej niż przeciętny mieszkaniec krajów OECD. Średnie roczne wynagrodzenie, liczone z uwzględnieniem różnic w sile nabywczej waluty, wynosi w Polsce 33 tys. USD, tj. o 34% mniej niż przeciętnie w Organizacji (49 tys. USD). Najwyższymi zarobkami mogą nadal pochwalić się mieszkańcy Stanów Zjednoczonych, Islandii, Luksemburga oraz Szwajcarii, gdzie siła nabywcza przeciętnych wynagrodzeń jest około dwa razy wyższa niż w Polsce. Najniższe płace utrzymują się natomiast w Meksyku, Chile, Grecji, Portugalii oraz krajach Europy Środkowo-Wschodniej. Wśród krajów członkowskich w ostatnim dziesięcioleciu najbardziej wzrosły wynagrodzenia w krajach bałtyckich (w granicach 40%–60%), a obniżyły się w państwach Europy Południowej oraz Meksyku i Irlandii.

Earnings

In most OECD countries, wages are better than at the beginning of the decade: on average, they increased by 8%. Poland saw one of the most notable increases in annual real wages (by over 30%), although Poles still make significantly less money than OECD residents on average. The Polish average annual wages, calculated considering differences in the purchasing power of the currency, amounts to USD 33,000, which is 34% less than the OECD average (USD 49,000). Residents of the United States, Iceland, Luxembourg and Switzerland may still boast the highest earnings, and the purchasing power of their average wages is about twice as high as in Poland. In contrast, wages in

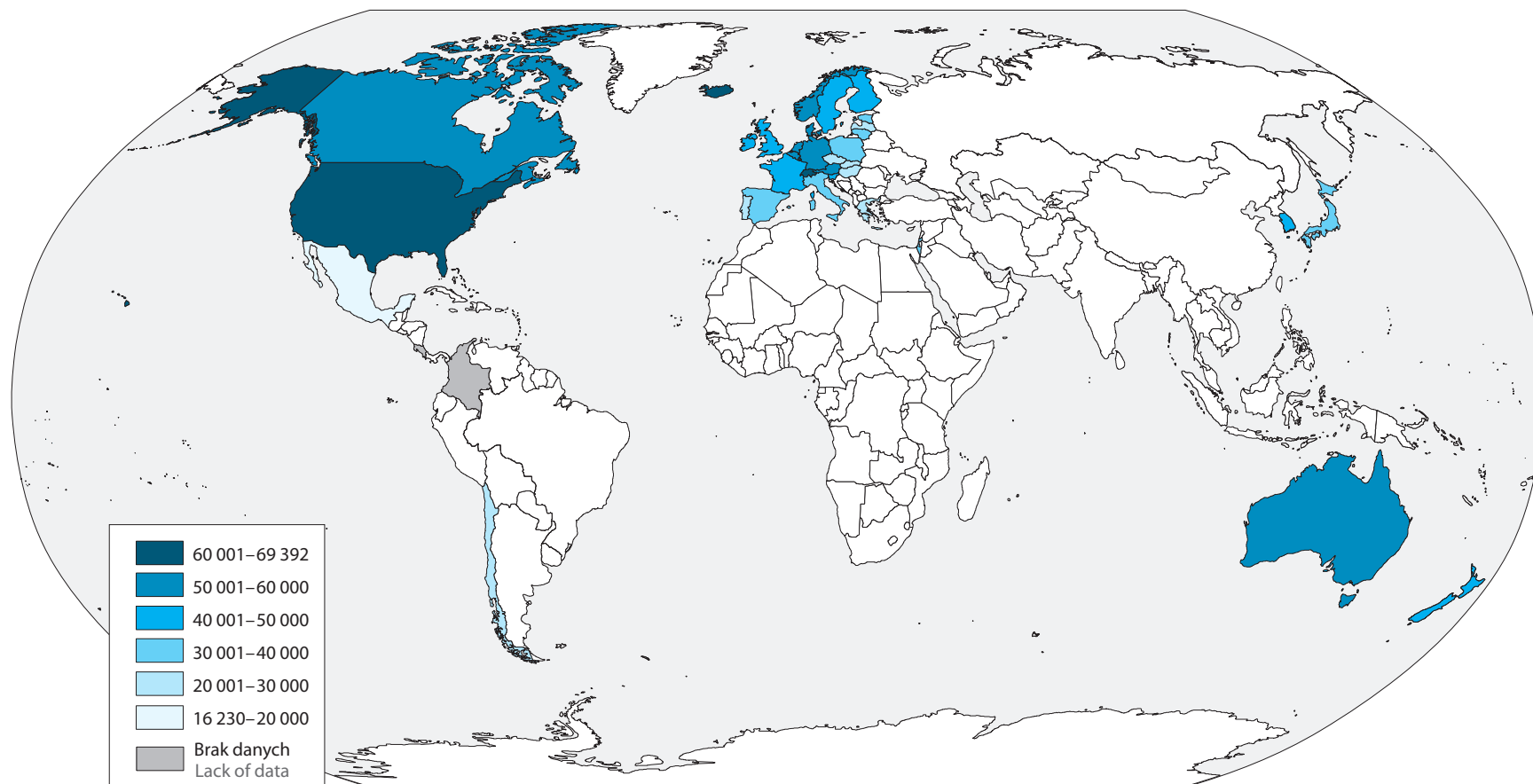
Mexico, Chile, Greece, Portugal and Central and Eastern European countries are still the lowest. The greatest pay increases in the last decade were recorded in the Baltic states (by about 40%–60%), while the largest pay decreases occurred in South European countries, Mexico and Ireland.

Przeciętne roczne wynagrodzenie według PPP (w USD, ceny stałe z 2020 r.)
Average annual wages at PPP (in USD, 2020 constant prices)

Przeciętne roczne wynagrodzenie według PPP w 2020 r. (w USD, ceny stałe z 2020 r.)

Average annual wages at PPP in 2020 (in USD, 2020 constant prices)

Równowaga pomiędzy pracą a życiem osobistym

Work-life balance

Indeks Lepszego Życia 2019 – czy zachowujemy równowagę między pracą a życiem osobistym?
Better Life Index 2019 – how much do we work, how much do we play?

Zapracowany jak...

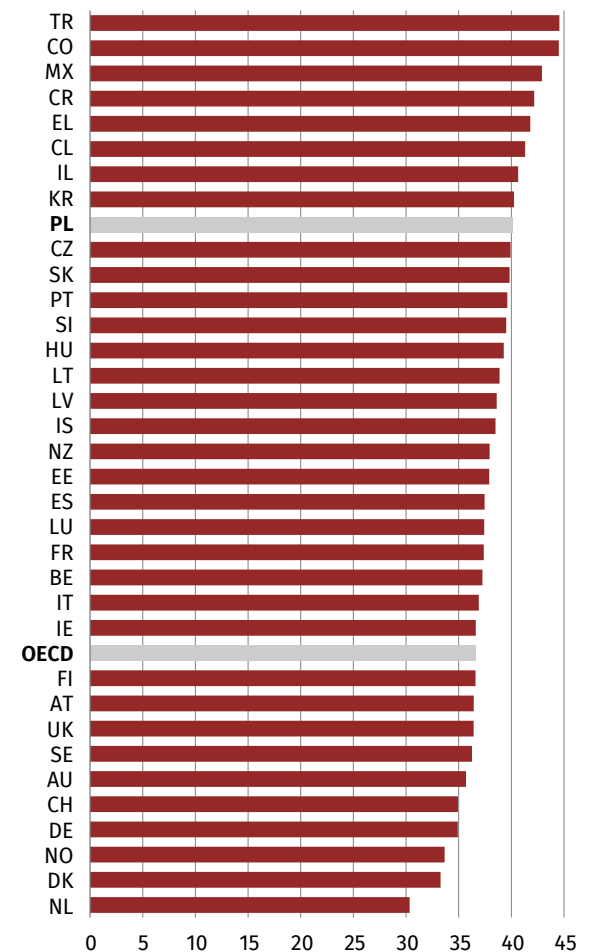
Choć Polacy pracują nieco krócej niż na początku dekady (o 0,5 godziny), to nadal należą do najbardziej zapracowanych społeczeństw wśród krajów OECD. Średnio w ciągu tygodnia statystyczny Polak spędza w swoim głównym miejscu pracy nieco ponad 40 godzin, tj. o 3,5 godziny dłużej niż przeciętny mieszkaniec krajów OECD. Jeszcze dłużej niż Polacy pracują m.in. mieszkańcy Izraela, Chile, Grecji, Kostaryki, Meksyku, Kolumbii oraz Turcji (w granicach 41–45 godzin). Najmniej czasu na pracę zawodową w ciągu tygodnia poświęcają natomiast mieszkańcy Holandii (nieco ponad 30 godzin), a także Danii, Norwegii, Niemiec i Szwajcarii (poniżej 35 godzin). Mieszkańcy większości krajów OECD pracują mniej niż dziesięć lat temu. Najbardziej skrócił się tygodniowy czas pracy w Korei Południowej (o ponad 5,5 godziny), Kostaryce (o ponad 2,5 godziny) oraz Kolumbii (o 2 godziny). Dłużej niż przed dekadą pracują natomiast mieszkańcy Irlandii (o ponad 1,5 godziny), a także m.in. Portugalii, Nowej Zelandii, Belgii, Litwy oraz Luksemburga (o niemal 1 godzinę).

Busy as a...

Although Poles' working week is shorter now than at the beginning of the decade (by half an hour), they still remain one of the busiest nations among OECD countries. A statistical Polish worker spends slightly over 40 hours a week in their main workplace, i.e. 3.5 hours longer than the average resident of OECD countries. Several countries are characterised by even longer working hours, including Israel, Chile, Greece, Costa Rica, Mexico, Colombia and Turkey (within the range of 41–45 hours). Inhabitants of the Netherlands devote the fewest hours to professional work (slightly over 30 hours a week), followed by residents of Denmark, Norway, Germany and Switzerland (below 35 hours a week). The residents of the majority of OECD countries work less now than ten years before. The largest decrease in the number of weekly working hours has been reported in South Korea (by over 5.5 hours), Costa Rica (by over 2.5 hours) and Colombia (by 2 hours). On the other hand, the last decade saw an increase in the amount of hours worked in Ireland (by over 1.5 hours) and several other countries including Portugal, New Zealand, Belgium, Lithuania and Luxembourg (by nearly an hour).

Przeciętna liczba godzin przepracowanych w tygodniu w głównym miejscu pracy w 2020 r.

Average usual weekly hours worked in the main job in 2020

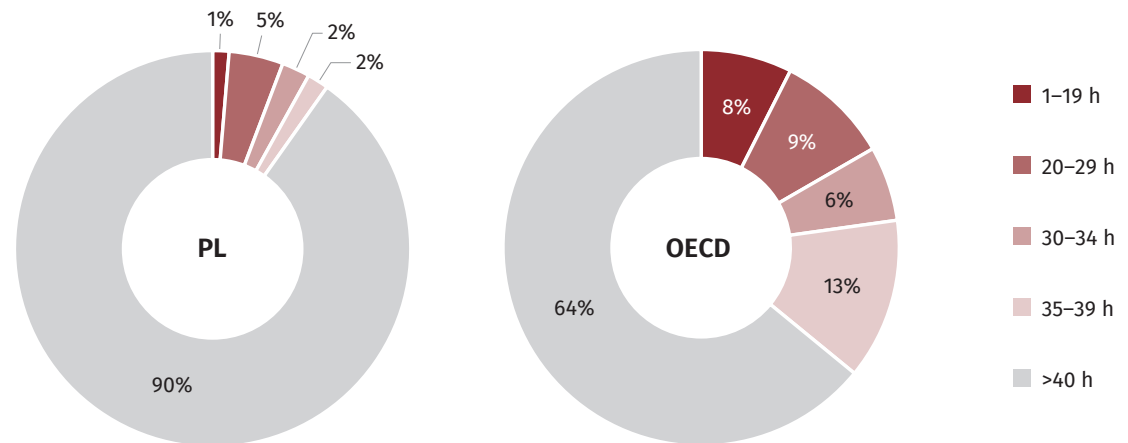

W Polsce, podobnie jak w innych krajach OECD, mężczyźni pracują zawodowo w ciągu tygodnia dłużej niż kobiety – średnio o 3 godziny. Jest to jednak mniejsza różnica niż przeciętnie w OECD, gdzie wynosi ona ok. 6 godzin. Największe dysproporcje pod względem długości czasu pracy mężczyzn i kobiet występują w Irlandii, Niemczech, Kostaryce, Austrii, Australii, Holandii oraz Szwajcarii (w granicach 8–10 godzin). W najmniejszym stopniu wymiar tygodniowego czasu jest zróżnicowany natomiast na Litwie, Węgrzech oraz Łotwie (nieco ponad 1 godzinę).

In Poland, as in other OECD countries, men tend to work longer hours a week than women – by 3 hours on average, which is, however, a smaller difference than the OECD average, which is about 6 hours. The most notable disproportions in terms of the amount of working hours between men and women occur in Ireland, Germany, Costa Rica, Austria, Australia, the Netherlands and Switzerland (about 8–10 hours). The smallest discrepancies in this respect are observed in Lithuania, Hungary and Latvia (slightly over 1 hour).

Struktura pracujących według liczby godzin przeciętnie przepracowanych w tygodniu w 2020 r. (w % ogółu pracujących)

Distribution of employed persons by usual weekly hours worked in 2020 (in % of total employment)

Praca w nadgodzinach

Mieszkańcy większości krajów OECD (oprócz Nowej Zelandii) coraz mniej chętnie biorą nadgodziny. W Polsce ok. 8% osób pracuje powyżej 49 godzin w tygodniu, podczas gdy w 2010 r. odsetek ten wynosił ponad 13%. Wśród krajów członkowskich najczęściej w wydłużonym czasie pracy pracują mieszkańcy Meksyku oraz Kolumbii, gdzie blisko po ok. 30% osób na obowiązki zawodowe przeznaczają znacznie więcej niż normatywny czas pracy. Dłuższe od normy godziny w pracy spędza również wielu mieszkańców Turcji (24%), Kostaryki oraz Korei Południowej (po ok. 20%), choć w tych krajach odsetek osób pracujących w nadgodzinach zmniejszył się najbardziej w ostatniej dekadzie. Najmniej zapracowani są natomiast mieszkańcy Łotwy, Litwy oraz Węgier, gdzie odsetek pracujących powyżej 49 godzin w tygodniu oscyluje w granicach 2%–3%. Znacznie częściej w nadgodzinach pracują mężczyźni niż kobiety. W Polsce w wymiarze powyżej 49 godzin tygodniowo swoją pracę wykonuje ponad 11% pracujących mężczyzn oraz ok. 3% pracujących kobiet.

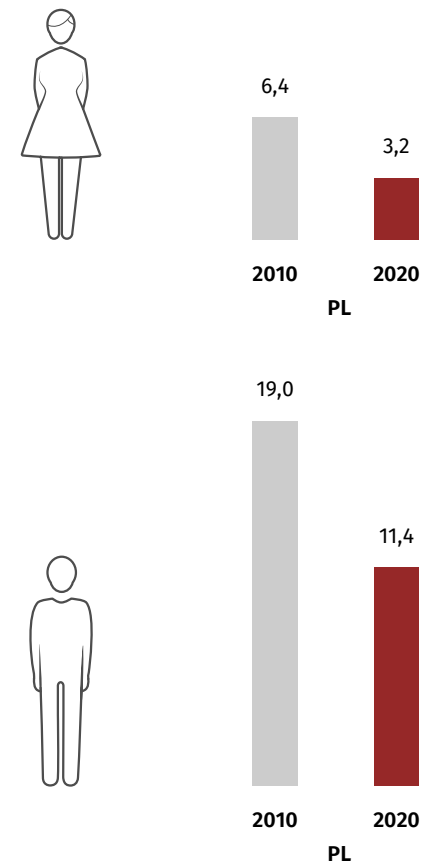
Working overtime

The residents of most OECD countries (except for New Zealand) are becoming increasingly reluctant to do overtime. In Poland, approximately 8% of all workers work over 49 hours a week (in 2010 this percentage exceeded 13%). Among the OECD member states, it is most often the residents of Mexico and Colombia who work overtime – about 30% of them devote significantly longer time than the normative working hours to their professional duties. Many inhabitants of Turkey (24%), as well as Costa Rica and South Korea (approximately 20% each) also spend longer at work than standard working hours, although the percentage of people working overtime in these countries has decreased the most over the last decade. The residents of Latvia, Lithuania and Hungary are on the other hand the least over-worked, where only about 2%–3% of working people work longer than 49 hours a week. Significantly more men than women work overtime. In Poland, more than 11% of working men and approximately 3% of working women spend over 49 hours fulfilling their professional obligations.

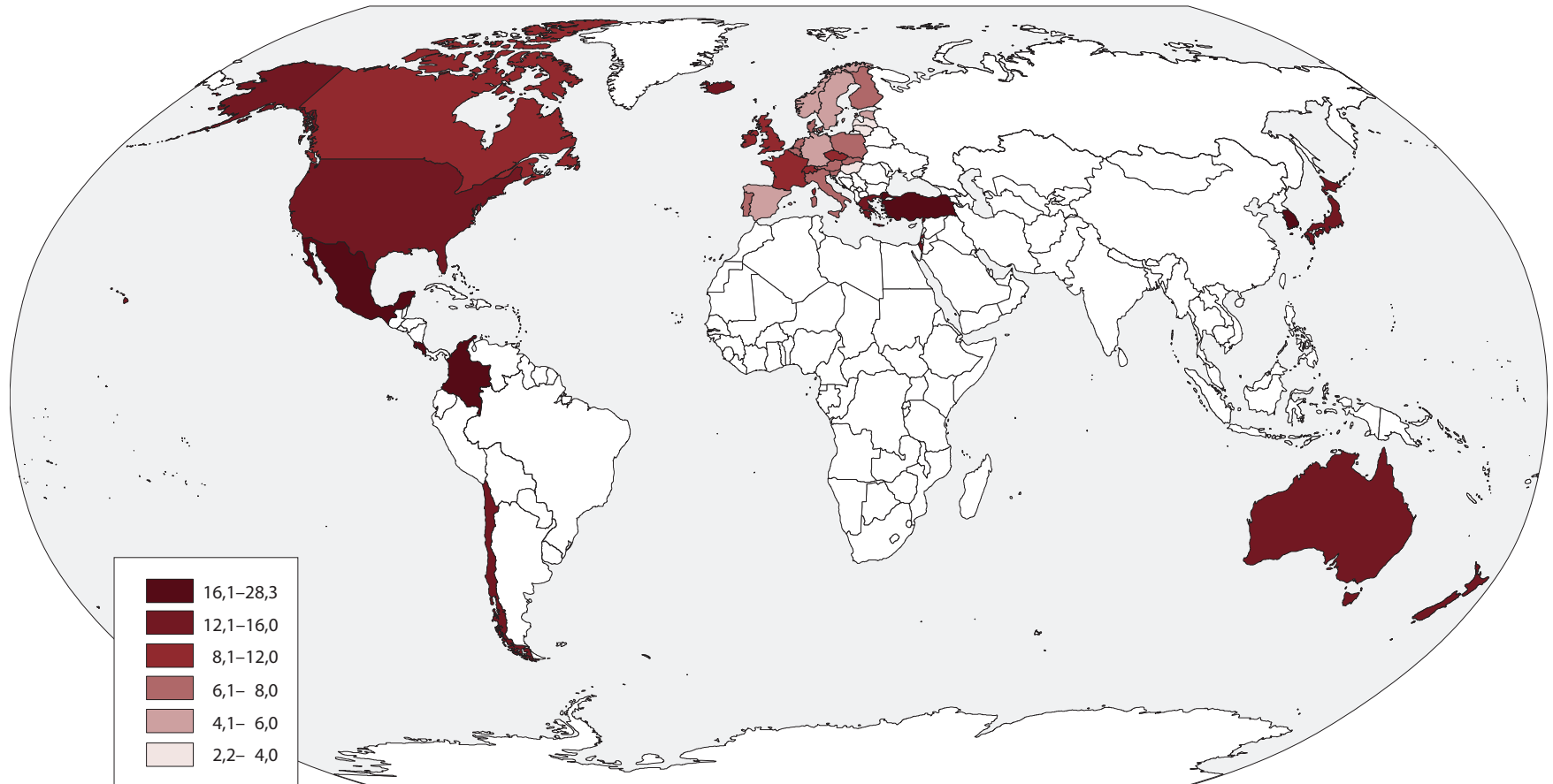
Odsetek osób pracujących powyżej 49 godzin tygodniowo według płci

(w % osób pracujących danej płci)

Percentage of persons working more than 49 hours a week by sex (in % of employment of a given sex)

Odsetek osób pracujących powyżej 49 godzin tygodniowo w 2020 r. (w % ogółu pracujących)
Percentage of persons working more than 49 hours a week in 2020 (in % of total employment)

Praca a czas wolny

Informacji o obciążeniu obowiązkami oraz spędzaniu czasu wolnego dostarcza badanie budżetu czasu ludności¹. W Polsce, zgodnie z międzynarodowymi zaleceniami, badanie to prowadzone jest co 10 lat, a ostatnie miało miejsce w 2013 r. Według jego wyników na higienę osobistą (m.in. jedzenie, sen, utrzymanie higieny) oraz wypoczynek (m.in. życie towarzyskie, rozrywkę, bierny odpoczynek) Polacy w ciągu doby przeznaczają niespełna 16 godzin. Nieco więcej wolnego czasu niż Polacy mają mieszkańcy siedemnastu krajów OECD, w tym największą jego ilość dysponują Francuzi, Włosi oraz Grecy (ponad 17 godzin). Zdecydowanie najmniej czasu na higienę osobistą i wypoczynek poświęcają natomiast mieszkańcy Meksyku (niecałe 13,5 godziny), którzy jednocześnie należą do najbardziej zapracowanych narodów.

¹ Badanie budżetu czasu ludności przeprowadzono w poszczególnych krajach OECD w latach 1999–2019; brak danych dla Chile, Czech, Islandii, Izraela, Kolumbii, Kostaryki, Słowacji oraz Szwajcarii.

Free time and work

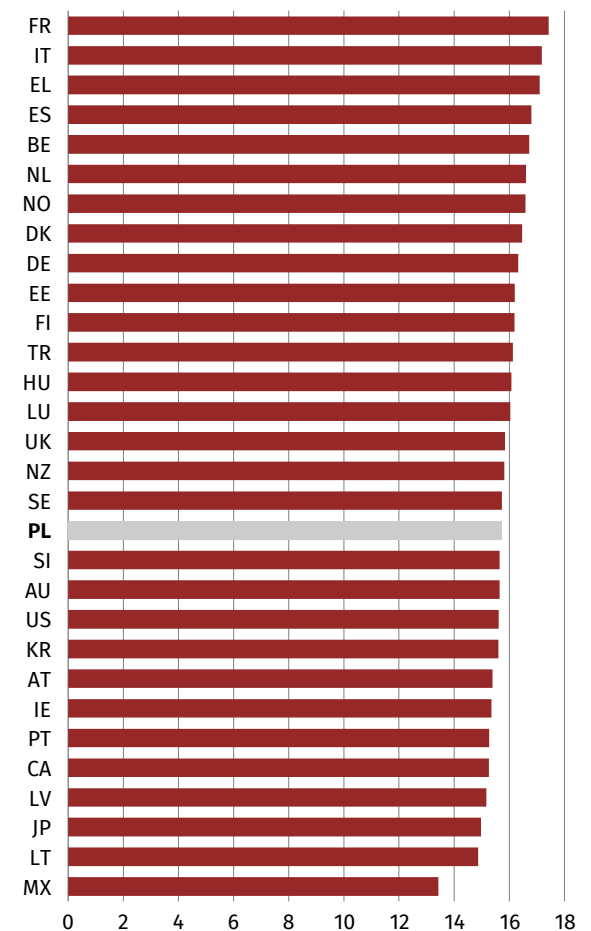
The time use survey¹ provides information on the residents' amount of duties and ways of spending free time. In Poland, following the international recommendations, this survey is conducted every 10 years, with its last edition carried out in 2013. According to the results, Polish residents devote nearly 16 hours a day to their personal care (including eating, sleeping, hygiene-related activities) and leisure (social life, entertainment, passive relaxation, etc.). The inhabitants of 17 OECD countries have slightly more free time than Polish people, among whom the French, Italians and Greeks have the most of it (over 17 hours). Inhabitants of Mexico spend significantly fewer hours on personal care and leisure (less than 13.5 hours), and are at the same time one of the most overworked nations.

¹ The time use survey was conducted in particular OECD countries in the years 1999–2019; no data is available for the following countries: Chile, Czechia, Iceland, Israel, Colombia, Costa Rica, Slovakia and Switzerland.

Czas przeznaczony w ciągu dnia na wypoczynek i higienę osobistą

(osoby w wieku 15–64 lata, w godzinach)

Time devoted during the day to leisure and personal care (persons aged 15–64, in hours)

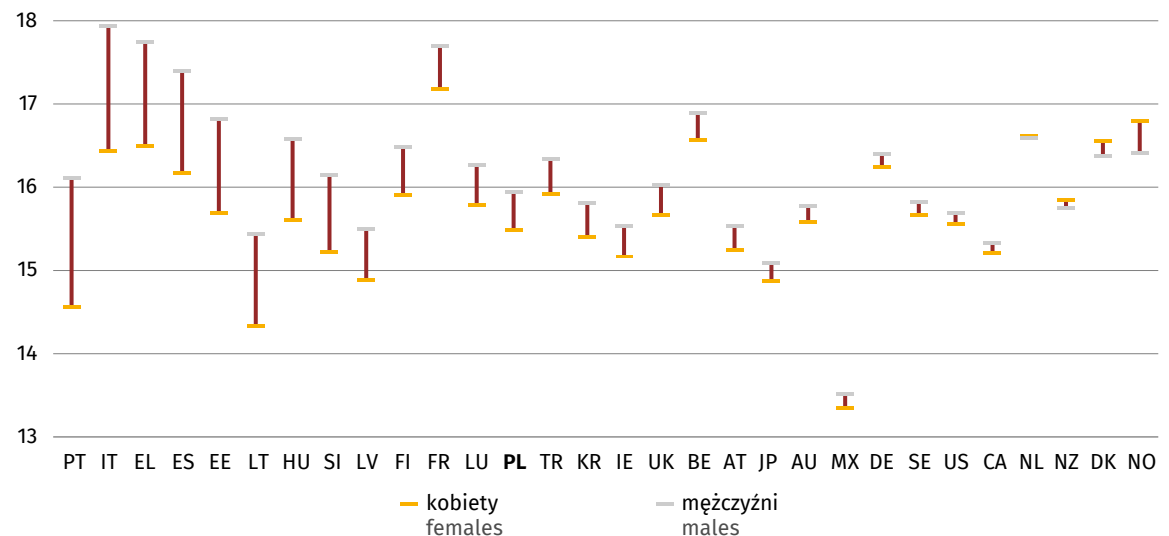

Choć we wszystkich krajach OECD kobiety spędzają zwykle mniej czasu na pracy zarobkowej niż mężczyźni, to nie przekłada się to na większą ilość wolnego czasu. Nadal wyraźny jest wpływ ról kulturowych płci – kobiety poświęcają znacznie więcej czasu niż mężczyźni na wykonywanie nieodpłatnych prac domowych. W Polsce kobiety mają o ok. 0,5 godziny mniej czasu na swoje potrzeby niż mężczyźni. Największe różnice pod tym względem występują w krajach Europy Południowej (w Portugalii, we Włoszech, w Grecji i Hiszpanii), których mieszkanki mają o znacznie więcej niż godzinę krótszy czas wolny od obowiązków niż mężczyźni. Odmienna sytuacja występuje natomiast w Nowej Zelandii, Danii i Norwegii, gdzie to kobiety dysponują nieco większą ilością wolnego czasu niż mężczyźni (od kilku minut do prawie 0,5 godziny).

Although women from all OECD countries usually spend less time at paid work than men, this does not mean they have more free time. The influence of cultural gender roles remains significant – women spend substantially more time on unpaid housework than men. Women in Poland have about 30 minutes less time for their needs than men. The greatest differences in this respect occur in South European countries (Portugal, Italy, Greece and Spain), where women’s free time is over an hour shorter than men’s. An opposite situation is observed in New Zealand, Denmark and Norway, where women have slightly more free time than men (from a few to nearly 30 minutes).

Czas przeznaczony w ciągu dnia na wypoczynek i higienę osobistą według płci (osoby w wieku 15–64 lata, w godzinach)

Time devoted during the day to leisure and personal care by sex (persons aged 15–64, in hours)

Dochody

Income

Indeks Lepszego Życia 2019 – ile wynosi dochód gospodarstw domowych i ich majątek finansowy?
Better Life Index 2019 – what is the income of households and their financial wealth?

Dochody gospodarstw domowych

Sytuacja materialna gospodarstw domowych w Polsce jest lepsza niż na początku dekady. Nadal jednak odbiegamy od najbogatszych społeczeństw OECD. Możliwości nabywania dóbr i usług przez gospodarstwa domowe w Polsce są ponad dwukrotnie mniejsze niż wśród liderów: średni roczny dochód do dyspozycji netto gospodarstw domowych w przeliczeniu na 1 mieszkańca Polski wynosi ok. 21 tys. USD (według parytetu siły nabywczej), podczas gdy w Stanach Zjednoczonych i Luksemburgu jest to powyżej 40 tys. USD. W porównaniu z 2010 r. przeciętny dochód do dyspozycji netto gospodarstw domowych przypadający na osobę w naszym kraju zwiększył się o 19%, tj. znacznie bardziej niż przeciętnie w krajach OECD (tam wzrósł o 6%). W efekcie Polska zbliżyła się do przeciętnej wartości dla OECD: dochód gospodarstw domowych w naszym kraju przypadający na osobę stanowi 73% średniej dla całej Organizacji wobec 65% w 2010 r. Największa poprawa sytuacji materialnej gospodarstw domowych nastąpiła na Łotwie, w Korei Południowej, na Litwie oraz w Estonii (ich dochody zwiększyły się o 26%–29%), a także na Węgrzech (gdzie wzrosły o ponad 19%). Wyraźnie gorszą sytuację niż na początku dekady mają natomiast gospodarstwa domowe w Grecji (których dochody zmniejszyły się o 23%), a nieco słabszą – w Austrii, Hiszpanii, Portugalii oraz we Włoszech (gdzie dochody spadły o 2%–5%).

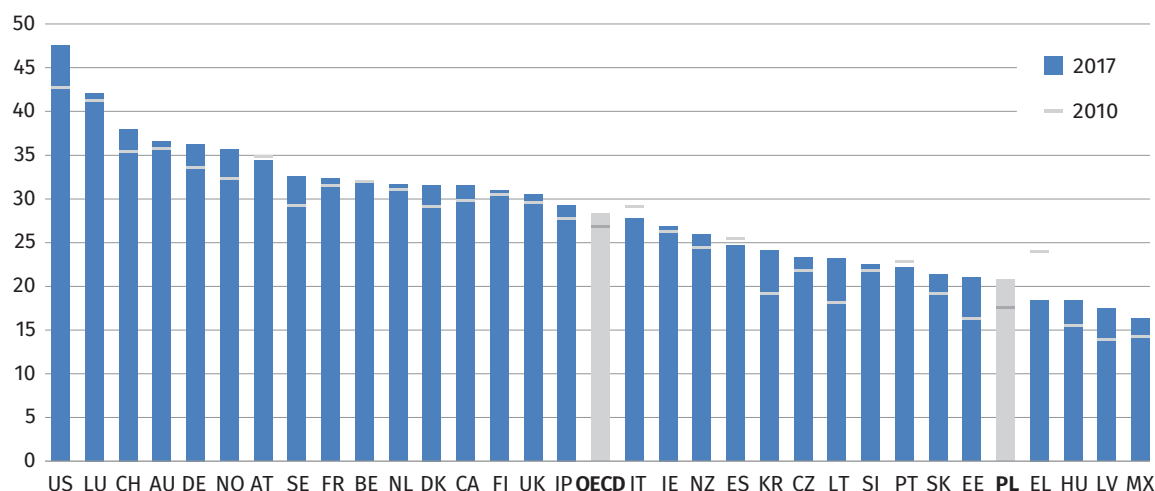
Households' income

The financial situation of Polish households is better than at the beginning of the decade, although the wealthiest OECD societies remain far ahead of Poland in this respect. The capacity for purchasing goods and services by Polish households is more than twice as low as that of OECD leaders' households. The average annual net disposable income of households per capita in Poland amounts to USD 21,000 (calculated at the purchasing power parity), whereas in the United States and Luxembourg – over USD 40,000. However, the average annual net disposable income per capita in Poland increased by 19% compared to 2010, which was much more than in the OECD

on average (by 6%). As a result, Poland moved closer to the OECD average: income of Polish households per capita currently amounts to 73% of the OECD average, while in 2010 it was 65%. Households' material status improved to the largest extent in Latvia, South Korea, Lithuania and Estonia (their income increased by 26%–29%) and in Hungary (by over 19%), whereas that of households in Greece deteriorated the most (a fall in income by 23%). A slight deterioration in households' financial situation could be observed in Austria, Spain, Portugal and Italy (whose income fell by 2%–5%).

Skorygowany dochód do dyspozycji netto gospodarstw domowych na 1 mieszkańca według PPP (w tys. USD, ceny stałe z 2017 r.)

Household net adjusted disposable income per capita at PPP (in USD thousands, 2017 constant prices)

Majątek gospodarstw domowych

Średnia wielkość (mediana) majątku netto¹ przypadającego na gospodarstwo domowe w Polsce mierzona według parytetu siły nabywczej, wynosi 126 tys. USD. Oznacza to, że połowa gospodarstw domowych w Polsce posiada majątek mniejszy od tej wartości, a połowa – większy. Kraje OECD są wyraźnie zróżnicowane pod względem zaможności gospodarstw domowych. Najwyższym i wyróżniającym się na tle krajów członkowskich średnim majątkiem dysponują gospodarstwa domowe w Luksemburgu (450 tys. USD), zaś najniższym wśród krajów ujętych w zestawieniu – gospodarstwa w Holandii (ok. 20 tys. USD) i w Danii (26 tys. USD), tj. w krajach, których mieszkańcy relatywnie rzadko kupują mieszkania na własność, a także na Łotwie (25 tys. USD). W porównaniu z początkiem dekady najbardziej zwiększył się średni majątek w gospodarstwach domowych w Chile (o 32%) i Kanadzie (o 16%), natomiast jego duży spadek odnotowano w Grecji (o 41%) i na Słowacji (o 25%).

¹ Obejmującego aktywa niefinansowe i finansowe po odliczeniu zobowiązań finansowych.

¹ Consisting of non-financial and financial assets minus household's liabilities.

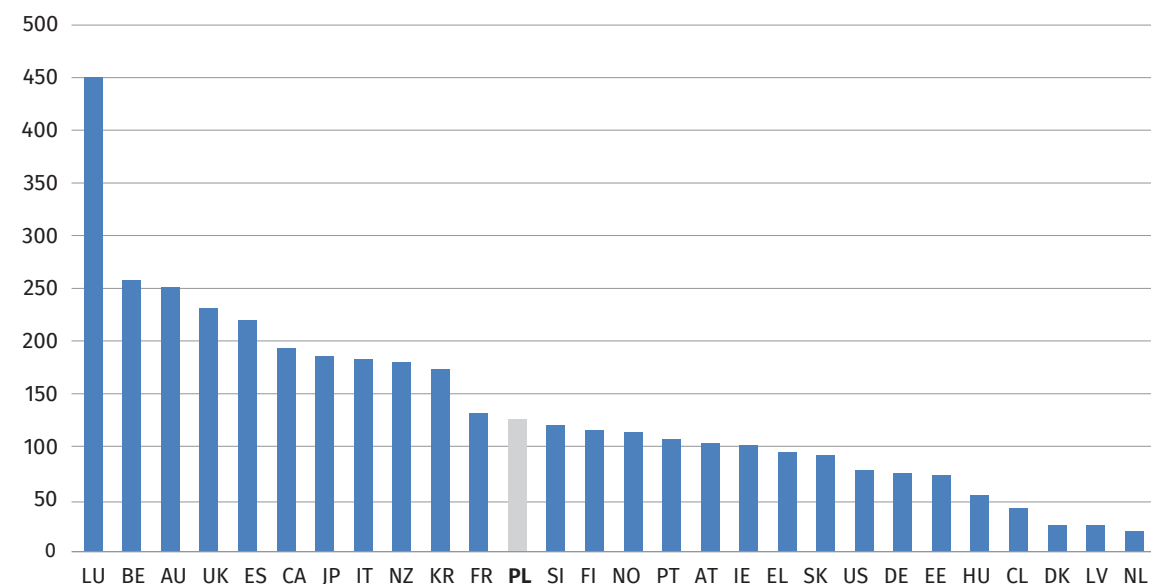
Households' wealth

The average value (median) of net wealth¹ per household in Poland measured according to the purchasing power parity, amounts to USD 126,000. This means that half of the households in Poland possess wealth smaller than this value, and the other half, larger one. OECD countries vary significantly in terms of households' wealth. Households in Luxembourg possess average wealth of a distinctly highest value in the whole Organisation (USD 450,000), whereas households in the Netherlands (USD 20,000)

and Denmark (USD 26,000), i.e. countries whose inhabitants relatively rarely tend to buy a house or a flat for their own, as well as in Latvia (USD 25,000), hold wealth of the lowest value. Compared to the beginning of the last decade, the average wealth of households in Chile and Canada increased to the largest extent (by 32% and 16%, respectively), and deteriorated most sharply in Greece (by 41%) and Slovakia (by 25%).

Mediana majątku netto przypadającego na gospodarstwo domowe według PPP w 2016 r. (w tys. USD, ceny stałe z 2016 r.)

Median net wealth per household at PPP in 2016 (in USD thousands, 2016 constant prices)

Skala nierówności

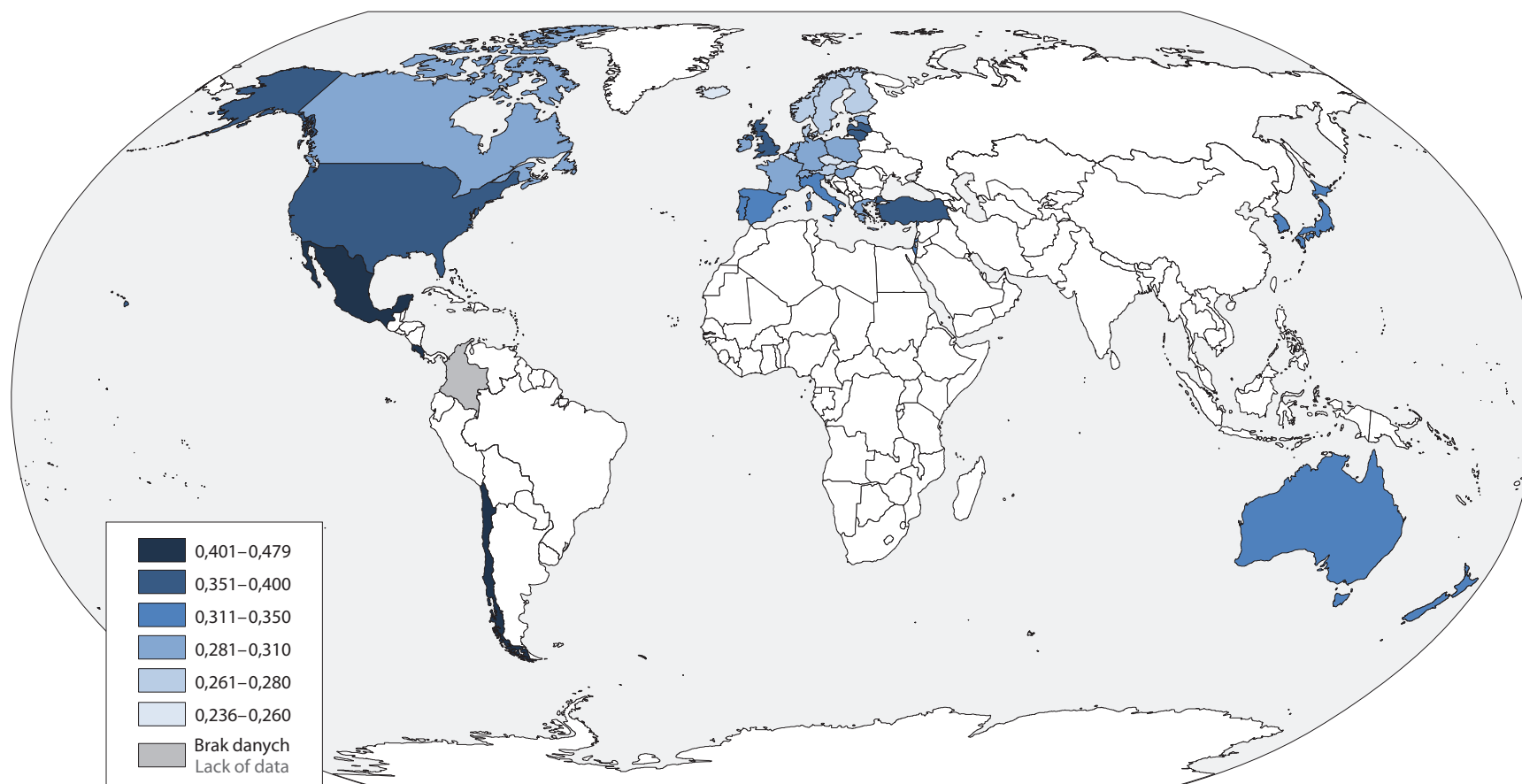
Wszystkie kraje OECD w mniejszym bądź większym stopniu doświadczają nierówności w rozkładzie dochodów. Ich skalę pomaga określić współczynnik Giniego, który przybiera wartości od 0 (gdy wszyscy mieszkańcy mają równe dochody) do 1 (gdy jedna osoba otrzymuje całkowity dochód, a pozostałe go nie osiągają). Polska znajduje się wśród krajów OECD o stosunkowo niewielkich nierównościach dochodowych. Rozkład dochodów w naszym kraju jest nieco bardziej równomierny niż w 2010 r. (współczynnik wynosi 0,281 wobec 0,304). Najmniejszymi różnicami w dochodach społeczeństwa może pochwalić się Słowacja (0,236), a tuż za nią plasują się Czechy, Słowenia i Islandia (po ok. 0,250). Największe rozwarstwienie dochodowe społeczeństwa dotyka mieszkańców Kostaryki (gdzie współczynnik Giniego wynosi 0,479), Chile (0,460), Meksyku (0,418), a także Turcji i Stanów Zjednoczonych (gdzie wskaźnik sięga niemal 0,400). Do grupy krajów o znacznych nierównościach dochodowych należą również Wielka Brytania i Litwa (gdzie współczynnik przekracza 0,360). W porównaniu z początkiem dekady nierówności dochodowe zmniejszyły się m.in. w Estonii, Meksyku, Grecji i na Słowacji. Pogłębienie kontrastów społecznych pod względem dochodów odnotowano zaś m.in. na Litwie i na Węgrzech.

The scale of inequality

Unequal income distribution is common to all OECD countries, albeit to a different degree. The scale of such inequalities can be measured by the Gini coefficient, which assumes the values from 0 (when all inhabitants have equal income) to 1 (when the total income goes to one person, and all the others do not obtain any). Poland belongs to those OECD countries where income inequalities are relatively low. At present, income distribution is slightly more equal in our country than in 2010 (the Gini coefficient stands at 0.281 compared to 0.304). The lowest income inequalities can be observed in Slovakia (0.236), closely followed by Czechia, Slovenia and Iceland (about 0.250 each), whereas the highest occur in Costa Rica (0.479), Chile (0.460), Mexico (0.418), as well as in Turkey and the United States (both almost 0.400). Other countries with considerable income inequalities include the United Kingdom and Lithuania (where the Gini coefficient exceeds 0.360). Compared to the beginning of the last decade, income inequalities decreased among others in Estonia, Mexico, Greece and Slovakia, and increased in e.g. Lithuania and Hungary.

Współczynnik Giniego w 2018 r.

Gini coefficient in 2018

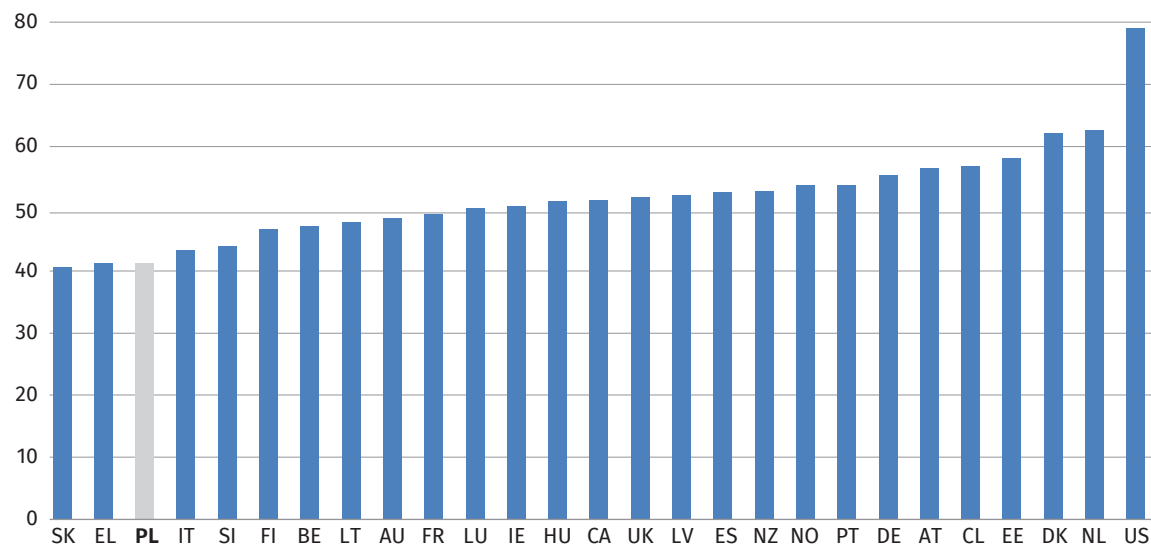

Spore różnice pomiędzy krajami OECD są widoczne również w stopniu koncentracji majątku. Polska wraz ze Słowacją i Grecją należy do krajów OECD o najmniejszej koncentracji majątku: w państwach tych do 10% najbogatszych gospodarstw domowych należy 41% majątku ogółu gospodarstw domowych. Przeciętnie w OECD najbogatsze gospodarstwa domowe posiadają 52% ogólnego majątku. Najbardziej jest on skoncentrowany w Stanach Zjednoczonych, gdzie aż 79% ogólnego majątku znajduje się w dyspozycji 10% najbogatszych gospodarstw.

Quite a differences among OECD countries can also be observed in terms of the degree of wealth concentration. Poland jointly with Slovakia and Greece belongs to the group of OECD countries with the lowest concentration of wealth: in these countries 10% of the most affluent households own 41% of the total wealth of all households. In the OECD, on average 10% of the wealthiest households possess 52% of the total wealth. The highest wealth concentration occurs in the United States, where 10% of the most affluent residents own as much as 79% of the total wealth.

Odsetek majątku posiadanego przez 10% najzamożniejszych gospodarstw w 2017 r. (w %)

Percentage of wealth owned by the top 10% of households in 2017 (in %)

Subiektywna ocena sytuacji dochodowej gospodarstw domowych

Sytuacja materialna gospodarstw domowych w Polsce poprawiła się również w ich subiektywnej ocenie. Na początku dekady ponad jedna trzecia z nich sygnalizowała, że przy aktualnym dochodzie z trudnością lub wielką trudnością wiąże koniec z końcem. Obecnie takich gospodarstw jest o ponad połowę mniej niż w 2010 r.: 11% gospodarstw określa, że z trudem zaspokaja swoje potrzeby, a dla 5% jest to bardzo problematyczne. Najlepiej swoją sytuację materialną postrzegają gospodarstwa domowe w Niemczech, gdzie 4% z nich boryka się z trudnościami z utrzymaniem się, a 1% wskazuje na znaczne problemy w tym zakresie. Podobnie jest w krajach skandynawskich oraz w Holandii, gdzie poniżej 9% gospodarstw domowych z trudem lub wielkim trudem wiąże koniec z końcem. W porównaniu z początkiem dekady najbardziej poprawiła się sytuacja gospodarstw domowych w Turcji, gdzie odsetek gospodarstw domowych zgłaszających problemy lub duże trudności z utrzymaniem się obniżył się o 43 p.proc. (do 14%). Znaczną poprawę odnotowano również na Łotwie oraz Węgrzech (spadek po ok. 30 p.proc.), jednak w tych krajach odsetek gospodarstw borykających się z problemami jest nadal wysoki (wynosi odpowiednio 25% i 28%). W najtrudniejszej sytuacji znajdują się gospodarstwa domowe w Grecji, gdzie blisko 70% z nich doświadcza trudności z zaspokojeniem potrzeb (o ok. 11 p.proc. więcej niż przed dekadą).

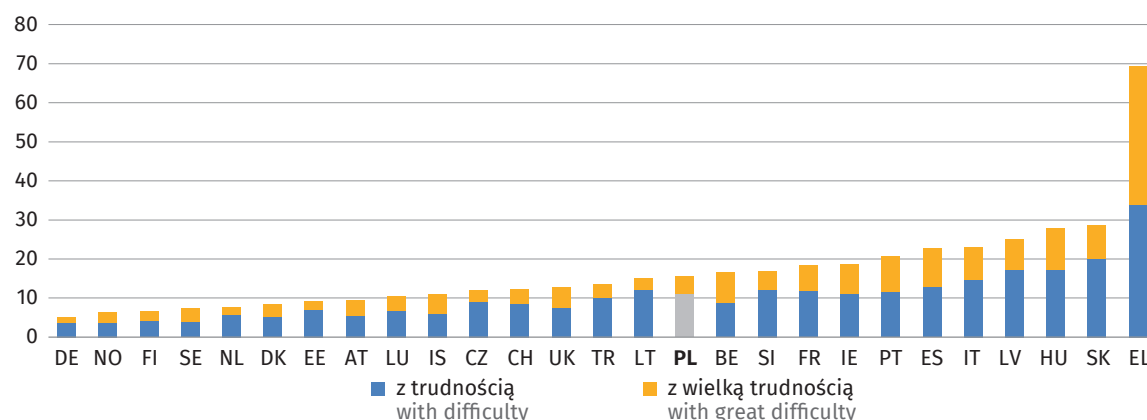
Subjective assessment of households' financial situation

The financial situation of Polish households improved also in their subjective evaluations. At the beginning of the decade, over a third of them reported having experienced difficulties or great difficulties in making ends meet on their then income, whereas currently the number of households with such problems decreased by over a half (11% of households report difficulties in getting by, and 5% describe them as great difficulties). Households in Germany rate their financial situation the best: only 4% of them struggle to make ends meet, and 1% perceive them as very serious. A similar situation is observed in Scandinavian countries and the Netherlands where less than 9% of the households

report moderate or great financial problems. Compared to the beginning of the last decade, the material status of households in Turkey improved to the largest extent – the percentage of households reporting moderate or serious difficulties in making ends meet decreased by 43 pp (to 14%). A large improvement in this respect was also observed in Latvia and Hungary (a fall by approximately 30 pp each), although the percentage of households struggling with financial shortages remains high in these countries (25% and 28%, respectively). Households in Greece rate their financial situation the worst – almost 70% experience problems with satisfying their needs (by 11 pp more than a decade before).

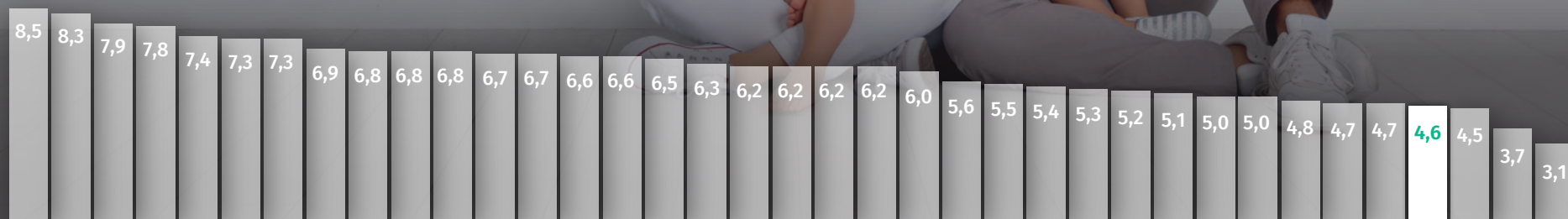
Odsetek gospodarstw domowych z trudnością lub wielką trudnością wiążących koniec z końcem w 2019 r. (w %)

Percentage of households making ends meet with difficulty or great difficulty in 2019 (in %)

Warunki mieszkaniowe

Housing

US NO AU CA BE IE NL SE EE SI DE ES LU KR FR CH PT FI DK NZ AT JP HU UK CL LT IS IT CZ IL EL TR CO PL SK LV MX

Indeks Lepszego Życia 2019 – w jakich warunkach mieszkamy i ile wydajemy na cele mieszkaniowe?
Better Life Index 2019 – what are our housing conditions and spendings?

Przestrzeń mieszkalna

Warunki mieszkaniowe w Polsce poprawiły się w ostatniej dekadzie. Jednak nadal blisko jedna trzecia mieszkańców naszego kraju żyje w przepełnionych mieszkaniach (29% wobec 38% w 2010 r.), a średnia liczba pokoi przypadająca na osobę należy do najniższych wśród krajów OECD (1,1 wobec 1,0 w 2010 r.). W całej OECD w przedludnionych mieszkaniach żyje 11% ludności, a na jednego mieszkańca przeciętnie przypada 1,8 pokoju. Z trudnościami z niewystarczającą przestrzenią mieszkalną borykają się również m.in. mieszkańcy Łotwy, Meksyku oraz Słowacji. Najlepszymi warunkami mieszkaniowymi wśród krajów OECD wyróżniają się Kanada, Japonia oraz Irlandia (w zatłoczonych lokalach mieszka tam poniżej 2% osób), a także Nowa Zelandia, Stany Zjednoczone oraz Australia (gdzie na 1 osobę przypada najwięcej pokoi – co najmniej 2,2).

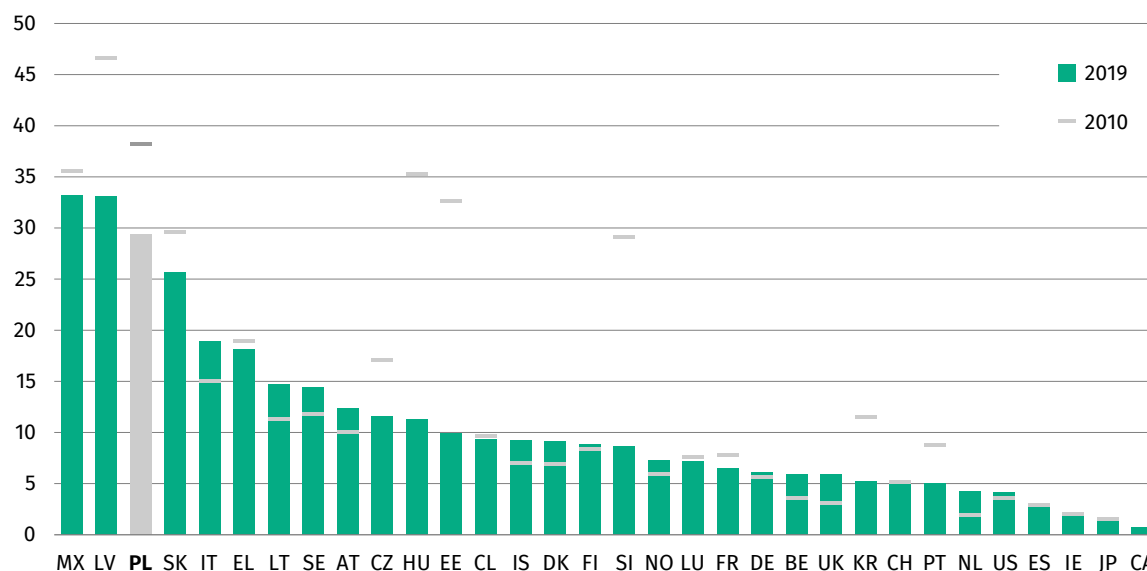
Residential space

Housing conditions in Poland improved over the last decade. Nevertheless, nearly a third of the residents of this country still live in overcrowded dwellings (29% against 38% in 2010), and the average number of rooms per inhabitant is one of the lowest among OECD states (1.1 compared to 1.0 in 2010). A total of 11% of the OECD population reside in overcrowded flats or houses and the average number of rooms per inhabitant is 1.8. The countries which also struggle with insufficient residential space include Latvia, Mexico and Slovakia.

On the other hand, the residents of Canada, Japan and Ireland may boast the best living conditions (less than 2% of their respective populations live in overcrowded dwellings), jointly with New Zealand, the United States and Australia (where there are at least 2.2 rooms per inhabitant, which is the largest number in the OECD).

Wskaźnik przedludnienia gospodarstw domowych (w %)

Overcrowding rate in households (in %)

Przestrzeń mieszkalna a status społeczny

Niezależnie od wysokości swoich dochodów mieszkańcy Polski rzadziej niż przeciętny mieszkaniec OECD dysponują wystarczającą przestrzenią mieszkalną. W najgorszej sytuacji są osoby posiadające najniższe dochody, spośród których w Polsce 34% żyje w przeludnionych lokalach (wobec średnio 16% w OECD). Jednak odsetek mieszkańców, którzy borykają się z takimi trudnościami jest znacznie wyższy w Polsce niż w OECD również wśród osób o średnich dochodach (wynosi 30% wobec 10% w Organizacji) oraz najwyższych (22% wobec 6%). Życie w przeludnieniu częściej dotyczy osób wynajmujących mieszkania niż zajmujących własne lokale. Wśród mieszkańców Polski o niskich lub średnich dochodach większość osób, które wynajmują mieszkania od właścicieli prywatnych lub z zasobów komunalnych zajmuje przeludnione lokale (blisko 70% najemców o niskich dochodach i 60% o średnich), natomiast z osób, które mieszkają we własnym lokum jedna czwarta boryka się z niewystarczającą przestrzenią.

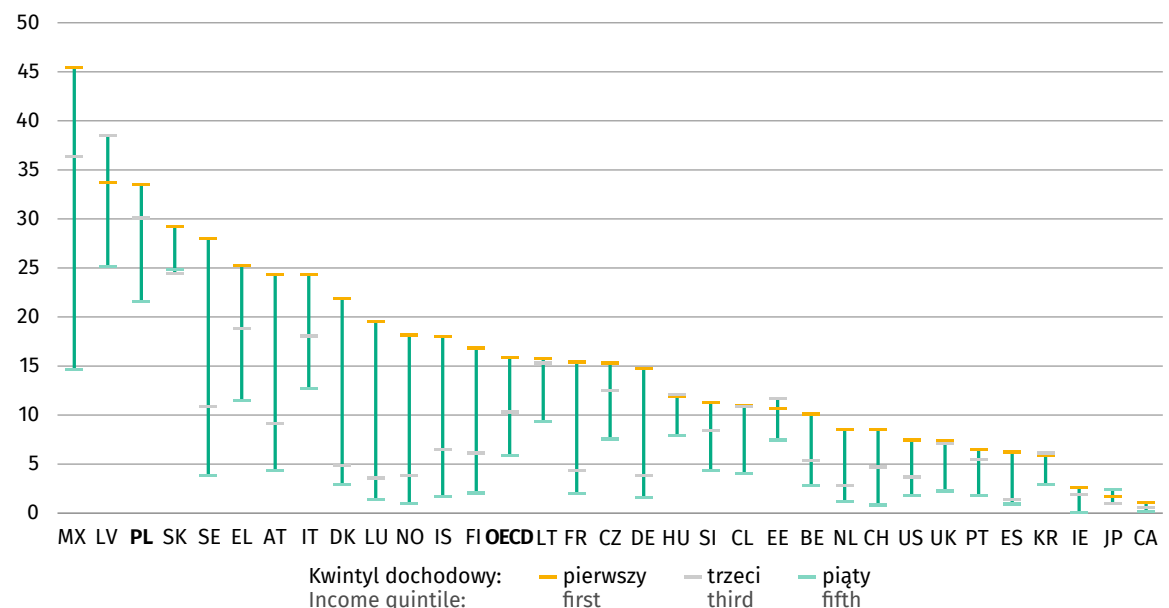
Residential space and social status

Regardless of their income, Polish residents are less likely to have sufficient residential space than the average OECD inhabitant. In Poland, those with the lowest income are in the least favourable situation – 34% of them live in overcrowded dwellings (compared to the average of 16% in the OECD). However, the percentage of people facing such problems is significantly higher in Poland than in the OECD also among those with average earnings (30% and 10%, respectively) and with the highest income

(22% and 6%, respectively). People who rent a place to live are more prone to overcrowded living conditions than those occupying their own dwellings. The majority of Polish inhabitants with low or average income who rent apartments from private owners or local authorities live in overcrowded conditions (nearly 70% of low-income and 60% of average-income lessees), while a fourth of those owning an apartment or a house face insufficient living space.

Wskaźnik przeludnienia gospodarstw domowych według grup dochodowych w 2019 r. (w %)

Overcrowding rate in households across the income distribution in 2019 (in %)

Warunki mieszkaniowe

Zdecydowana większość mieszkańców Polski posiada w swoich mieszkaniach dostęp do podstawowych urządzeń sanitarnych, ale 3% osób zajmuje lokale niespełniające minimalnych wymagań sanitarnych (nie ma ustępu spłukiwanego bieżącą wodą). W całej Organizacji ten odsetek jest nieco większy (4%), a najstabsze warunki sanitarne mają mieszkańcy Meksyku i Kolumbii, spośród których jedna czwarta nie posiada w domu dostępu do toalety spłukiwanej bieżącą wodą.

Problem z zapewnieniem odpowiednich warunków mieszkalnych w największym stopniu dotyczy osób najbiedniejszych, jednak w porównaniu z 2010 r. ich sytuacja uległa znacznej poprawie. W Polsce odsetek ludności o najniższych dochodach żyjącej w przepelnionych mieszkaniach, bez podstawowych urządzeń sanitarnych lub z przeciekającym dachem czy niedoświetlonych jest blisko dwa razy mniejszy niż na początku dekady (4% wobec 8% w 2010 r.). Wśród krajów członkowskich w ostatnim dziesięcioleciu warunki mieszkalne najbiedniejszej ludności w największym stopniu poprawiły się na Łotwie (8% mieszka w nieodpowiednich warunkach wobec 23% w 2010 r.) oraz na Węgrzech (3% wobec 13%). Zapewnienie mieszkania o wystarczającej przestrzeni oraz spełniającego odpowiednie warunki techniczno-sanitarne pozostaje poważnym problemem w Meksyku, gdzie dotyczy 41% najbiedniejszych (wobec 46% na początku dekady).

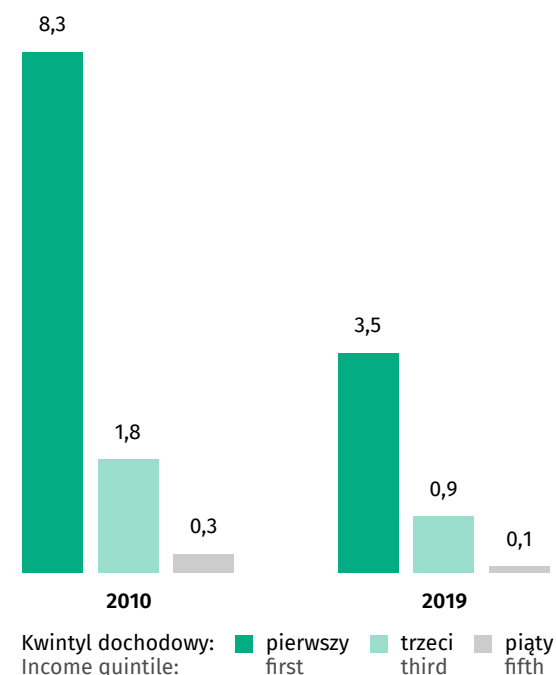
Housing conditions

A vast majority of Polish residents have access to basic sanitary facilities, although 3% live in houses or flats which fail to meet basic sanitary requirements (no indoor flushing toilet). This percentage is slightly higher for the whole OECD (4%), whereas those living in Mexico and Colombia live in the least favourable sanitation conditions, with a fourth of the inhabitants having no access to a flush toilet in their homes.

Providing adequate housing conditions is a problem mostly for the least affluent people, although their situation improved significantly compared to 2010. In Poland, the percentage of those with the lowest income, living in overcrowded dwellings, with no basic sanitation, a leaking roof or considered too dark is almost twice as low as at the beginning of the decade (4% compared to 8% in 2010). In the last decade, the housing conditions of the least affluent OECD residents improved to the greatest extent in Latvia (8% live in inadequate conditions compared to 23% in 2010) and Hungary (3% compared to 13% in 2010). The availability of a place for living of sufficient space and offering adequate technical and sanitary conditions remains a major issue in Mexico, where 41% of the poorest population are deprived of it (compared to 46% at the beginning of the decade).

Odsetek ludności Polski dotkniętej deprivacją mieszkaniową według grup dochodowych (w %)

Percentage of Polish housing deprived population across the income distribution (in %)

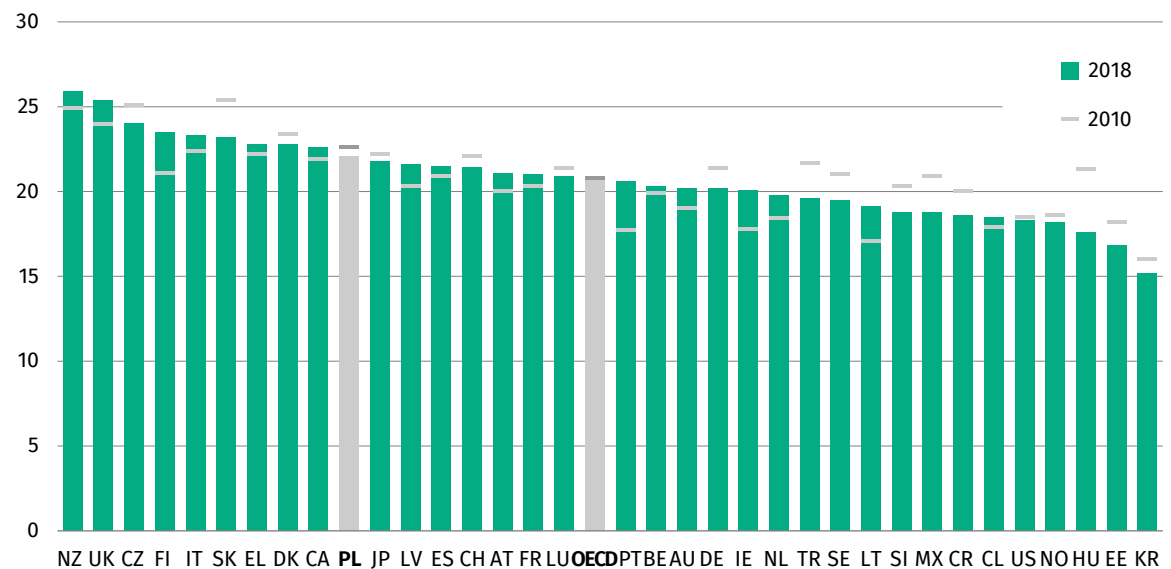
Koszty utrzymania mieszkania Housing affordability

Na utrzymanie mieszkania gospodarstwa domowe w Polsce przeznaczają 22% swojego dochodu rozporządzalnego, czyli nieco więcej niż przeciętnie w krajach OECD (21%). Największą część dochodu na utrzymanie swoich mieszkań wydają mieszkańcy Wielkiej Brytanii oraz Nowej Zelandii (ponad 25%), a najmniej Korei Południowej (15%) i Estonii (17%). W większości krajów OECD, w tym w Polsce, koszty utrzymania mieszkania stanowią podobne obciążenie domowego budżetu jak dziesięć lat temu. Mniejszym niż w 2010 r. obciążeniem są te wydatki m.in. na Węgrzech, Słowacji, w Turcji i Meksyku, natomiast większym – w Portugalii, Finlandii, Irlandii oraz na Litwie.

In Poland, households spend 22% of their disposable income on housing maintenance, which is slightly more than the OECD average (21%). Inhabitants of the United Kingdom and New Zealand devote relatively the largest share of their income to housing maintenance (over 25%), while inhabitants of South Korea and Estonia assign the smallest sums to this purpose (15% and 17% of their income, respectively). Households in the majority of OECD states, including Poland, allocate a similar part of their budgets to housing-related maintenance costs as ten years before. These costs are lower than in 2010, among others, in Hungary, Slovakia, Turkey and Mexico, and higher in Portugal, Finland, Ireland and Lithuania.

Odsetek dochodu rozporządzalnego gospodarstw domowych przeznaczony na utrzymanie mieszkania (w %)

Percentage of households' disposable income spent on housing rent and maintenance (in %)

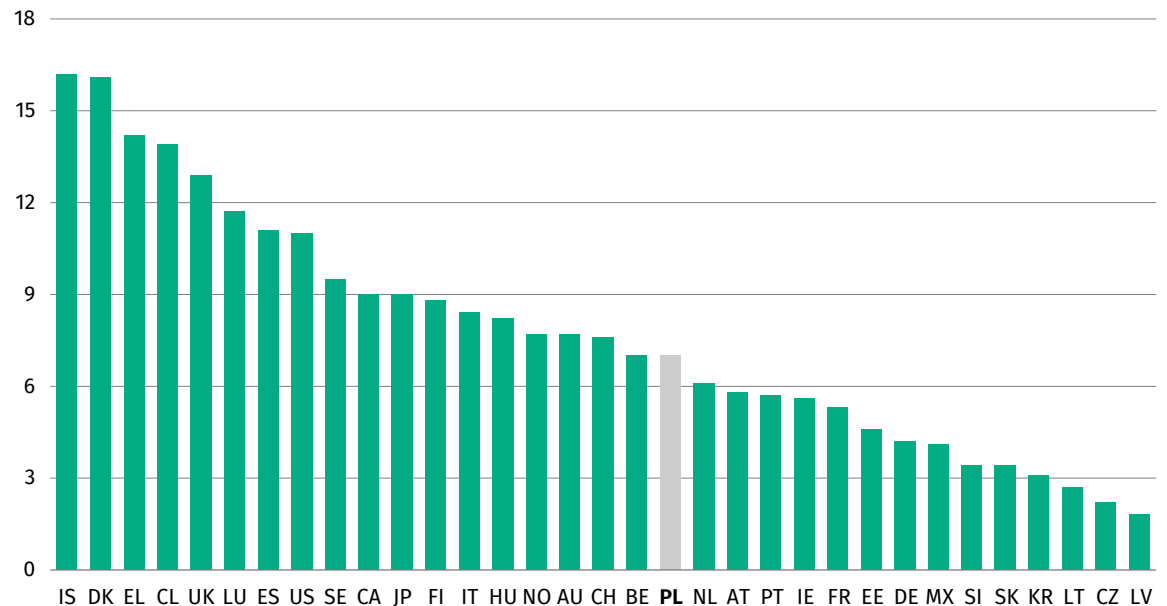

Największą część opłat związanych z mieszkaniem stanowią koszty najmu mieszkania lub kredytu hipotecznego na własne lokum. W Polsce takie wydatki przeciętnie pochłaniają niemal 18% dochodu rozporządzalnego, czyli nieco mniej niż przeciętnie w Organizacji (19%). Dla 7% mieszkańców Polski (podobnie jak na początku dekad) wydatki związane z opłatami z tytułu najmu lub spłaty kredytu hipotecznego stanowią duże obciążenie budżetu domowego (ponad 40% dochodu rozporządzalnego). W pozostałych krajach członkowskich odsetek ludności przeznaczającej ponad 40% dochodu rozporządzalnego na wynajem lub spłatę kredytu hipotecznego jest zróżnicowany: od 2% na Łotwie i w Czechach do 16% na Islandii i w Danii.

In all OECD countries, the largest part of housing-related costs cover the rental of a flat or house or mortgage instalments. In Poland these costs consume on average nearly 18% of residents' disposable income, which is slightly less than the OECD average (19%). For 7% of the Polish residents (similarly to 2010), the rental- or mortgage-related costs are a major strain on their household budget (they devote over 40% of their disposable income to this purpose). In the remaining OECD countries, the percentage of those who allocate over 40% of their disposable income to the rental or mortgage costs is varied, and ranges from 2% in Latvia and Czechia to 16% in Iceland and Denmark.

Odsetek ludności przeznaczającej ponad 40% dochodu rozporządzalnego na najem oraz spłatę kredytu hipotecznego w 2019 r. (w %)

Percentage of population spending more than 40% of disposable income on mortgage and rent in 2019 (in %)

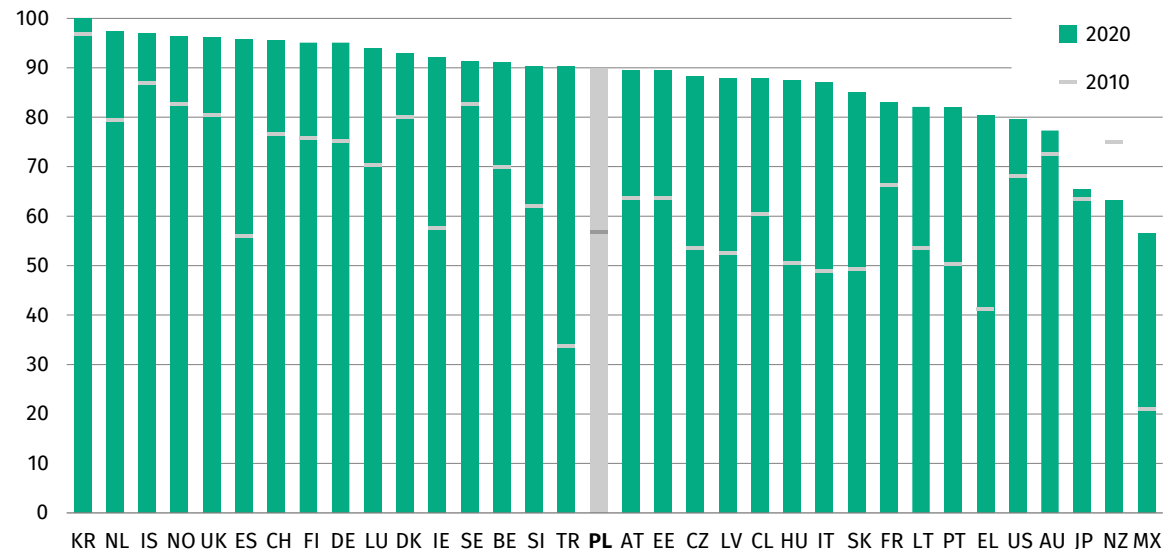
Szerokopasmowy dostęp do Internetu Broadband Internet access

W ostatniej dekadzie w krajach OECD obserwowano dynamiczny rozwój technologii informacyjno-komunikacyjnych. W Polsce większość gospodarstw domowych (90%) posiada dostęp do Internetu przez łącza szerokopasmowe, podczas gdy jeszcze dziesięć lat temu mogło się nim cieszyć tylko 60% z nich. Najwięcej gospodarstw domowych ma do dyspozycji szerokopasmowy Internet w Korei Południowej (niemal 100%), Holandii i Islandii (po 97%), a najmniej w Meksyku (56%, a w 2010 r. było to tylko 21%). Największy postęp w upowszechnianiu sieci szerokopasmowej w ostatnim dziesięcioleciu osiągnęła Turcja (w której odsetek gospodarstw domowych z dostępem do sieci zwiększył się z 34% do 90%), Hiszpania (z 56% do 95%) oraz Grecja (z 41% do 80%).

The last decade witnessed dynamic development of information and communication technologies in the OECD countries. The majority of households in Poland (90%) have access to the Internet through broadband connections, whereas in 2010 it was only 60%. Most households have broadband Internet in South Korea (nearly 100%) and the Netherlands and Iceland (97% each), and the fewest in Mexico (56%, and only 21% in 2010). The most notable progress in spreading broadband connections was achieved by Turkey (where the percentage of households with the access to the Internet soared from 34% to 90%), Spain (from 56% to 95%), and Greece (from 41% to 80%).

Gospodarstwa domowe z dostępem do szerokopasmowego Internetu (w %)

Households with broadband Internet access (in %)

Środowisko

Environment

IS NO SE FI AU NZ CA DK IE EE CH PT NL DE US UK AT JP LU SI LV FR BE CO LT CZ ES SK HU PL CL MX IT EL IL TR KR

Indeks Lepszego Życia 2019 – jaka jest jakość naszego środowiska?
Better Life Index 2019 – what is the quality of our environment?

Jakość powietrza

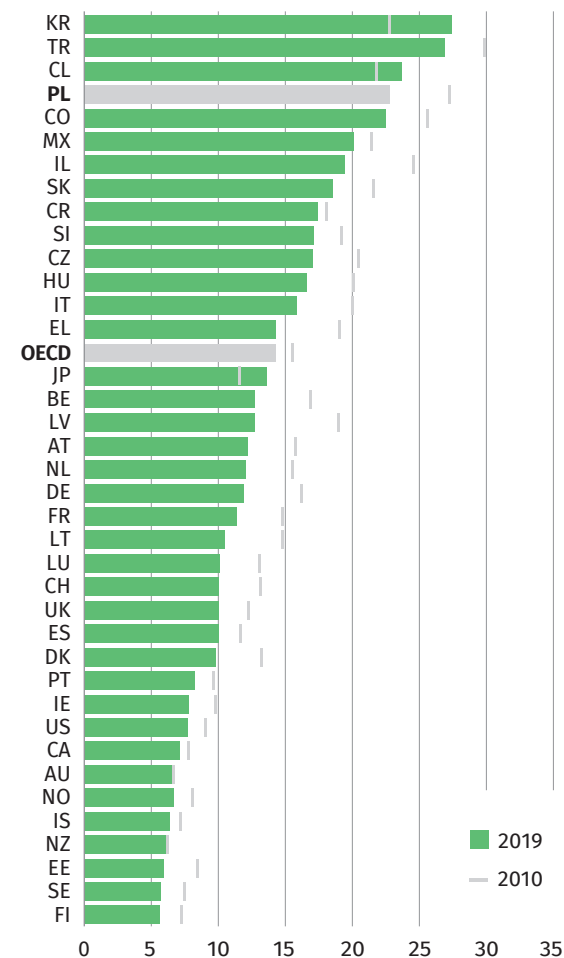
Choć jakość powietrza stopniowo się poprawia, to nadal jest ono wysoce zanieczyszczone drobnym pyłem zawieszonym (PM_{2,5}), który może powodować poważne problemy zdrowotne (m.in. choroby układu oddechowego czy układu krążenia). Mieszkańcy Polski (podobnie jak Słowacji, Węgier, Izraela, Słowenii i Turcji) narażeni są na pyłowe zanieczyszczenie powietrza przekraczające granicę, powyżej której jest ono uznane przez Światową Organizację Zdrowia za niebezpieczne dla zdrowia ludzkiego (10 µg/m³). W OECD ogółem problem ten dotyczy prawie dwóch trzecich populacji (62%). W Polsce średnie roczne stężenie pyłu PM_{2,5} jest nieco mniejsze niż w 2010 r. (22,8 µg/m³ wobec 27,4 µg/m³), ale nadal znacznie wyższe od średniej dla krajów OECD (13,9 µg/m³). Spośród krajów członkowskich w największym stopniu na negatywny wpływ tych drobnych pyłów narażeni są mieszkańcy Chile, Turcji i Korei Południowej (gdzie stężenie pyłów wynosi 23,7–27,4 µg/m³). W dwunastu krajach OECD zanieczyszczenie powietrza pyłem PM_{2,5} nie przekracza natomiast wartości dopuszczalnych według WHO, w tym m.in. we wszystkich krajach skandynawskich.

Air quality

Although the quality of air is gradually improving, it still remains highly polluted by tiny particulate matter (PM_{2.5}), which may cause major health issues (including the respiratory or cardiovascular diseases). The residents of Poland (as well as inhabitants of Slovakia, Hungary, Israel, Slovenia and Turkey) are exposed to particulate air pollution exceeding the level un-harmful to human health (10 µg/m³), as set by the World Health Organisation (WHO). Nearly two thirds (62%) of the OECD total population are affected by this problem. The concentration of PM_{2.5} in Poland is slightly lower now than in 2010 (22.8 µg/m³ compared to 27.4 µg/m³), remaining, however, significantly higher than the OECD average (13.9 µg/m³). Among the residents of all member states, the inhabitants of Chile, Turkey and South Korea are most exposed to the negative effects of PM_{2.5}, whose concentration reaches 23.7–27.4 µg/m³ in those countries. On the other hand, twelve OECD countries, including the whole of Scandinavia, have a lower level of air pollution caused by fine particles than that accepted by the WHO.

Zanieczyszczenie powietrza pyłami zawieszonymi PM_{2,5} (w µg/m³)

Air pollution with PM_{2.5} particulate matter (in µg/m³)

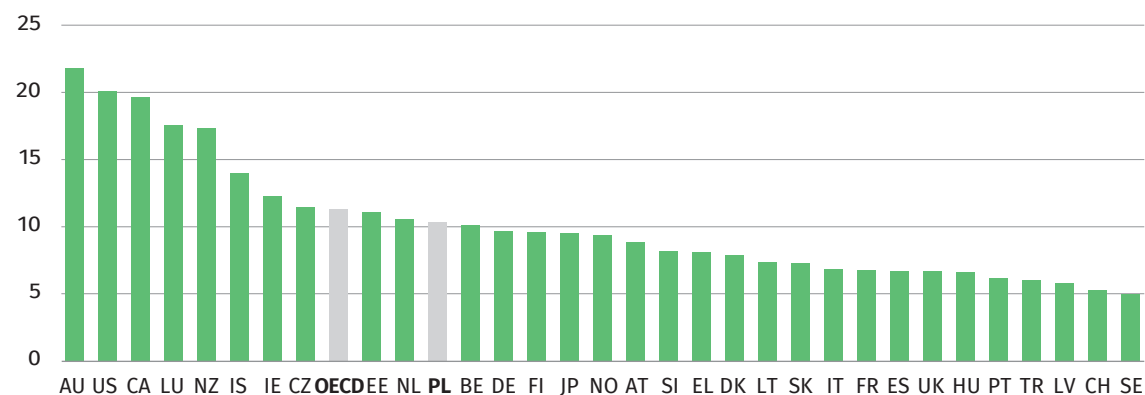

W Polsce na stałym, dość wysokim poziomie, utrzymuje się również emisja gazów cieplarnianych, których na 1 mieszkańca przypada rocznie 10 tys. kg. Oznacza to, że znajdujemy się nieco poniżej średniej dla krajów OECD wynoszącej 11 tys. kg, ale powyżej średniej dla europejskich członków tej Organizacji (8 tys. kg). Najwięcej gazów cieplarnianych w przeliczeniu na 1 mieszkańca emitują Australia (22 tys. kg) i Stany Zjednoczone (20 tys. kg), natomiast najmniej Szwecja i Szwajcaria (po 5 tys. kg).

The level of emissions of greenhouse gases in Poland has remained stable, but comparatively high, reaching 10 thousand kg annually per capita. This figure places Poland slightly below the OECD average of 11 thousand kg, but above the average for the European members of the Organisation (8 thousand kg). Australia and the United States are responsible for the most substantial greenhouse gas emissions per capita (22 thousand kg and 20 thousand kg, respectively), whereas Sweden and Switzerland emit the smallest amounts of greenhouse gases per capita (5 thousand kg each).

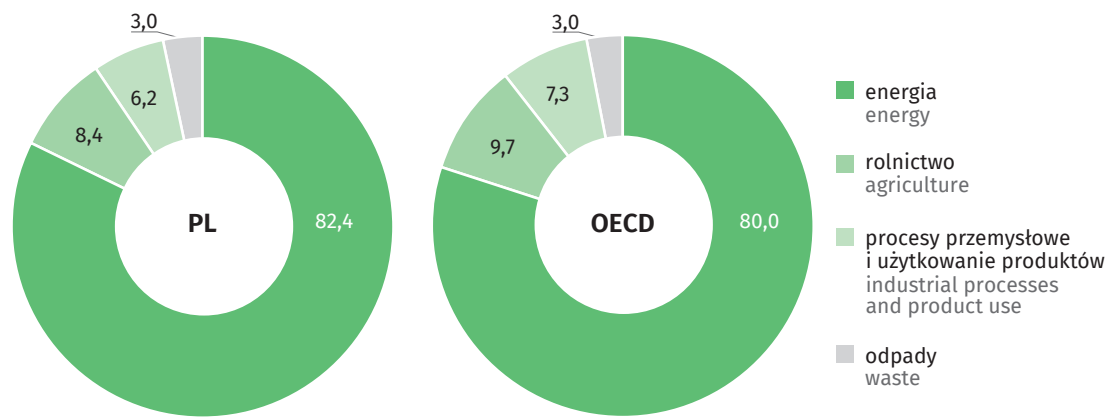
Emisja gazów cieplarnianych w ekwiwalencie CO₂ na 1 mieszkańca w 2019 r. (w tys. kg)

Greenhouse gas emissions in CO₂ equivalent per capita in 2019 (in thousand kg)

Emisja gazów cieplarnianych według źródeł w 2019 r. (w %)

Greenhouse gas emissions by sources in 2019 (in %)

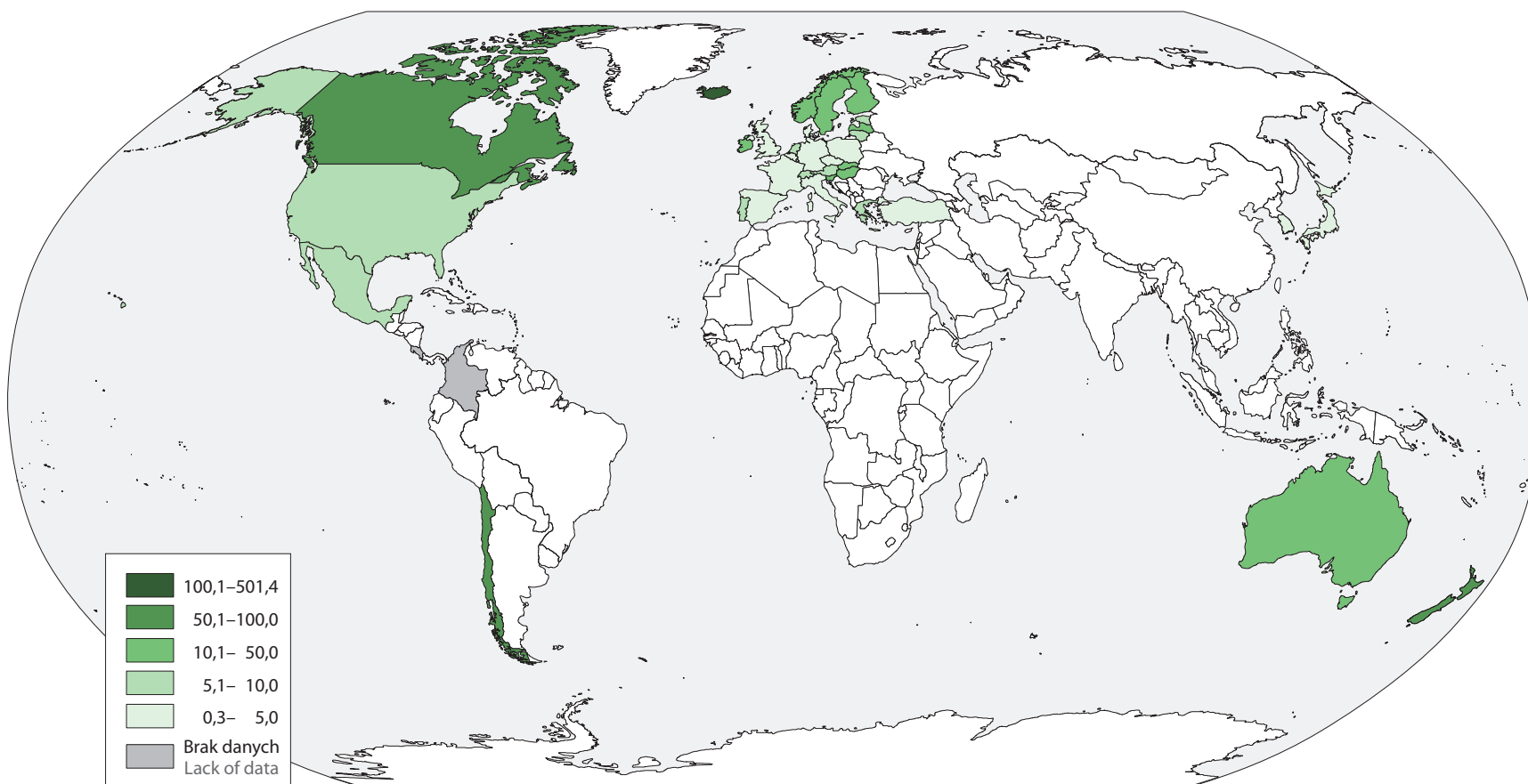
Zasoby słodkiej wody

Polska, której zasoby wodne charakteryzują się dużą zmiennością sezonową i zróżnicowaniem przestrzennym, jest jednym z krajów OECD najbardziej narażonych na niedobory wody. Na jednego mieszkańca naszego kraju rocznie przypada niecałe 1,6 tys. m³ odnawialnych zasobów słodkiej wody, tj. mniej niż próg bezpieczeństwa wodnego ustalony przez ONZ na poziomie nie niższym niż 1,7 tys. m³ na osobę. Niepokojąco niskie zasoby słodkiej wody występują również w Czechach i Korei Południowej (po 1,5 tys. m³ na mieszkańca) oraz w Izraelu (odpowiednio 0,3 tys. m³). Dla porównania w najbogatszych w wodę krajach OECD poziom zasobów wodnych na 1 mieszkańca wynosi: w Islandii 501 tys. m³, a w Nowej Zelandii i Kanadzie – po 93 tys. m³. W dużych europejskich krajach, takich jak Niemcy, Hiszpania, Włochy czy Francja zasoby świeżej wody oscylują pomiędzy 2,3 tys. m³ a 3,2 tys. m³ na 1 mieszkańca.

Freshwater resources

Poland, whose water resources are geographically varied and prone to seasonal changes, is among the OECD countries most threatened with water shortages. The annual renewable freshwater resources per capita in Poland is slightly less than 1.6 thousand m³, which is below the water security threshold (set by the UN at a level not lower than 1.7 thousand m³ per capita). Disturbingly low freshwater resources are also observed in Czechia and South Korea (1.5 thousand m³ per inhabitant), and Israel (0.3 thousand m³). To compare, water resources per capita in OECD countries richest in water are 501 thousand m³ (in Iceland) and 93 thousand m³ (in both New Zealand and Canada). In large European countries such as Germany, Spain, Italy or France, freshwater resources range from 2.3 thousand m³ to 3.2 thousand m³ per capita.

Odnawialne zasoby słodkiej wody (w tys. m³ na 1 mieszkańca, średnie roczne z wielolecia)
Fresh water resources (in thousands m³ per capita, long-term annual averages)

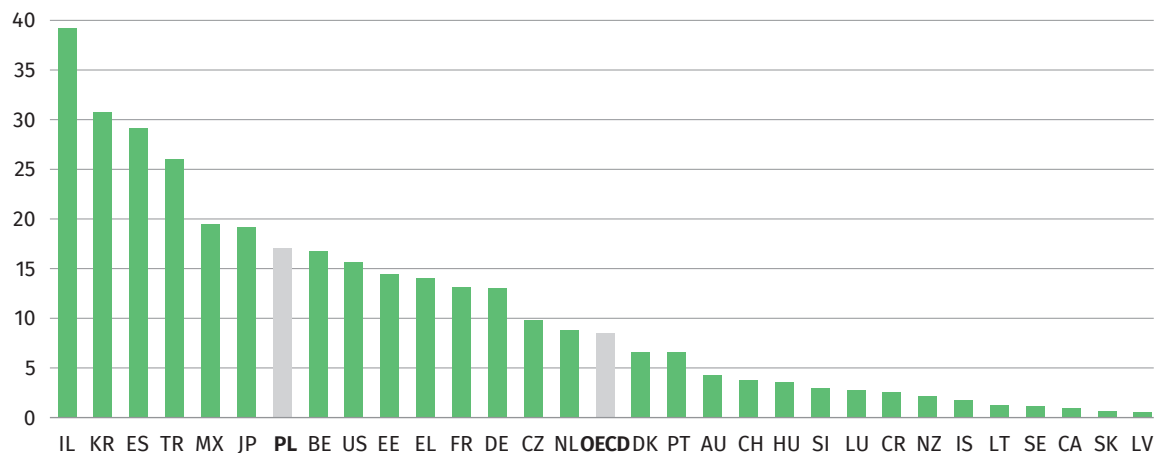

W większości krajów OECD roczny pobór odnawialnych zasobów słodkiej wody nie przekracza bezpiecznej granicy (ustalonej umownie poniżej 10%), ale w znacznej ich części występują sezonowe lub lokalne problemy związane z ilością wody, stanowiące istotne ograniczenie dla rozwoju społeczno-gospodarczego. W Polsce rocznie pobierane jest 17% odnawialnych zasobów słodkiej wody, co wskazuje na umiarkowane zagrożenie stresem wodnym (wobec 9% w OECD). W wielu krajach Organizacji zagrożenie stresem wodnym uległo zmniejszeniu w ciągu ostatniej dekady, ale prawdopodobieństwo wystąpienia deficytu wody nadal jest wysokie w Izraelu (gdzie rocznie pobieranych jest ok. 40% odnawialnych zasobów wód) oraz w Korei Południowej i Hiszpanii (odpowiednio po ok. 30%).

In the majority of OECD countries, the consumption of the annual renewable freshwater resources does not exceed the safe limit (set at below 10%); however, a substantial part of those countries face seasonal or local problems related to the availability of freshwater, which significantly hinders their social and economic development. In Poland, 17% of renewable freshwater resources is consumed (compared to 9% in the OECD), indicating a moderate risk of water stress. In numerous OECD countries the risk of water stress has decreased in the last decade, although the probability of the occurrence of water deficit remains high in Israel (which consumes about 40% of its renewable water resources annually) and South Korea and Spain (approximately 30% each).

Pobór słodkiej wody jako % odnawialnych zasobów wód w 2018 r.

Total freshwater abstraction as % of total available renewable resources in 2018

Ocena jakości wody

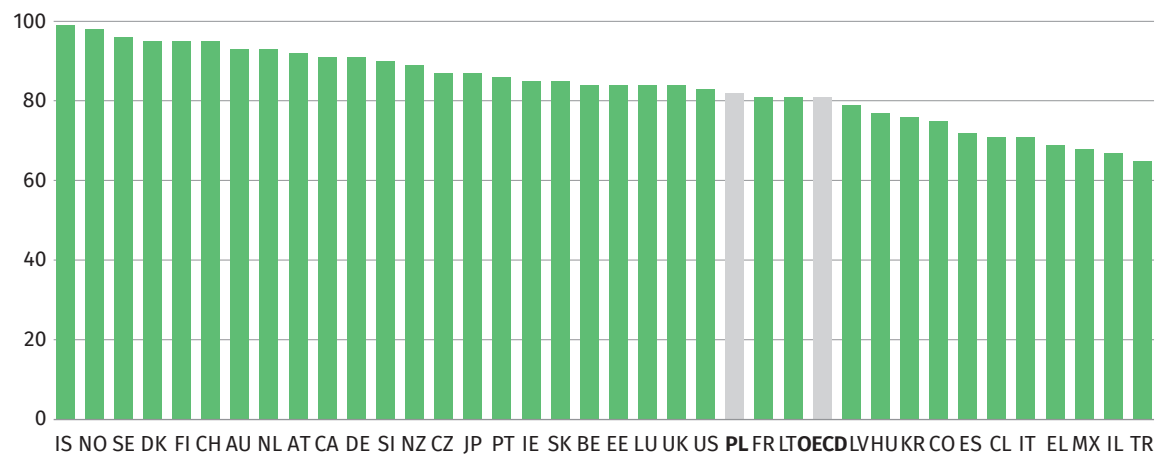
Water quality assessment

W wyniku m.in. intensyfikacji procesu oczyszczania ścieków przemysłowych i komunalnych jakość wody w krajach OECD stopniowo się poprawia. Większość mieszkańców Polski jest zadowolona z jakości dostępnej wody (82% Polaków badanych w ramach Gallup World Poll w latach 2014–2016). Podobnie wypada przeciętna ocena w krajach OECD. Najkorzystniejsze są opinie mieszkańców Szwajcarii, Finlandii, Danii, Szwecji, Norwegii i Islandii, w których odsetek mieszkańców zadowolonych z jakości wody kształtuje się w granicach 95%–99%. Najmniej pozytywnych opinii o jakości wody wyrażają natomiast mieszkańcy Turcji, Izraela, Meksyku oraz Grecji (poniżej 70% osób).

The intensification of the process of treatment of industrial and municipal wastewater, jointly with other related undertakings, contribute to the gradual improvement of the quality of water in OECD countries. Most Polish residents are satisfied with the quality of available water (82%, surveyed in the Gallup World Poll in 2014–2016), and the OECD average is similar. The residents of Switzerland, Finland, Denmark, Sweden, Norway and Iceland rate their water quality the highest (95%–99% are satisfied with it). Inhabitants of Turkey, Israel, Mexico and Greece are on the other hand least satisfied with the quality of their water (less than 70% are satisfied with it).

Odsetek osób deklarujących pozytywną ocenę jakości wody (w %)

Percentage of people declaring a positive assessment of water quality (in %)

Zdrowie

Health

CA NZ AU IL IE CH US NO IS SE ES NL IT BE EL LU AT DK FI CO FR UK DE SI TR SK CZ CL MX PL HU PT EE JP KR LV LT

Indeks Lepszego Życia 2019 – jak zdrowi jesteśmy?
Better Life Index 2019 – how healthy are we?

Przeciętna długość życia

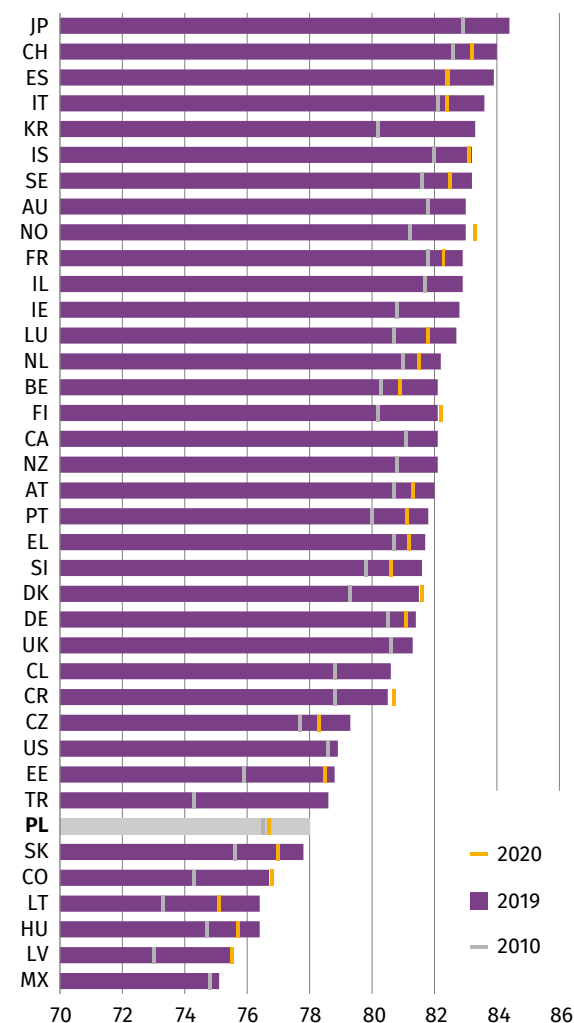
Poprawa warunków społeczno-gospodarczych i postęp w medycynie sprawiły, że średnie trwanie życia w krajach OECD jest znacznie dłuższe niż dziesiątki lat wcześniej. W ostatniej dekadzie w Polsce oraz w niektórych krajach Organizacji (m.in. w Danii, Francji, Grecji, Hiszpanii, Holandii, Islandii, Niemczech, Wielkiej Brytanii oraz Stanach Zjednoczonych) przeciętna długość życia uległa stabilizacji lub niewielkiemu skróceniu. W 2020 r. pojawiły się niekorzystne tendencje wywołane przez pandemię COVID-19: w Polsce oczekiwane trwanie życia skróciło się w porównaniu z 2019 r. o prawie półtora roku do ok. 77 lat, tj. długości podobnej jak przed dekadą (i o 3 lata krótszej niż w OECD ogółem). Wśród krajów OECD najdłuższego życia mogą spodziewać się niezmiennie mieszkańcy Japonii, Szwajcarii, Hiszpanii i Włoch (ok. 84 lata w 2019 r.), natomiast najkrótszego – mieszkańcy Meksyku, Łotwy, Litwy, Węgier oraz Kolumbii (poniżej 77 lat). Kobiety żyją zwykle dłużej niż mężczyźni (w krajach OECD średnio o ok. 5 lat). W Polsce przeciętna długość życia kobiet i mężczyzn różni się o 8 lat (81 lat wobec 73 lat), a większe dysproporcje występują w krajach bałtyckich (na Litwie, Łotwie i w Estonii).

Life expectancy

Improved socio-economic conditions and medical progress have significantly extended life expectancy in OECD countries compared to the situation observed decades before. Life expectancy in Poland and in some other OECD countries (including Denmark, France, Greece, Spain, the Netherlands, Iceland, Germany, the United Kingdom and the United States) has stabilised or slightly decreased in the last decade. The year 2020 saw a negative tendency in this respect, resulting from the outbreak of the COVID-19 pandemic. Compared to 2019, life expectancy in Poland shortened by nearly 1.5 years, to approximately 77 years, i.e. to a length similar to that from a decade before (and shorter by 3 years than the OECD average). Among OECD countries, the inhabitants of Japan, Switzerland, Spain and Italy can still expect the longest life (with the average life expectancy of about 84 years in 2019), while the shortest life expectancy is observed in Mexico, Latvia, Lithuania, Hungary, and Colombia (below 77 years). Women tend to live longer than men (by approximately 5 years on average in OECD countries). The difference between women and men's average life duration in Poland is 8 years (81 and 73 years, respectively), while greater disproportions are observed in Baltic countries (in Lithuania, Latvia and Estonia).

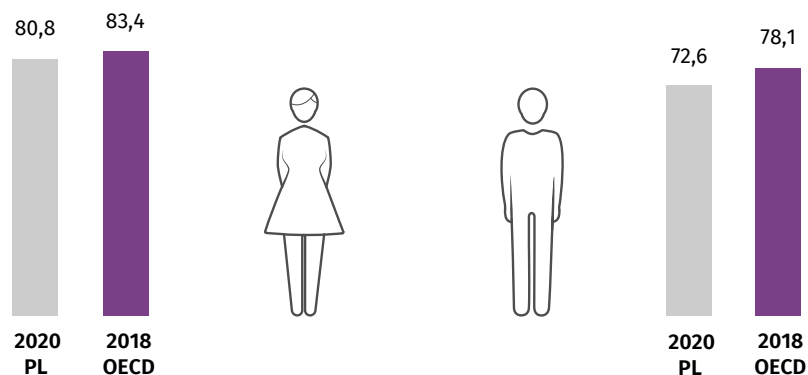
Przeciętne trwanie życia (w latach)

Life expectancy (in years)

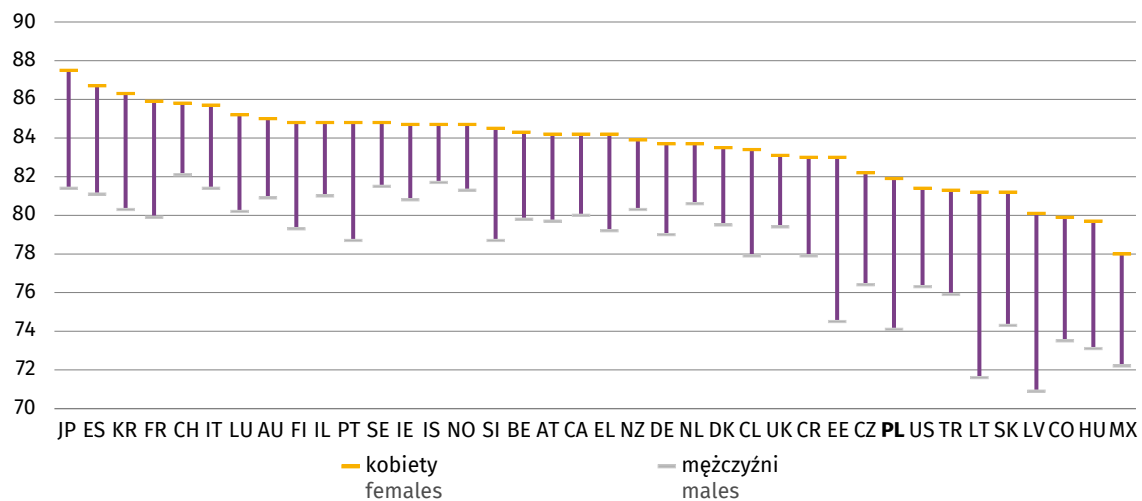
Przeciętne trwanie życia według płci (w latach)

Life expectancy by sex (in years)

Przeciętne trwanie życia według płci w 2019 r. (w latach)

Life expectancy by sex in 2019 (in years)

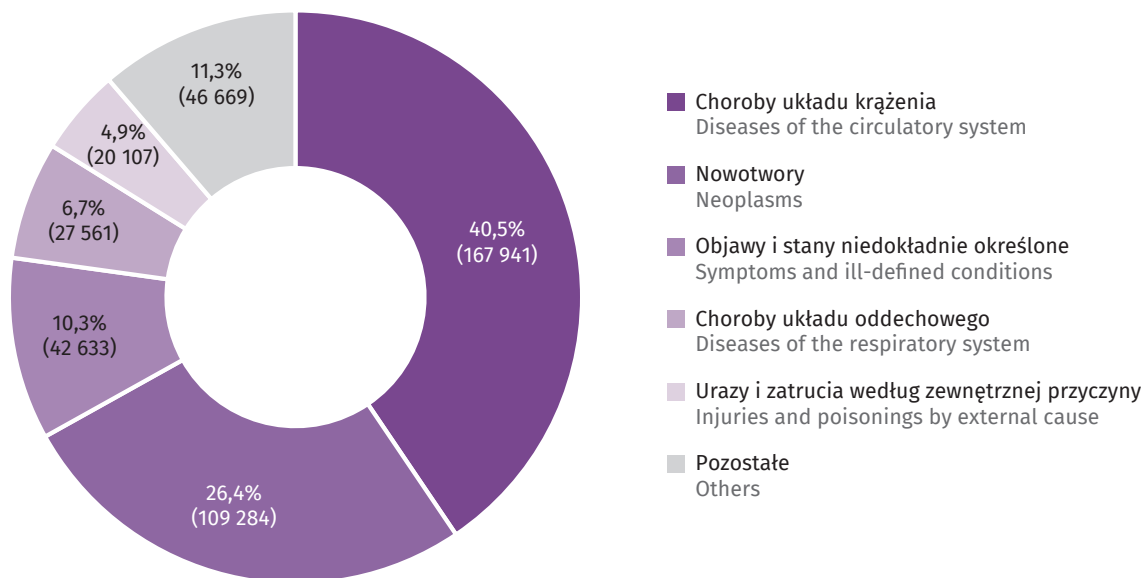
Choroby cywilizacyjne Lifestyle diseases

Polska, podobnie jak inne kraje OECD, zмага się z rosnącą śmiertelnością spowodowaną chorobami cywilizacyjnymi. Najczęstszą przyczyną zgonów w Polsce pozostają choroby układu krążenia. Umieralność z ich powodu jest mniejsza niż w 2010 r. (41% wobec 46% wszystkich zgonów), ale nadal wyraźnie większa niż przeciętnie w OECD (31% zgonów ogółem). Stopniowo wzrasta w naszym kraju natomiast umieralność na nowotwory (w tym złośliwe), które odpowiadają za ok. 26% wszystkich zgonów, podobnie jak w OECD ogółem. Coraz częstszą przyczyną zgonów w Polsce są również choroby układu oddechowego, które powodują 7% wszystkich zgonów, tj. nieco mniej niż przeciętnie w OECD (10%).

Poland, like other OECD countries, struggles with increasing mortality rate resulting from civilisation diseases. Diseases of the circulatory system remain the most common cause of death in Poland. Mortality due to them is lower than in 2010 (currently accounting for 41% of all deaths compared to the 46% in 2010), but still significantly higher than the OECD average (i.e. 31% of the total number of deaths). On the other hand, the mortality due to neoplasms (including malignant neoplasms) has been gradually growing in our country and currently accounts for about 26% of all deaths, similar to the OECD average. Respiratory diseases are also an increasingly common cause of death in Poland, accounting for 7% of all deaths, which is slightly less than the OECD average (10%).

Zgony według przyczyn w Polsce w 2018 r.

Deaths by causes in Poland in 2018

Styl życia a zdrowie

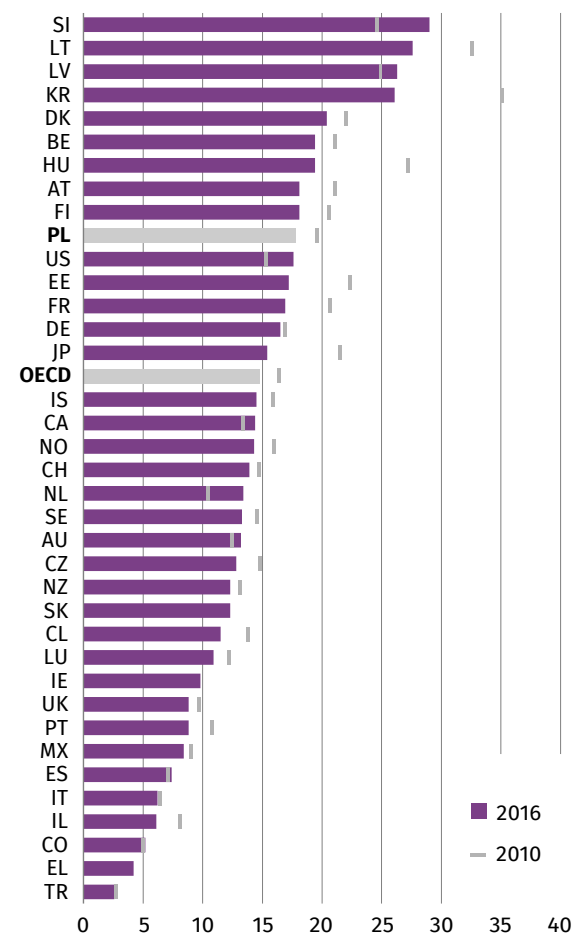
Samobójstwa oraz nadużywanie alkoholu i przedawkowanie narkotyków odpowiadają za ok. 2% wszystkich zgonów w Polsce. Z takich przyczyn co roku umiera ok. 18 osób na 100 tys. ludności. Jest to nieco mniej niż na początku dekady (ok. 20 osób), ale więcej niż przeciętnie w krajach OECD (15 osób). Liczba samobójstw w Polsce jest zbliżona do średniej dla OECD i wynosi ok. 12 zgonów na 100 tys. ludności. Znacznie wyższa od przeciętnej dla OECD jest natomiast śmiertelność w wyniku nadużywania alkoholu. Polska wraz ze Słowenią, Danią i Łotwą należy do krajów o największej umieralności z tego powodu – średnio 6 zgonów na 100 tys. ludności (wobec 3 zgonów w OECD). Wskutek samobójstw oraz nadużywania alkoholu i narkotyków znacznie częściej umierają mężczyźni niż kobiety. W Polsce zróżnicowanie pomiędzy płciami jest największe spośród krajów członkowskich – wskaźnik zgonów z tego powodu wśród mężczyzn jest ponad osiem razy wyższy niż kobiet, podczas gdy w OECD ogółem – cztery razy większy.

Lifestyle and health

Suicide and abuse of alcohol jointly with drug overdose are responsible for about 2% of all deaths registered in Poland. Every year, about 18 people per 100,000 population die from such causes. This is slightly less than at the beginning of the previous decade (approximately 20 persons), but more than the OECD average (15 persons). The number of suicides in Poland is similar to the OECD average, accounting for approximately 12 deaths per 100,000 inhabitants. Much higher than the OECD average, however, is the mortality due to alcohol abuse. Poland with Slovenia, Denmark and Latvia belong to the group of countries with the highest mortality due to this cause – 6 deaths per 100,000 population on average (compared to 3 deaths in the OECD). Men are much more likely to die as a result of suicide and alcohol and drug abuse than women. In Poland, the gender gap is the largest among the member countries – the death rate due to suicide among men is over eight times higher than among women, while in the OECD total it is four times higher.

Zgony z powodu samobójstw, zaburzeń związanych z używaniem alkoholu i narkotyków (na 100 tys. ludności)

Deaths due to suicide, acute alcohol abuse and drug overdose (per 100 thousand population)

Subiektywnie o swoim stanie zdrowia

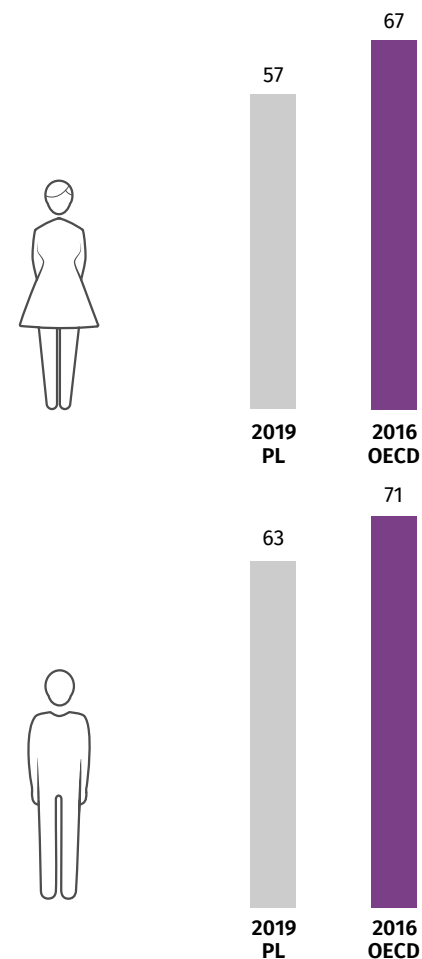
Mieszkańcy Polski oceniają swój stan zdrowia nieco lepiej niż na początku dekady, ale nadal mniej optymistycznie niż przeciętny mieszkaniec krajów OECD. Prawie 60% polskiej populacji postrzega swoją kondycję zdrowotną jako dobrą lub bardzo dobrą (wobec 58% w 2010 r.). Jednocześnie zmniejszył się odsetek jednoznacznie negatywnych opinii, tj. wskazujących na zły lub bardzo zły stan zdrowia (z ponad 15% w 2010 r. do ok. 13%). Przeciętnie w OECD dobry lub bardzo dobry stan deklaruje 69% ludności, a spośród krajów członkowskich własne zdrowie najwyżej oceniają mieszkańcy Kanady, Nowej Zelandii, Stanów Zjednoczonych oraz Australii (ponad 85% ludności). Mężczyźni częściej niż kobiety oceniają swój stan zdrowia jako dobry. W Polsce odsetek mężczyzn postrzegających pozytywnie swój stan psychofizyczny wynosi 63% (wobec 57% kobiet), natomiast w OECD ogółem – 71% (wobec 67%).

Self-rated health condition

The inhabitants of Poland assess their health condition as slightly better now than at the beginning of the decade, but still less optimistically than the average resident of the OECD countries. Nearly 60% of the Polish population perceive their health condition as good or very good (compared to 58% in 2010). The percentage of unambiguously negative opinions, i.e. assessing one's health condition as bad or very bad, has at the same time decreased from over 15% in 2010 to about 13%. On average, 69% of the OECD population declare their health as good or very good, and the residents of Canada, New Zealand, the United States, and Australia rate their health condition the highest (over 85% of the population). Men tend to perceive their health as good more often than women. The percentage of men in Poland who perceive their psycho-physical condition positively is 63% (compared to 57% of women), while the OECD average for men is 71% (and 67% for women).

Ludność w wieku 15 lat i więcej deklarująca co najmniej dobry stan zdrowia według płci (w %)

Population aged 15 and over declaring at least good health status by sex (in %)

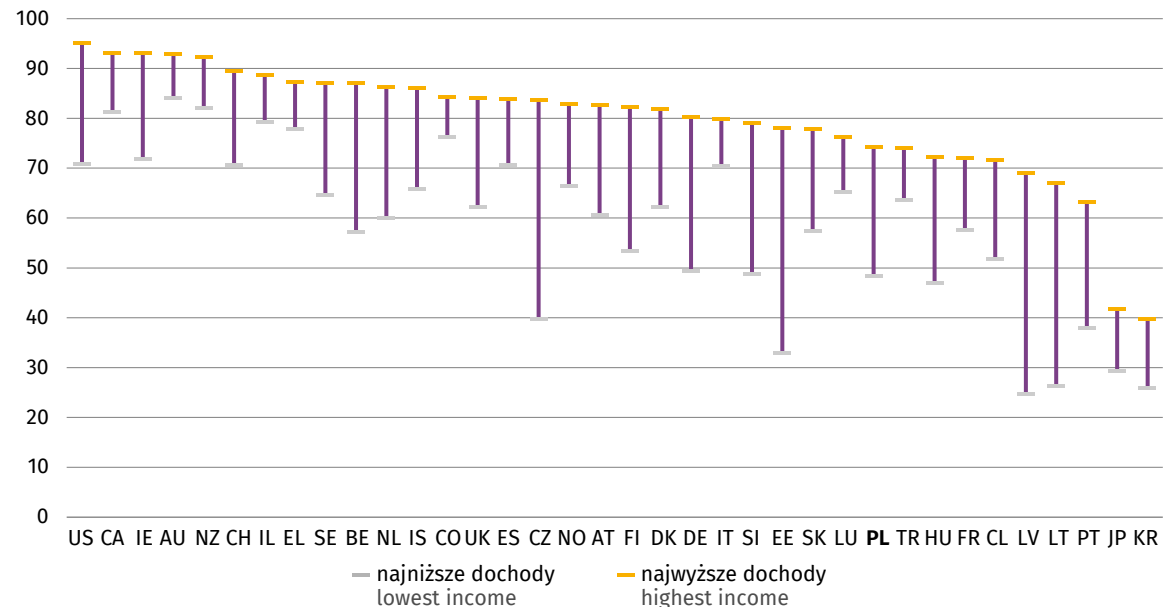

Ocena samopoczucia i kondycji zdrowotnej uzależniona jest m.in. od wieku oraz statusu społecznego. Wraz z wiekiem samoocena stanu zdrowia zazwyczaj ulega pogorszeniu – jako co najmniej dobry swój stan zdrowia ocenia 92% Polaków poniżej 30 lat i jedynie 23% powyżej 50 lat. Podobnie wśród osób zamożnych przeważają bardziej pozytywne oceny kondycji zdrowotnej niż wśród osób uboższych. W Polsce prawie 74% osób o najwyższym kwintylu dochodów ocenia swój stan zdrowia jako dobry lub bardzo dobry, natomiast wśród osób o najniższym kwintylu dochodów jest to tylko ok. 50%. W OECD ogółem różnica ta jest nieco mniejsza (79% wobec 59%).

The assessment of one's well-being and health condition is determined by a number of factors, including age and social status. Self-assessment of health usually deteriorates with age – 92% of Poles under the age of 30 perceive their health as at least good, while the same opinion is held by only 23% of population aged 50 and over. Similarly, more wealthy people tend to assess their health more positively than people struggling financially. In Poland, almost 74% of people in the highest income quintile rate their health as good or very good, while only about 50% of those with income in the lowest quintile do so. In the OECD on average, this difference is slightly smaller (79% and 59%, respectively).

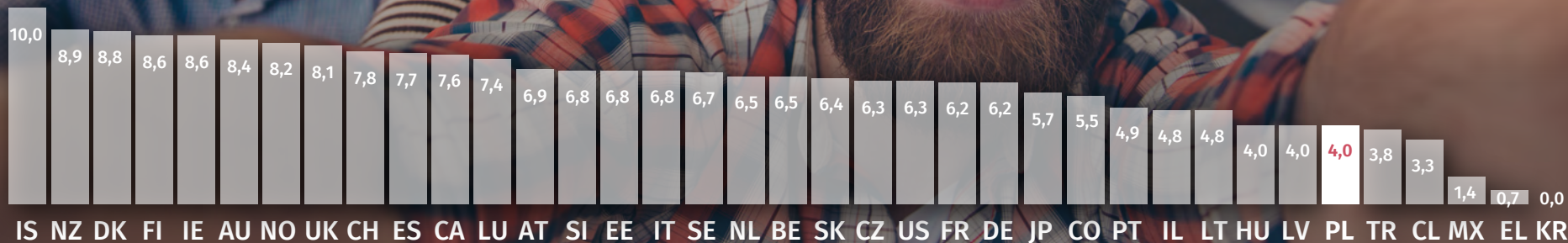
Dorośli określający swój stan zdrowia jako co najmniej dobry według dochodu w 2019 r. (w %)

Adults rating their own health as at least good by income in 2019 (in %)

Więzi społeczne

Community

Indeks Lepszego Życia 2019 – jak silne jest poczucie wspólnoty?
Better Life Index 2019 – what is the quality of our social support network?

Więzi społeczne

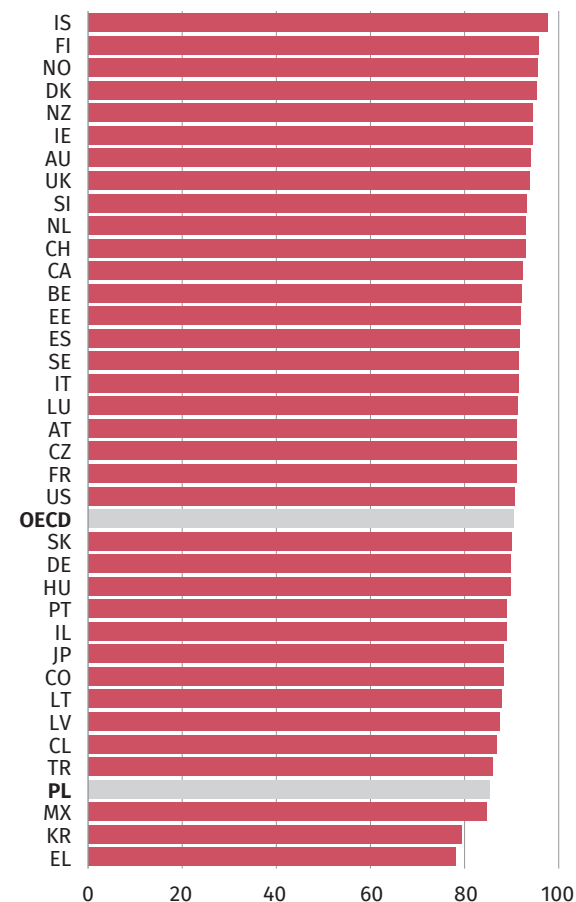
Badania Gallup World Poll przeprowadzone w latach 2016–2018 wskazują, że większość mieszkańców Polski (85%) uważa, że w przypadku kłopotów może liczyć na pomoc ze strony swoich krewnych i przyjaciół. Poczucie wspólnoty w naszym kraju jednak jest mniejsze niż przeciętnie w OECD, gdzie ponad 90% mieszkańców spodziewa się otrzymania wsparcia ze strony bliskich. Słabsze niż w Polsce poczucie więzi społecznych odczuwają jedynie mieszkańcy Grecji, Korei Południowej i Meksyku (tam ok. 78%–85% osób zna kogoś, na kim może polegać w razie potrzeby). Największe zaufanie do swoich bliskich mają natomiast mieszkańcy Islandii, Finlandii, Norwegii i Danii, spośród których ponad 95% uważa, że ma na kogo liczyć w przypadku kłopotów. Przeciętnie w OECD ocena wsparcia społecznego jest podobna jak w poprzedniej edycji badania z lat 2010–2012, natomiast w Polsce jest nieco słabsza: odsetek mieszkańców kraju deklarujących możliwość otrzymania pomocy od swoich bliskich zmniejszył się o 5 p.proc. Polska wraz z Grecją (w której odnotowano spadek o ok. 6 p.proc.) należą do krajów OECD, w których ocena wsparcia społecznego pogorszyła się w największym stopniu.

Community

The Gallup World Poll conducted in the years 2016–2018 indicates that the majority of Polish residents (85%) believe they can count on the help of relatives and friends in case of a difficult situation. However, the sense of community is less pronounced in Poland than in the OECD on average, where over 90% of inhabitants expect support from their close ones. A weaker sense of community than in Poland is felt only by Greeks, South Koreans and Mexicans (where about 78%–85% know someone whom they can rely on when in need). Residents of Iceland, Finland, Norway and Denmark, on the other hand, have the greatest trust in their relatives and friends, with over 95% believing that they can expect support from their close ones when experiencing hardships. In the OECD on average, the perception of community support is similar to that from the previous edition of the poll from the years 2010–2012, while in Poland it is slightly weaker: the percentage of the country's residents declaring the possibility of receiving help from their close ones decreased by 5 pp. Poland, jointly with Greece (where a 6 pp-decline in the trust in relatives and friends was observed), belong to the OECD countries in which the assessment of community support deteriorated to the greatest extent.

Odsetek osób deklarujących możliwość otrzymania wsparcia od przyjaciół i krewnych w razie potrzeby, średnia z lat 2016–2018 (w %)

Percentage of people reporting having relatives or friends who can help them in times of need, 2016–2018 average (in %)

Wsparcie społeczne a wiek i wykształcenie

Przekonanie o możliwości uzyskania pomocy od swoich krewnych i przyjaciół słabnie wraz z wiekiem. Według danych za lata 2010–2018 wśród Polaków w wieku 15–29 lat pewność otrzymania wsparcia deklaruje 93% osób, zaś powyżej 50. roku życia – 85%. Podobne różnice występują w pozostałych krajach OECD: przeciętnie w Organizacji na wsparcie liczy 95% osób w wieku 15–29 lat i 87% osób powyżej 50. roku życia.

Ocena szansy na uzyskanie pomocy w sytuacji kryzysowej od osób z najbliższego otoczenia zwiększa się wraz z poziomem wykształcenia badanych osób. W Polsce 86% osób z wykształceniem podstawowym jest przekonanych, że w razie kłopotów otrzyma taką pomoc. W przypadku osób posiadających wykształcenie średnie odsetek ten wynosi 88%, natomiast wśród osób z wykształceniem wyższym – 93%. W krajach OECD na wsparcie społeczne liczy 83% ludności z wykształceniem podstawowym, 89% z wykształceniem średnim oraz 92% z wykształceniem wyższym.

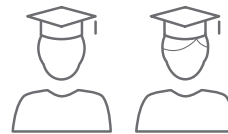
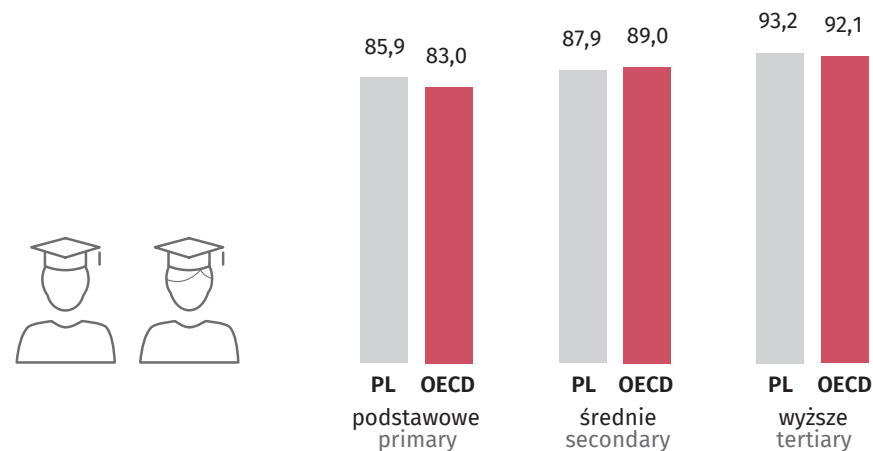
Social support and age and education

The belief in the possibility of receiving help from one's relatives or friends diminishes with age. According to data for the years 2010–2018, 93% of Poles aged 15–29 declare certainty of receiving support, while in the group of those aged over 50, it is only 85%. Similar discrepancies are observed in other OECD countries: on average, 95% of 15–29 year-olds expect receiving support, while only 87% of over 50 year-olds declare the same.

Another observation is that the higher the level of education of the surveyed people, the more positively they assess their chances of obtaining help from their closest environment. In Poland, 86% of people with primary education, 88% of those with secondary education, and 93% of those with tertiary education are convinced they would receive support when in need. In OECD countries, these percentages are 83%, 89% and 92%, respectively.

Odsetek osób deklarujących możliwość otrzymania wsparcia od przyjaciół i krewnych w razie potrzeby według wykształcenia, średnia z lat 2010–2018 (w %)

Percentage of people reporting having relatives or friends who can help them in times of need by educational attainment, 2010–2018 average (in %)

Zadowolenie z relacji osobistych

Mieszkańcy Polski przeważnie odczuwają podobną satysfakcję ze swoich relacji osobistych jak przeciętny mieszkaniec krajów OECD – w skali od 0 (zupełny brak zadowolenia) do 10 (pełne zadowolenie) oceniają je na 8,1. Wśród krajów OECD najlepiej postrzegają swoje relacje międzyludzkie Słowacy, Austriacy, Meksykanie, Irlandczycy i Szwajcarzy (po ok. 8,6), zaś najmniej zadowoleni z interakcji społecznych są Grecy, Włosi oraz Węgrzy (7,1–7,6).

Na poczucie satysfakcji z kontaktów osobistych w Polsce wpływa poziom wykształcenia. Zadowolenie z więzi społecznych jest nieco mniejsze wśród mieszkańców z wykształceniem podstawowym (7,8) niż z wykształceniem średnim (8,1) czy wyższym (8,4). Podobna zależność występuje w większości krajów OECD, jednak oceny przeciętne dla całej Organizacji są mało zróżnicowane i wynoszą 8,0 wśród osób z wykształceniem podstawowym, 8,1 z wykształceniem średnim i 8,2 z wykształceniem wyższym.

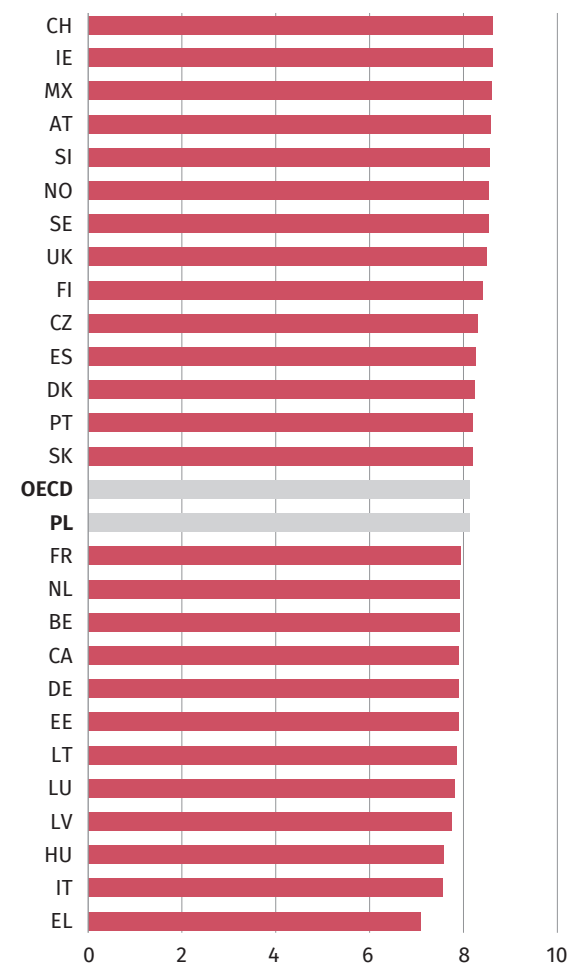
Satisfaction with personal relationships

Residents of Poland in most cases feel a similar level of satisfaction with their personal relations as the average inhabitant of OECD countries – on a scale between 0 (complete lack of satisfaction) to 10 (full satisfaction), Poles assess it at 8.1. The residents of Slovenia, Austria, Mexico, Ireland and Switzerland assess their personal relationships the highest (8.6 in all these countries), while those living in Greece, Italy and Hungary are the least satisfied in this respect (7.1–7.6).

In Poland, the perception of satisfaction with personal life is influenced by the level of education. The feeling of contentment with social ties is slightly lower among those with primary education (7.8) than among people with secondary education (8.1) or tertiary education (8.4). Similar proportions are observed in the majority of OECD member states, although the average assessments for the whole Organisation are less differentiated: 8.0 (among people with primary education), 8.1 (among people with secondary education) and 8.2 (among people with tertiary education).

Zadowolenie z relacji osobistych w 2018 r. (w punktach skali 0–10)

Satisfaction with personal relationships in 2018
(in points on a 0–10 scale)

Czas spędzony na interakcjach społecznych

Według badania budżetu czasu¹ Polacy poświęcają na kontakty z rodziną i najbliższymi nieco ponad 5 godzin tygodniowo, tj. trochę mniej niż przeciętny mieszkaniec krajów OECD (6 godzin). Najwięcej czasu na budowaniu relacji społecznych spędzają mieszkańcy Włoch, Nowej Zelandii, Turcji, Holandii i Austrii (od ok. 8 do prawie 10 godzin tygodniowo). Najmniej czasu na pielęgnowanie relacji międzyludzkich przeznaczają natomiast mieszkańcy Japonii, Luksemburga, Węgier i Estonii (od 2 do nieco ponad 4 godzin). Czas poświęcany na interakcje społeczne przez kobiety i mężczyzn w Polsce jest podobny. Jednak w całej Organizacji to kobiety poświęcają na nie przeciętnie 40 minut więcej w ciągu tygodnia niż mężczyźni (w tym w Norwegii ponad 2 godziny więcej). Wyjątkiem są m.in. Włochy, gdzie to mężczyźni spędzają z rodziną i bliskimi w ciągu tygodnia o prawie dwie godziny dłużej niż kobiety.

¹ Zharmonizowane badanie spędzania czasu przeprowadzono w poszczególnych krajach OECD w latach 2005–2016; brak danych dla Chile, Czech, Danii, Islandii, Izraela, Kolumbii, Łotwy, Litwy, Meksyku, Portugalii, Słowacji, Słowenii oraz Szwajcarii.

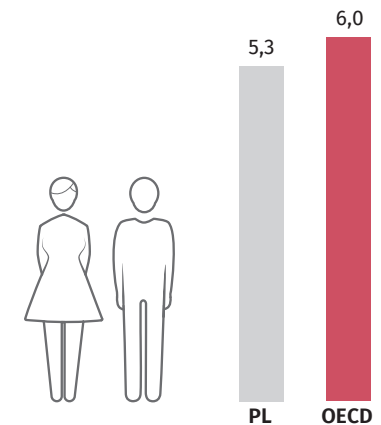
Time spent on social interactions

According to the time budget survey¹, Poles devote slightly over 5 hours a week to interactions with family and friends, which is slightly less than the average OECD resident (6 hours). Inhabitants of Italy, New Zealand, Turkey, the Netherlands and Austria devote the largest amounts of time to building social relations (from about 8 to nearly 10 hours a week), while residents of Japan, Luxembourg, Hungary and Estonia spend the shortest time on socialising (from 2 to slightly over 4 hours). In Poland, the time spent on social interactions is similar among men and women, whereas in the entire Organisation it is women who spend over 40 minutes a week more on social interactions than men (including more than two hours in Norway). In contrast, in Italy for example it is men who spend nearly 2 hours more with family and friends during the week than women.

¹ The harmonised time use survey was conducted in particular OECD countries in the years 2005–2016; no data is available for Chile, Czechia, Denmark, Iceland, Israel, Colombia, Latvia, Lithuania, Mexico, Portugal, Slovakia, Slovenia and Switzerland.

Przeciętny czas spędzony na interakcjach społecznych w 2018 r. (godziny w tygodniu)

Average time spent on social interactions in 2018 (hours per week)

Bezpieczeństwo

Safety

NO IS SI CH DK FI ES NL AT CA UK IE LU SE JP CZ DE PT FR BE IL PL KR NZ EE US AU SK EL IT TR HU LT LV CL MX CO

Indeks Lepszego Życia 2019 – jak bezpieczni się czujemy?
Better Life Index 2019 – how safe do we feel?

Zabójstwa

Polska jest jednym z bezpieczniejszych krajów OECD. Liczba zabójstw w przeliczeniu na 100 tys. mieszkańców jest ponad trzy razy mniejsza niż przeciętnie w państwach Organizacji (0,7 wobec 2,4) i niższa niż na początku dekady (kiedy wynosiła 0,9). W większości krajów członkowskich ofiarą morderstw rocznie pada mniej niż 1 osoba na 100 tys. ludności. Rekordowo wysoka jest natomiast liczba zabójstw w Meksyku, gdzie na 100 tys. mieszkańców ginie 27 osób oraz w Kolumbii – 23 osoby, przy czym na początku dekady liczba zabójstw w tych krajach wynosiła odpowiednio 24 i 39. W większości krajów OECD współczynnik zabójstw jest mniejszy niż w 2010 r. (oprócz Islandii, Meksyku, Słowenii, Szwecji oraz Stanów Zjednoczonych).

Najczęściej ofiarami morderstw padają mężczyźni. W Polsce liczba zamordowanych mężczyzn na 100 tys. ludności jest ponad dwa razy większa niż w przypadku kobiet (1 wobec 0,4), podczas gdy przeciętnie w OECD mężczyźni padają ofiarami zabójstw ponad cztery razy częściej niż kobiety. Wyjątek stanowią Austria, Islandia i Szwajcaria, gdzie wśród ofiar morderstw przeważają kobiety.

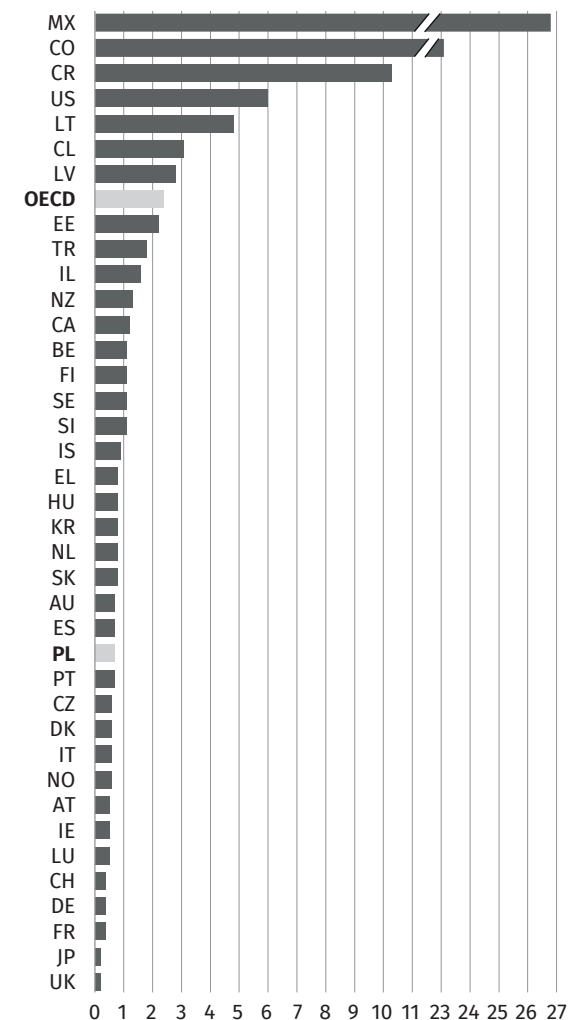
Homicides

Poland is one of the safer OECD countries. The number of homicides per 100,000 inhabitants is over three times lower than on average in the OECD (0.7 compared to 2.4) and lower than at the beginning of the decade (when it was 0.9). In the majority of OECD countries, less than 1 person falls victim to homicide annually per 100,000 population. However, a record high number of homicides is noted in Mexico, where 27 people per 100,000 inhabitants are killed, and in Colombia – 23 people, while at the beginning of the decade the number of homicides in these countries was 24 and 39 respectively. In most OECD countries the homicide rate is lower than it was in 2010 (except for Iceland, Mexico, Slovenia, Sweden and the United States).

The majority of the victims of homicides are men. In Poland, the number of murdered men per 100,000 inhabitants is over twice as high as women (1 compared to 0.4), while in the OECD on average men are subject to homicide over four times as often as women. Austria, Iceland and Switzerland are exceptional in this regard, as it is women who are victims of homicides more often there.

Zabójstwa na 100 tys. ludności w 2017 r.

Homicides per 100 thousand population in 2017

Wypadki drogowe

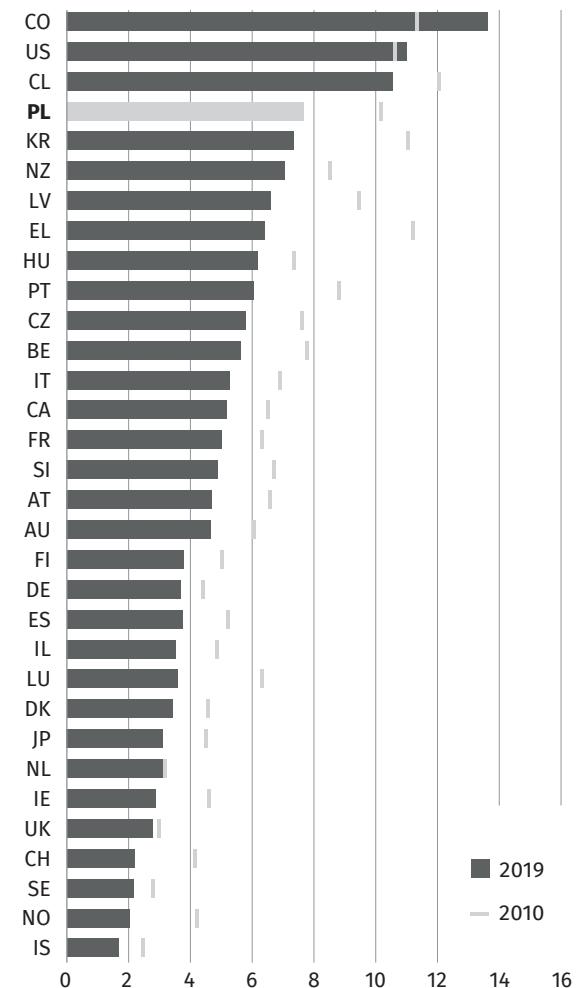
Pomimo poprawy bezpieczeństwa na drogach, wynikającego m.in. z lepszego stanu technicznego dróg i pojazdów, liczba ofiar śmiertelnych wypadków drogowych na 100 tys. ludności w Polsce jest nadal jedną z najwyższych wśród krajów OECD (wynosi ok. 8 wobec 10 w 2010 r.). Według dostępnych danych, więcej osób niż w naszym kraju w przeliczeniu na 100 tys. ludności co roku ginie w wypadkach samochodowych w Kolumbii (14), Stanach Zjednoczonych (11) oraz w Chile (10). W większości państw OECD (w tym w Polsce) śmiertelność na drogach od początku dekady zmniejszyła się średnio o ok. 20%–30%. Najbardziej poprawiło się bezpieczeństwo na norweskich drogach, na których w ciągu roku ginie o ponad połowę mniej osób niż dziesięć lat temu. Krajami OECD, w których życie na drogach traci więcej osób niż na początku dekady są Kolumbia oraz Stany Zjednoczone.

Road accidents

Despite the improvement of road safety resulting, among others, from better technical condition of roads and vehicles, in Poland road deaths per 100,000 inhabitants amounts to 8 (compared to 10 in 2010) and remains one of the highest in the OECD. The available data indicate that more people than in Poland lose their lives in road accidents per 100,000 inhabitants in Colombia (14), the United States (11) and Chile (10). In the majority of OECD countries (including Poland), road mortality decreased by approximately 20%–30% over the past decade. The most significant improvement in road safety occurred in Norway, where the annual road mortality rate decreased by over a half compared to ten years ago. The OECD countries where more people lose their lives in road accidents than a decade before are Colombia and the United States.

Ofiary śmiertelne wypadków drogowych na 100 tys. ludności

Road deaths per 100 thousand population

Poczucie bezpieczeństwa

Poczucie bezpieczeństwa w miejscu zamieszkania przekłada się na komfort życia obywateli. Mieszkańcy Polski czują się bardziej bezpiecznie podczas nocnych spacerów w okolicy miejsca zamieszkania niż na początku dekady, ale nadal mniej bezpiecznie niż przeciętny mieszkaniec krajów OECD. Jako bezpieczne do poruszania się po zmroku swoje miejsce zamieszkania wraz z bliskim sąsiedztwem ocenia ok. 71% Polaków (wobec 62% w 2010 r.). Samotne spacery po zmroku w miejscu zamieszkania uznaje za bezpieczne ponad 90% Norwegów i Słoweńców i ponad 80% mieszkańców Finlandii, Szwajcarii, Austrii, Islandii, Danii, Holandii, Portugalii, Korei Południowej oraz Hiszpanii. Mniej bezpiecznie od Polaków czują się natomiast mieszkańcy Belgii, Turcji, Litwy, Nowej Zelandii, Australii oraz Grecji (w granicach 56%–69% osób). Najczęściej poczucie zagrożenia odczuwają mieszkańcy Kolumbii, Kostaryki, Meksyku oraz Chile, których mniej niż połowa uznaje nocne samotne spacerowanie za bezpieczne. Bez względu na narodowość kobiety przebywając nocą poza domem czują się mniej pewnie niż mężczyźni – w Polsce ok. 59% kobiet deklaruje, że czuje się bezpiecznie podczas nocnych spacerów w miejscu zamieszkania, podczas gdy wśród mężczyzn odsetek ten wynosi 75%.

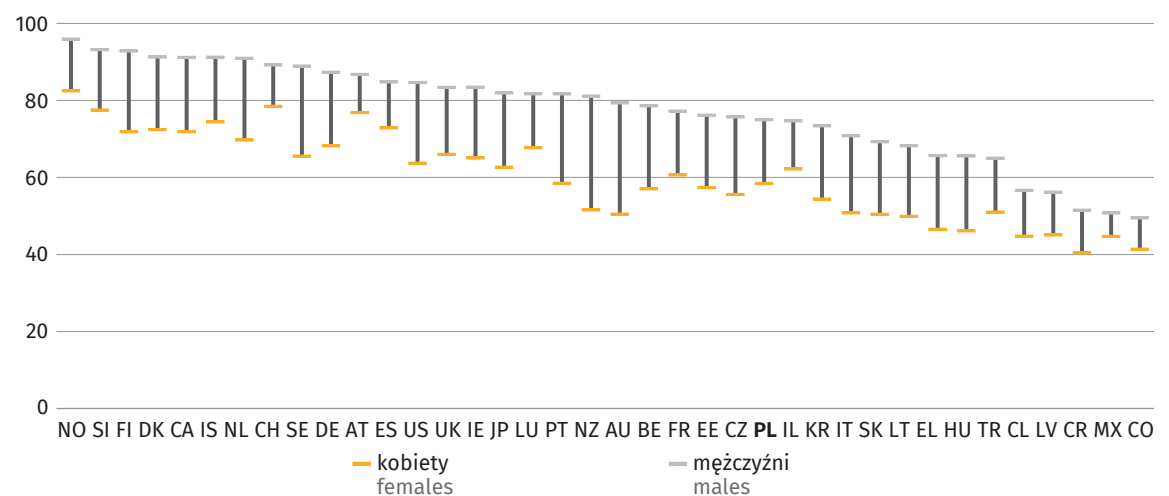
Sense of safety

Sense of safety felt in the place of living translates into the comfort of inhabitants' everyday life. Poles feel more safe during night walks in their neighbourhood than they felt at the beginning of the decade, but still less safe than the average resident of OECD countries. Approximately 71% of Poles assess their place of living and its neighbourhood as safe to walk around after dark (against 62% in 2010). Lonely walks after dark in the city or area where they live are considered safe by over 90% of the inhabitants of Norway and Slovenia and by over 80% of those living in Finland, Switzerland, Austria, Iceland,

Denmark, the Netherlands, Portugal, South Korea and Spain. On the other hand, the inhabitants of Belgium, Turkey, Lithuania, New Zealand, Australia and Greece have a lower sense of safety than Poles (about 56%–69%). The inhabitants of Colombia, Costa Rica, Mexico and Chile feel unsafe most often – less than half of them consider lonely walks at night as safe. Regardless of the nationality, women tend to feel less safe outside their home at night than men – in Poland about 59% of women declare feeling safe when walking alone in the city or area of living at night, while in the case of men it is 75%.

Odsetek osób czujących się bezpiecznie podczas samotnych nocnych spacerów w okolicy miejsca zamieszkania według płci w 2018 r. (w %)

Percentage of people feeling safe during walking alone at night in the city or area of living by sex in 2018 (in %)

Poczucie bezpieczeństwa a wiek i wykształcenie

Sense of safety by age and education

Na subiektywne postrzeganie bezpieczeństwa wpływa m.in. wiek. W krajach OECD największe poczucie bezpieczeństwa mają przeważnie osoby w wieku 30–49 lat. W Polsce również często jak osoby w wieku średnim, komfortowo podczas nocnych spacerów w miejscu zamieszkania czują się osoby młode (ok. 70% osób w wieku 15–29 lat). Poczucie bezpieczeństwa jest również zróżnicowane w zależności od wykształcenia. W Polsce, podobnie jak w innych krajach OECD, osoby z wykształceniem wyższym czują się bardziej bezpieczne podczas samotnych nocnych spacerów w okolicy miejsca zamieszkania (ok. 70% absolwentów studiów wyższych) niż osoby z wykształceniem podstawowym i średnim (odpowiednio 62% oraz 67%).

The subjective perception of safety is influenced among others, by age. In OECD countries, people aged 30–49 have the strongest sense of security of all age groups. In Poland, young people (aged 15–29) feel safe in their neighbourhood at night as often as the middle-aged inhabitants (approximately 70% of persons). The feeling of safety is also differentiated by one's level of education. In Poland, similar as in other OECD countries, the tertiary-educated tend to feel safer when walking alone at night in the city or area where they live (approximately 70%) than those with primary or secondary education (62% and 67%, respectively).

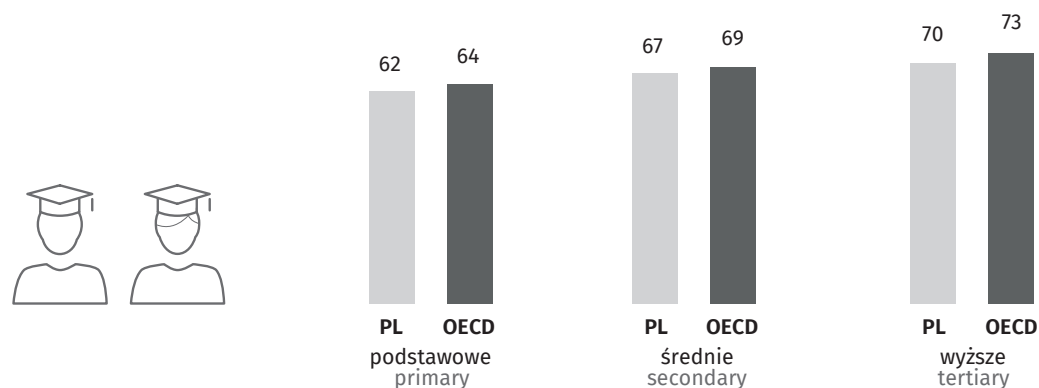
Odsetek osób czujących się bezpiecznie^a według grup wieku w 2018 r. (w %)

Percentage of people feeling safe^a by age groups in 2018 (in %)

	PL	OECD
15–29 lat	70,5	71,2
30–49 lat	68,7	72,1
50 lat i więcej 50 and more	61,9	65,7

Odsetek osób czujących się bezpiecznie^a według poziomu wykształcenia w 2018 r. (w %)

Percentage of people feeling safe^a by educational attainment level in 2018 (in %)

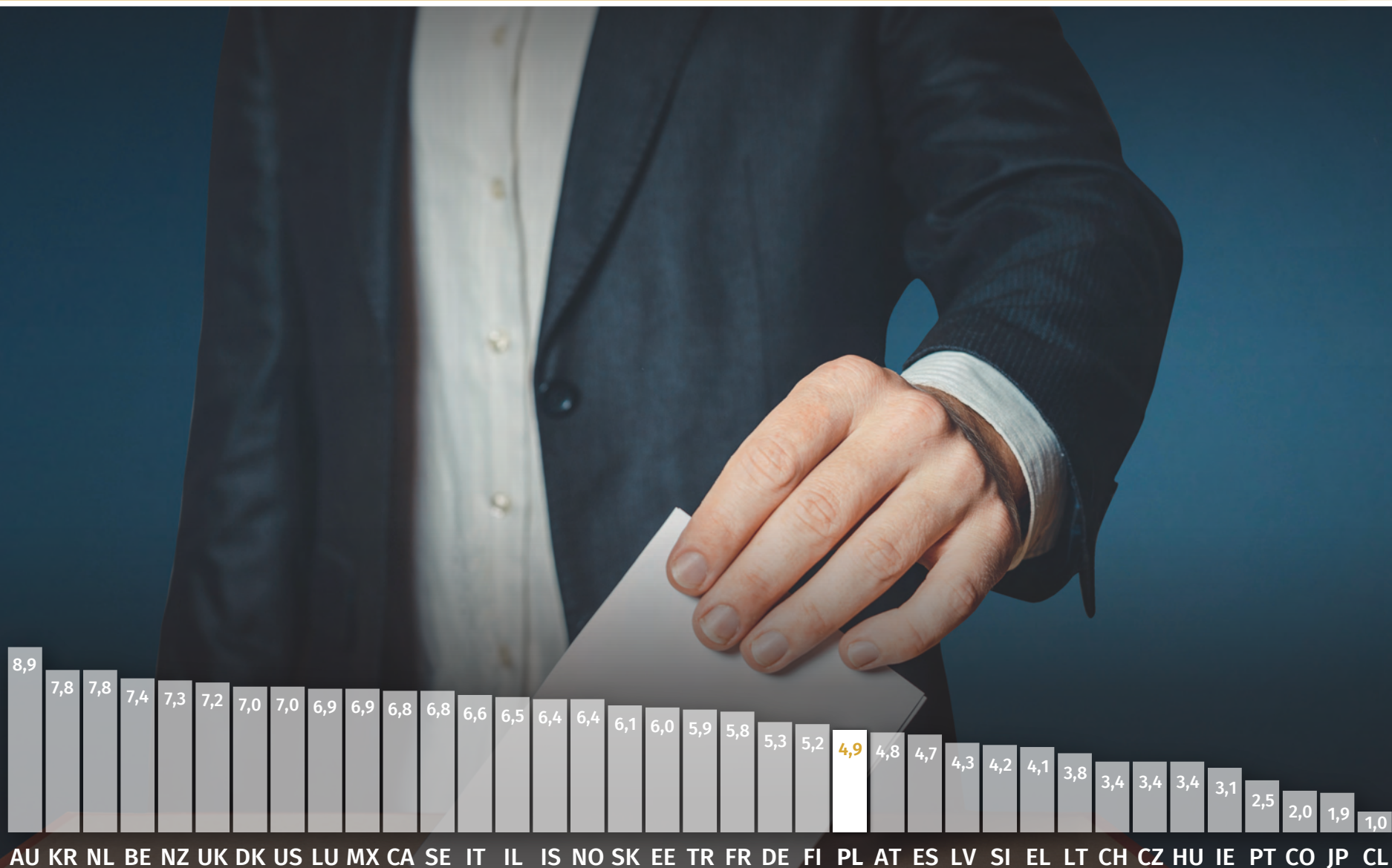

a Podczas samotnych nocnych spacerów w okolicy miejsca zamieszkania.

a During walking alone at night in the city or area of living.

Zaangażowanie obywatelskie

Civic engagement

Indeks Lepszego Życia 2019 – jakie jest nasze zaangażowanie w demokrację?
Better Life Index 2019 – what is our involvement in democracy?

Partycypacja wyborcza Electoral participation

Jedną z form uczestnictwa obywateli w życiu publicznym jest udział w wyborach. Polska jest krajem o przeciętnym poziomie zaangażowania obywatelskiego mieszkańców. Ogólna frekwencja wyborcza, rozumiana jako udział w wyborach (parlamentarnych lub prezydenckich), które przyciągnęły największą liczbę wyborców w danym kraju, wynosi w Polsce ok. 68%, podczas gdy w większości krajów OECD jest ona wyższa. Największą aktywność obywatelską przejawiają mieszkańcy Danii, Belgii oraz Australii, gdzie w wyborach partycypuje ok. 85%–92% elektoratu (przy czym w Australii głosowanie jest obowiązkowe). Najniższą frekwencją wyborczą charakteryzuje się natomiast Szwajcaria, Litwa, Portugalia oraz Chile (tam głosuje mniej niż połowa uprawnionych).

Voting in elections is one of the forms of citizens' participation in public life. Poland is characterised by an average level of the residents' civic engagement. General voter turnout, understood as the turnout in the election (either parliamentary or presidential) which attracted the largest number of voters in a given country, in Poland amounts to approximately 68%, while in most OECD countries this figure is higher. The highest level of citizens' activity is observed in Denmark, Belgium and Australia, where 85%–92% of the electorate vote in elections (in Australia electoral participation is compulsory). Switzerland, Lithuania and Portugal, on the other hand, are characterised by the lowest level of citizens' activity, as only less than half of eligible voters participate in elections there.

Frekwencja a rodzaj wyborów Voter turnout by type of elections

Polacy najchętniej uczestniczą w wyborach prezydenckich. Od czasów pierwszych w historii kraju powszechnych wyborów na ten urząd w 1990 r., przyciągają one zwykle ok. 50%–60% wyborców. W ostatnim głosowaniu w 2020 r. frekwencja sięgnęła 68%, co stanowi rekord frekwencji wyborczej w XXI wieku. Poprawiła się frekwencja w wyborach parlamentarnych. W głosowaniu do Sejmu i Senatu w latach 2011 oraz 2015 brała udział około połowa uprawnionych (więcej niż dekadę wcześniej), natomiast ostatnie wybory z 2019 r. przyciągnęły do urn 62% głosujących. Najmniej Polaków głosuje w wyborach do Parlamentu Europejskiego. W pierwszych trzech edycjach tych wyborów frekwencja nieco przekraczała 20% i dopiero w 2019 r. wzrosła do ok. 46%.

Poles are most likely to take part in presidential elections. Since the first general election for this office in Poland in 1990, they have been usually attracting about 50%–60% of the electorate. In the recent 2020 election, 68% of those eligible to vote did so, establishing a new turnout record in the 21st century. The turnout in parliamentary elections has improved. In the 2011 and 2015 Sejm and Senate elections, the turnout reached approximately 50% (more than a decade before), while the recent 2019 elections attracted 62% of eligible voters. The lowest number of Poles vote in the European Parliament election. During its first three editions, the turnout slightly exceeded 20%; it was not until 2019 when an increase (to about 46%) was observed.

Frekwencja wyborcza w Polsce

(w % ludności uprawnionej do głosowania)

Voter turnout in Poland

(in % of population registered to vote)

	1989	1991	1993	1997	2001	2005	2007	2011	2015	2019
Wybory parlamentarne Parliamentary elections	62,11	43,20	52,08	47,93	46,18	40,57	53,88	48,92	50,92	61,74

	1990	1995	2000	2005	2010	2015	2020
Wybory prezydenckie Presidential elections	53,40	68,23	61,12	50,99	55,31	55,34	68,18

	2004	2009	2014	2019
Wybory do Parlamentu UE EU Parliament elections	20,87	24,53	23,82	45,68

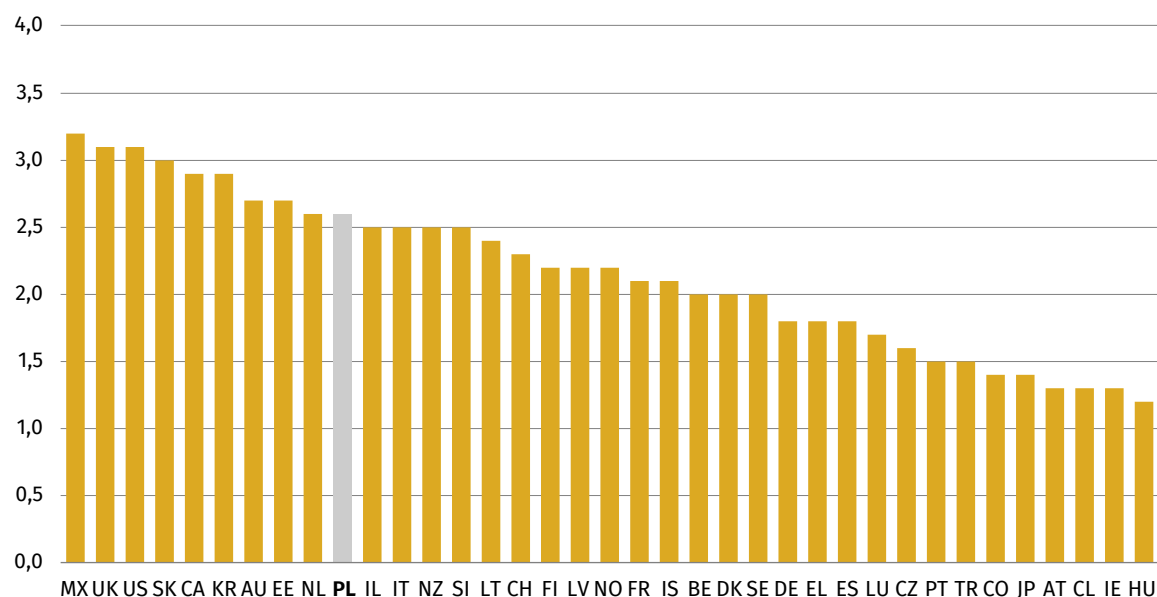
Zaangażowanie w tworzenie regulacji prawnych Involvement in developing laws

Uczestnictwo obywateli w życiu publicznym może realizować się również poprzez ich udział w procesie stanowienia przepisów ustawowych i wykonawczych. Polacy nieco częściej biorą udział w tworzeniu regulacji prawnych niż przeciętny mieszkaniec OECD. W skali od 0 (najmniejsze zaangażowanie) do 4 (największe zaangażowanie) poziom zaangażowania Polaków w proces tworzenia prawa wynosi 2,6 (wobec 2,4 w całej Organizacji). Spośród krajów członkowskich na proces stanowienia prawa największy wpływ wywierają mieszkańcy Słowacji, Stanów Zjednoczonych, Wielkiej Brytanii oraz Meksyku (na poziomie 3,0–3,2), natomiast najmniej zaangażowani są m.in. obywatele Węgier, Austrii, Chile, Irlandii, Kolumbii i Japonii (w granicach 1,2–1,4).

Citizens' participation in public life may also take the form of their involvement in the process of establishing laws and regulations. Poles are slightly more active in the field of developing legal regulations than average OECD resident. On a scale from 0 (the lowest involvement) to 4 (the highest involvement), Polish citizens' engagement in the process of creating law is 2.6 (compared to OECD average at 2.4). From among OECD member states, the residents of Slovakia, the United States, the United Kingdom and Mexico have the greatest impact on the process of establishing law (3.0–3.2), while the least engaged are, among others, the citizens of Hungary, Austria, Chile, Ireland, Colombia and Japan (1.2–1.4).

Zaangażowanie interesariuszy w proces stanowienia prawa w 2017 r.

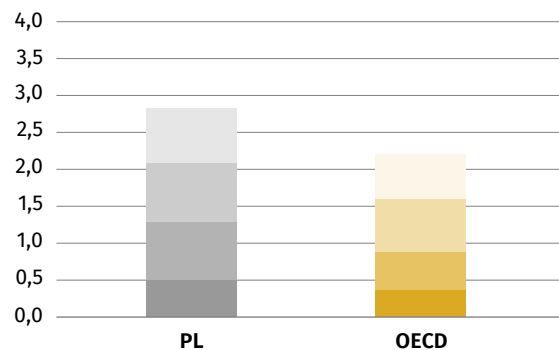
Stakeholder engagement for developing regulations in 2017

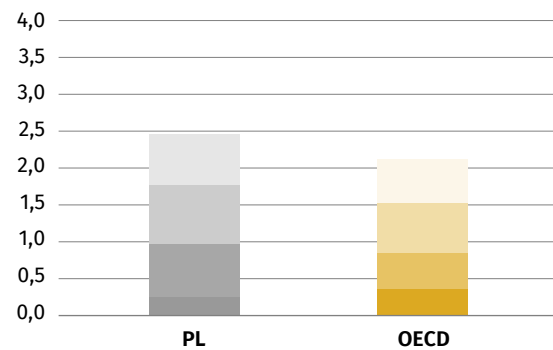
Zaangażowanie interesariuszy w proces stanowienia prawa w 2017 r.^a

 Stakeholder engagement in developing laws in 2017^a
Prawo pierwotne

Primary laws

Akty wykonawcze

Subordinate regulations

- Metodologia (ocenia metody i narzędzia stosowane do angażowania interesariuszy)**
 Methodology (looks at methods and tools used for stakeholder engagement)
- Systematyczność wdrażania (ocenia, czy istnieją formalne wymogi do angażowania interesariuszy oraz stopień zaangażowania interesariuszy w praktyce)**
 Systematic adoption (investigates whether there are formal requirements for stakeholder engagement and the extent of stakeholders' engagement)
- Przejrzystość procesów konsultacji (sprawdza, w jakim stopniu procesy angażowania interesariuszy są otwarte dla szerokiego grona odbiorców)**
 Transparency (looks at the extent to which the processes of stakeholder engagement are made open to the widest spectrum of stakeholders)
- Nadzór i kontrola jakości (mierzy, czy istnieją mechanizmy zewnętrznej kontroli jakości praktyk angażowania interesariuszy)**
 Oversight and quality control (measures whether there are mechanisms to externally control the quality of stakeholder engagement practices)

a Maksymalny wynik dla każdej z czterech kategorii wynosi 1, a dla wskaźnika złożonego – 4.

a The maximum score for each of the four categories is 1 and for the composite indicator – 4.

Zadowolenie z życia

Life satisfaction

FI NO DK CH IS NL CA NZ SE AU IL AT DE IE BE LU US UK CZ FR MX CL ES CO SK PL IT LT LV SI JP KR EE HU TR PT EL

Indeks Lepszego Życia 2019 – jak bardzo jesteśmy szczęśliwi?
Better Life Index 2019 – how happy are we?

Subiektywna ocena zadowolenia z życia

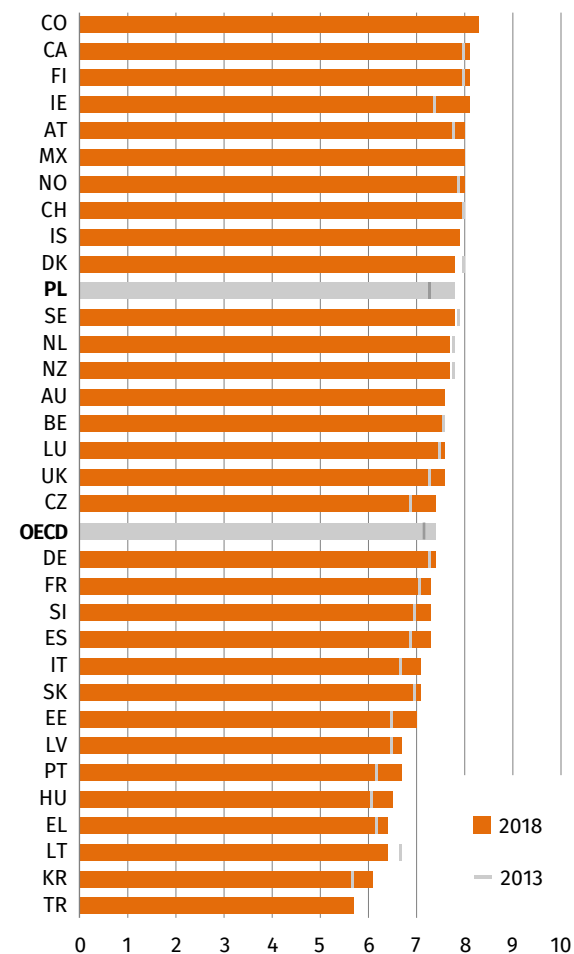
Polacy odczuwają nieco większą satysfakcję ze swojego życia niż przeciętny mieszkaniec krajów OECD. W skali od 0 (zupełny brak zadowolenia) do 10 (pełne zadowolenie) średnio oceniają je na 7,8 (wobec 7,4 w OECD ogółem). Niezadowoleni ze swojego życia (oceniający je na 4 lub mniej) to nieliczna grupa (3,7% Polaków i 6,7% mieszkańców OECD ogółem) i mniejsza niż w 2013 r. (wówczas odpowiednio 7,0% i 8,3% osób wyrażało niezadowolenie z życia). Polska jest w grupie krajów (wraz z Czechami, Estonią, Portugalią i Irlandią), gdzie wskaźnik zadowolenia z życia wzrósł najbardziej w porównaniu z 2013 r. (o 0,5–0,7 pkt). Najwyżej w rankingu są Irlandczycy, Kanadyjczycy, Finowie oraz Kolumbijczycy (którzy średnio oceniają swoje życie na 8,1–8,3), natomiast najmniejszą satysfakcję deklarują mieszkańcy Turcji, Korei Południowej, Litwy oraz Grecji (odpowiednio 5,7–6,4).

Subjective evaluation of life satisfaction

Poles feel satisfied with their lives, slightly more so than the average resident of OECD countries. On a scale from 0 (not at all satisfied) to 10 (completely satisfied), they rate it at 7.8 (compared to 7.4 in the OECD total). Those dissatisfied with their lives (rating it at 4 or less) are a small group (3.7% of Poles and 6.7% of OECD residents overall) and smaller than in 2013 (when 7.0% and 8.3% of people respectively expressed dissatisfaction with their lives). Poland is among the countries (along with Czechia, Estonia, Portugal and Ireland) where life satisfaction increased the most compared to 2013 (by 0.5–0.7 points). The highest ranked are Irish, Canadians, Finns and Colombians (who on average rate their life at 8.1–8.3), whereas residents of Turkey, South Korea, Lithuania and Greece declare the lowest life satisfaction (5.7–6.4 respectively).

Wskaźnik zadowolenia z życia (w punktach skali 0–10)

Life satisfaction index
(in points on a 0–10 scale)

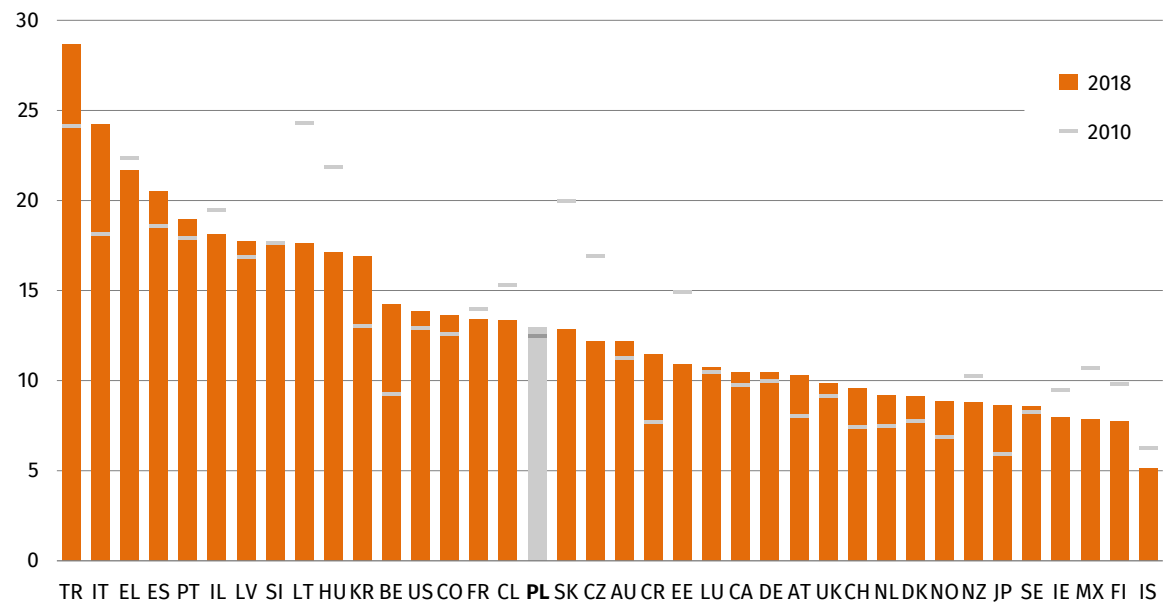
Odczuwanie emocji

Feeling emotions

Wskaźnik zadowolenia z życia określa to, jak ludzie oceniają swoje życie jako całość, ale nie jest miarą ich bieżących odczuć (tzw. bilansu afektywnego). W Polsce, podobnie jak w OECD ogółem, ok. 13% ludności w typowym dniu doświadcza więcej uczuć negatywnych (np. złości, smutku, zmartwienia) niż pozytywnych (radości, dużo śmiechu lub uśmiechu, dobrego samopoczucia). Spośród krajów członkowskich z przewagą negatywnych uczuć najczęściej borykają się mieszkańcy Turcji, Włoch, Grecji i Hiszpanii (ponad 20% ludności), natomiast najrzadziej doświadczają ich w ciągu dnia mieszkańcy Islandii, Finlandii, Meksyku i Irlandii (poniżej 8% ludności).

The life satisfaction index demonstrates how people evaluate their lives as a whole, but it is not a measure of their current emotions (so-called affective balance). In Poland, as in the OECD overall, about 13% of the population experience more negative feelings (e.g. anger, sadness, worry) on a typical day than positive ones (enjoyment, laughing or smiling a lot, well-rested). Among the OECD member countries, the residents of Turkey, Italy, Greece and Spain struggle with the dominance of negative feelings to the largest extent (over 20% of the population), while inhabitants of Iceland, Finland, Mexico and Ireland experience these emotions to the smallest degree (less than 8% of the population).

Odsetek ludności doświadczającej negatywnego bilansu afektywnego w dniu poprzednim (w %)
Percentage of population experiencing a negative affect balance on the previous day (in %)

Zadowolenie z życia a płeć

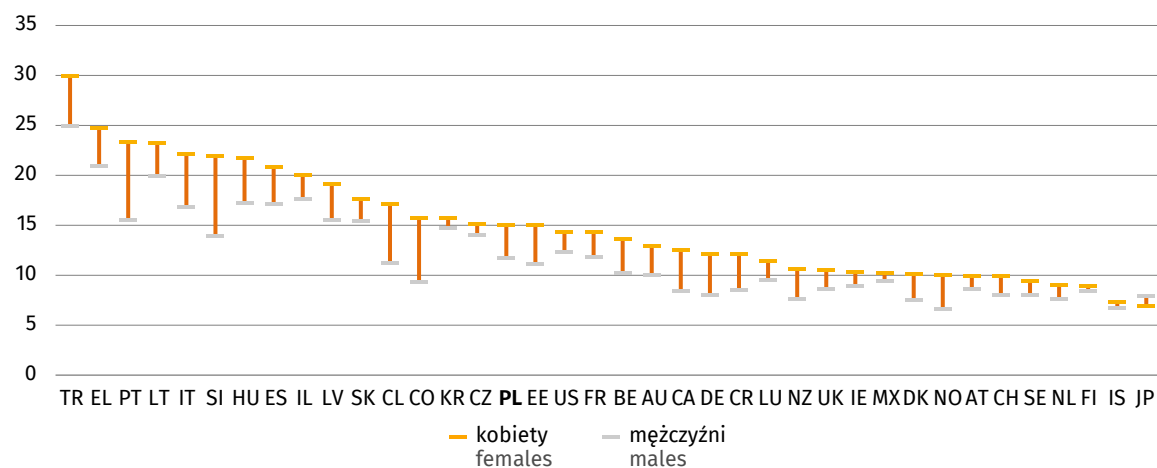
Life satisfaction and sex

W Polsce ogólna ocena satysfakcji z życia jest podobna wśród kobiet i mężczyzn (na poziomie 7,8). Jednak kobiety częściej doświadczają negatywnych uczuć w ciągu dnia. Odsetek kobiet zgłaszających przewagę uczuć negatywnych nad pozytywnymi wynosi 15% (wobec 12% w przypadku mężczyzn). Także w połowie krajów członkowskich wskaźnik ten jest o co najmniej 3 p.proc. wyższy w przypadku kobiet niż mężczyzn. Największe różnice pomiędzy płciami występują w Chile, Kolumbii, Portugalii i Słowenii (na poziomie 6–8 p.proc.). Jedynie w Japonii to mężczyźni nieco częściej niż kobiety doświadczają negatywnych uczuć (8% wobec 7%).

In Poland, men and women rate their life satisfaction similarly (at 7.8), although women tend to experience more negative feelings during a standard day than men. The percentage of women reporting a prevalence of negative feelings over positive emotions is 15% (against 12% for men). Also in half of the OECD member countries, this indicator is higher for women than for men, by at least 3 pp. The biggest gender gaps occur in Chile, Colombia, Portugal and Slovenia (at 6–8 pp level). Only in Japan men are slightly more likely to experience negative feelings than women (8% against 7%).

Odsetek ludności doświadczającej negatywnego bilansu afektywnego w dniu poprzednim według płci w 2018 r. (w %)

Percentage of population experiencing a negative affect balance on the previous day by sex in 2018 (in %)

Satysfakcja z życia a wiek i wykształcenie

Life satisfaction and age and education

W większości krajów OECD swoje życie najlepiej oceniają osoby młode, a wraz z wiekiem satysfakcja życiowa spada. W Polsce wskaźnik zadowolenia z życia w każdej grupie wieku jest wyższy niż przeciętnie w OECD, a wśród osób powyżej 50 lat różnica ta jest najmniejsza. Oprócz wieku na poczucie ogólnej satysfakcji z życia wpływa również poziom wykształcenia. Osoby lepiej wykształcone korzystniej oceniają swoje życie, ale dysproporcje związane z wykształceniem są znacznie mniejsze w krajach, w których mieszkańcy są bardziej zadowoleni z życia niż w tych, gdzie ogólna satysfakcja z życia jest niska.

In most OECD countries, young people have the highest level of life satisfaction; it decreases with age. In Poland, the life satisfaction index for each age group is higher than the OECD average, with the smallest difference among the elderly. Apart from age, the level of education also influences overall life satisfaction. Better educated people evaluate their lives more positively. However, in countries where inhabitants are more satisfied with life, education-related inequalities are much smaller than in countries where overall life satisfaction is low.

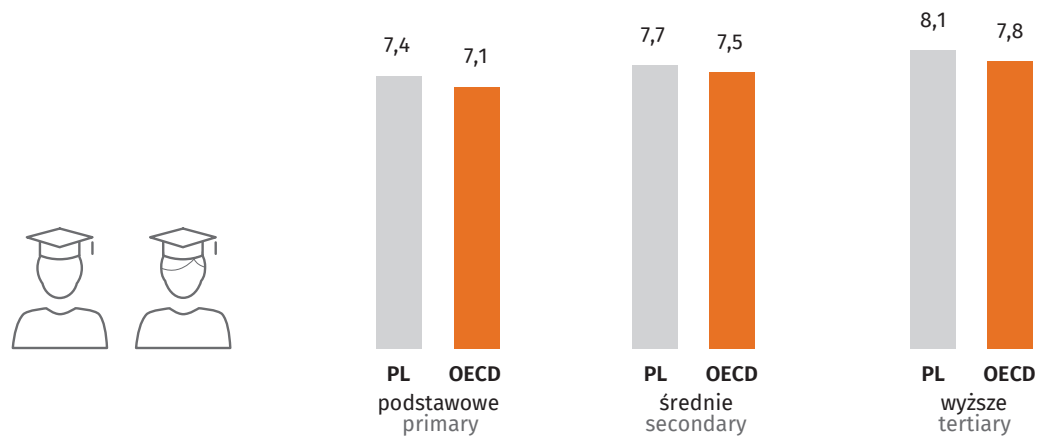
Wskaźnik zadowolenia z życia według grup wieku w 2018 r. (w punktach skali 0–10)

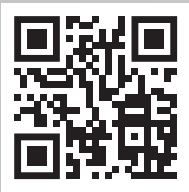
Life satisfaction index by age groups in 2018 (in points on a 0–10 scale)

	PL	OECD
15–29 lat	8,2	7,8
30–49 lat	8,0	7,5
50 lat i więcej 50 and more	7,5	7,3

Wskaźnik zadowolenia z życia według poziomu wykształcenia w 2018 r. (w punktach skali 0–10)

Life satisfaction index by educational attainment level in 2018 (in points on a 0–10 scale)

OECD.Stat

OECD Better Life Index

How's Life 2020

EUROSTAT